

СЪВРЕМЕЕН ПОКАЗАТЕЛ

Информационен бюлетин на НС на **БСП**

октомври 2009 г.

В БРОЯ:

ЗАСЕДАНИЯ НА 47-ИЯ КОНГРЕС НА БСП - 18 ОКТОМВРИ 2009 Г.

- СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: ПОЛИТИЧЕСКИ ДОКЛАД
- ИЗКАЗВАНИЯ
- ИЗСЛУШВАНЕ НА КАНДИДАТИТЕ ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НС НА БСП
- ПОЛИТИЧЕСКА ДЕКЛАРАЦИЯ
- РЕЗОЛЮЦИЯ
- РЕШЕНИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И СЕДМИ КОНГРЕС НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ

ХРОНИКА

На 18 октомври 2009 г. председателят на НС на БСП **Сергей Станишев** откри в зала 1 на Националния дворец на културата седмото заседание на Четиридесет и седмия конгрес на Българската социалистическа партия. То бе свикано по решение на НС на БСП от 18 юли 2009 г. на основание на чл. 39, т.1 на Устава на БСП. След като в ръководството и работните органи на конгреса, избрани на неговото първо заседание на 22 ноември 2008 г., бяха направени налагачи се промени, **Сергей Станишев** заяви:

„Уважаеми другарки и другари, делегати и гости на конгреса,

На 18 юли т. г. Националният съвет на БСП гласува проект на дневния ред на днешното заседание на конгреса. Още тогава предложих на Националния съвет в дневния ред да бъде включена още една точка – за избор на председател на Националния съвет на БСП. Тогава тази точка не беше подкрепена от НС на БСП. Но конгресът е в своето право да гласува, потвърди такава допълнителна точка в дневния ред на конгреса. От 18 юли досега немало неща се изговориха, немало критики бяха отправени към мен. Немалко дейци от БСП заявиха своята амбиция да оглавят партията. Затова настоятелно предлагам на конгреса, който има пълномощия, към проекта за дневен ред да бъде включена допълнителна точка – избор на председател на Националния съвет на БСП. И моля да ме подкрепите в това предложение.”

В оживената дискусия по това предложение взеха участие **Иван Русев, Надка Балева, Румен Ангелов, Вихрен Дебренлиев, Валентина Богданова, Христофор Христов, Георги Кадиев, Илия Баташки, Иван Луканов, Младен Червеня-**

ков, Ангел Найденов, Емил Войнов, Евгений Узунов, Димитър Горов, Ангел Чолаков, Велислава Дърева, Кристиан Вигенин, Татяна Дончева и други делегати на конгреса. Бяха направени и други предложения за същността и начина на формулиране на новата точка. С 410 гласа „за“, 235 „против“ и 64 „въздържали се“ конгресът одобри в дневния ред да се включи нова точка: „Избор на председател на Националния съвет на БСП.“ След друго гласуване със 739 гласа „за“, 27 „против“, и 44 „въздържали се“, бе приет

дневният ред

на заседанието на 47-ия конгрес на БСП:

1. За политиката на БСП:
 - оценка на участието на БСП в управлението на страната;
 - анализ на обществено-политическата обстановка след изборите за 41-во Народно събрание и дейността на БСП като парламентарна опозиционна партия.

Докладва **Сергей Станишев**

2. За по-нататъшното организационно-политическо развитие и обновление на БСП.

Докладва **Сергей Станишев**

3. Избор на председател на Националния съвет на БСП.

Седмото заседание на конгреса бе ръководено от **Катя Николова**. Бяха направени уточнения в съставите на избраните от 47-ия конгрес на БСП на 22 ноември 2008 г. **Комисия по предложенията за нови състави на общопартийните органи на БСП** с председател **Анна Янева** и **Комисия за провеждане на избор на общопартийните органи на БСП** с председател **Дора Янкова** и 41 изборни бюра. Избрана бе и **Комисия за подготовката на проектите на документи и решението на заседанието на 47-ия конгрес на БСП** и за неин председател бе определен **Сергей Станишев**. Утвърден бе **регламентът** за работа на заседанието и с гласуване бе прието предложението за нов председател на НС на БСП да се направят до 14.00 часа в писмен вид с подписите най-малко на 50 делегати и при писмено съгласие на предла-

гания кандидат. Делегатите гласуваха заседанието да обсъди и приеме три документа: Оценка за участието на БСП в управлението на страната; Декларация за обстановката в страната след изборите за 41-во Народно събрание и дейността на БСП в опозиция и Резолюция. **Сергей Станишев** прочете **Политически доклад пред 47-ия конгрес на БСП** (виж с.3-11).

Осмото заседание бе ръководено от **Евгений Узунов**. Последователно в дискусиата взеха участие: **Владимир Топенчаров, Илия Баташки, Искра Шипева, Надка Балева, Младен Червеняков, Красимир Премянов, Георги Пирински, Янаки Стоилов, Росица Янакиева и Дора Янкова** (виж с.13-36). **Анна Янева** съобщи, че съгласно приетите от конгреса правила, до комисията са постъпили четири предложения за председател на Националния съвет на Българската социалистическа партия. Подредени по азбучен ред те са за: **Младен Петров Червеняков** - делегат от Самоков, **Сергей Дмитриевич Станишев** - делегат от район „Възраждане“ - София, **Татяна Дончева Тотева** - делегат от Габрово, и **Янаки Боянов Стоилов** - делегат от район „Красна поляна“ - София. Изказвания направиха и **Маргарита Петкова, Явор Гечев и Румен Овчаров**. Преди края на заседанието председателят на **Мандатната комисия Калин Славов**

ПОЛИТИЧЕСКИ ДОКЛАД

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ
Председател на НС на БСП

Уважаеми другарки и другари делегати,

Уважаеми гости,

Разбира се, след гласуването на допълнителната точка в дневния ред на конгреса аз съм председател на Националния съвет в оставка. Искам да представя на вашето внимание моя политически доклад.

Днешното заседание на конгреса беше замислено като откровена критична и самокритична, но конструктивна дискусия за причините, довели до загубата на 5 юли т. г. Идеята на Националния съвет бе да се даде време за осмисляне на резултата и факторите, които са допринесли за него, да отмени първоначалната емоция, да се даде възможност партийните организации да се произнесат и да направят предложения, да се изведе на преден план разговорът за политика.

Непосредствено преди заседанието на конгреса обаче се създаде друга обстановка. Фокусът се измести предимно към проблема за лидерството в партията и потъна в публични скандали и разприавии. Аз лично отказах да участвам в тях, но по никакъв начин не успях да ги предотвратя. Не помня в предишни години да е имало такъв огромен обществен интерес към конгрес на БСП, макар той, да бе проявен по изключително особен начин.

Като слуша и чете медиите, човек неволно си спомня фразата на актьора Мел Гибсън от филма "Теория на конспирацията": "Жълтата преса трябва да се чете редовно." След тази небивала медийна кампания можем да заключим - ние като партия не само четяхме редовно жълтата преса, но и мнозина я списвахме. Много наши представители активно се включиха в нейното пълнене. По твърде специфичен начин в подготовката на днешното заседание взеха участие всички медии, настоящото правителство и неговият началник, че дори и Иван Костов, и Волен Сидеров. И, разбира се, Яне Янев. Чудя се на кого да благодаря - на тях лично или на онези измежду нас, които услужливо им подхвърляха репликите и пееха хорово арията на клеветата.

В момента ураганът, който се изсипва върху нас, е безпощаден. БСП е превърната в мишената, която трябва да обере накуп всички отпадъци на прехода, с цялата измет, която се търкаля, насъбрана през годините. Пропагандата е толкова силна, че няма да се учудя, ако някой ден БСП се окаже виновна и за приватизацията на БГА "Балкан", например.

По принцип няма нищо лошо, дори е полезно да сме сред говорителите на собствените ни грешки, но само ако това е конструктивно и подкрепено с идеи за реформи. Уви, в голяма степен, то не е. Ние се намираме в своеобразна окопна война, само дето не сме в общ окоп. Всеки си е изкопал собствена дупка, защитата е поединична, а вината винаги е в съседния двор. Аз нямам намерение да се окопавам сам, да търся изходи за самостоятелно спасение, затова и не подадох оставка веднага след изборите. Защото постигнатото трябва да бъде защитено.

Има ли някой в тази зала, който иска от конгреса да излезе основното послание, че тук сме се събрали едни хора, една клика, която се ръфа с ожесточение, пръска злоба и прилича повече на банда негодници, отколкото на съмишленици, които искат да изправят партията си на крака? Кой тук иска това? Кой иска да създаде мит в обществото, че БСП е партия морално и кадрово неспособна да се справя с проблемите на хората? Мястото, на което очаквам да чуя оценката на другарите си за всичко, направено от мен, е тук, на конгреса, и не бягам от тази отговорност. Конгресът ще реши кой да е новият председател на Националния съвет. Ваше право, право на делегатите на конгреса, е да решат всичко, на което им дава право Уставът на БСП.

Другарки и другари,

БСП трябва да представи обективната оценка на нашето управление и да я отстоява единно. Не изкривената картина, която се налага днес, а истинската. Ние имаме всички необходими аргументи и политическа сила, вярвам, за това. От обективната оценка на управлението трябва да тръгне и позицията ни по действията на днешната власт. Нашите членове и българското общество имат нужда точно от такава силна позиция на БСП.

Още в началото искам да уточня, че няма да се спирам на конкретните резултати от управлението, да правя отчет на коалиционното правителство, да се позовавам на числа и статистики. Това е изговоряно многократно, а и конгресът се е произнесъл по тези въпроси още в края на миналата година, въпреки че наскоро прочетох отново отчета на правителството и мога твърдо да заставам зад тезата, че **за последните 20 години не е имало подобен период на градеж,**

на икономически и социален напредък. Моето намерение е да анализирам действията на правителството и ръководството на партията, а също така и моите лични мотиви и решения като министър-председател и лидер на партията на отделни етапи от управлението.

Задължително е да направя едно уточнение. **Програмата на ръководеното от мен правителство не беше на БСП.** Кабинетът беше коалиционен, с всички налагащи се ограничения за свободата на участващите в него партии. Програмата за управление имаше приоритети и аспекти, които лично аз не споделям изцяло, но като министър-председател не можех да си позволя да не ги изпълнявам.

През изминалите четири години **моята лична програма като лидер на партията бе предизборната платформа на БСП.** В личен план не е имало и ден през изминалия период, без да си задавам въпроса за нейното изпълнение. И винаги съм знаел, че ще дойде моментът, в който вие, моите другари, ще ми поискате именно такъв отчет, а не отчета на коалиционното правителство. Все пак **ние изпълнихме преобладаващата част от нашите ангажменти,** а в редица случаи и много повече.

Другарки и другари,

Ние спечелихме парламентарните избори през 2005 г., но не и по начин, който да позволи да съставим самостоятелно правителство. Бяхме изправени пред драматична дилема - да участваме в преговори за съставяне на коалиционно правителство, или да предизвикаме нови избори и да останем в опозиция. И тогава, и днес отново се чуват гласове, че е трябвало да изберем втория подход. Впрочем последната опция беше нереалистична, защото развитието на събитията в огромна степен зависеше от политическата воля на БСП. Аз не съжалявам за направения тогава избор, защото залогът бе членството на партията в Европейския съюз. А нашата партия има цел - да докажем, че можем да водим успешно управление на практика. Ако България не бе станала член на Европейския съюз през 2007 г., а след това въобще нямаше да остане в ситуацията, възникнала в общността през следващите години, отговорността щеше да е само на нашата партия. И обратно - това, че България стана член на Европейския съюз, е заслуга главно на БСП. Това ще остане в историята и никой не може да ни го отнеме, както и колкото и да се интерпретират оценките с днешна или утрешна дата.

Грешка ли беше тройната коалиция? Аз лично не бих отговорил с "да" или "не". От една страна, коалицията бе плод на тежък политически компромис. Не това е най-важното. **В политиката компромисите са неизбежни.** По-същественото е, че нашите коалиционни партньори и особено НДСВ често подхождаха теснопартийно към управлението. Докато ние играхме честно, невинаги сме срещали реципрочност в изграждането на взаимно доверие помежду ни и реализацията на приоритетите на управлението. Имаше моменти, в които и аз лично бях готов да зарежа всичко и да се откажа, защото бяхме подложени нееднократно на удари в гръб, на натиск, на извиване на ръце, игра на нерви и драматични изпитания. В редица случаи бяхме изправени и пред обща координирана игра на НДСВ и на ДПС срещу нас. От друга страна, **коалицията беше успешна и благодарение на нея реализирахме впечатляващи резултати в икономическата, а оттам и в социалната област.** След осем

години в опозиция партията бе оредяла откъм подготвени за новите условия кадри. След изборите бяхме принудени да преоценим част от нашите самостоятелни намерения в сферата на икономиката, заявени в предизборната ни платформа - или като неизпълними, или като вредни за управлението на държавата. Коалицията ни позволи да подготвим и реализираме собствен експертен потенциал. Ако успеем да го съхраним днес, това ще е изключително важен кадрови резерв на партията още дълго време.

Казвам всичко това, защото сега е модерно да се говори срещу коалициите - за това, че те са лошо и безпринципно нещо, че са вредни и даже опасни. Сега, когато сме в ъгъла и с бързина сме готови да затръшнем всички врати към центристкото пространство, трябва да сме наясно, че в модерния свят всеки, който се опитва да играе сам за себе си, е обречен рано или късно на изолация.

Другарки и другари,

Първият етап на нашето управление бе свързан главно с наваксването на изоставането в подготовката за присъединяване към Европейския съюз. Чак до края на 2006 г. работата на Министерския съвет и на парламентарната група бяха подчинени преди всичко на тази свръхзадача. Нямаше как в този период да обсъждаме основно други приоритети, а личното ми време до голяма степен бе ангажирано с това да организирам изпълнението на критериите за членство в Европейския съюз, да обикалям европейските държави, да убеждавам водещи европейски политици и да лобирам за нашата страна. В крайна сметка успяхме да си свършим работата и на **1 януари 2007 г. България стана пълноправен член на Европейския съюз** без никакви предпазни клаузи, без никакви условия. Този безспорен успех обаче стана за сметка на забавянето на работата и реформите в области, преценявани от нас като приоритетни, особено в образованието и здравеопазването.

Доста спекулативни са днешните твърдения, че ако тогава бяхме разтурили коалицията и предизвикали предсрочни избори, щяхме да спечелим убедително. Достатъчно е да припомним резултатите от Европейските избори през май 2007 г. Какъв щеше да е изходът? Пак коалиция. След присъединяването към Европейския съюз тогавашният Висш съвет на партията и парламентарната група започнаха да разработват идеи и планове, които да подготвят актуализация на програмата на правителството. Това беше отразено и от вестниците, които писаха, че БСП прави ляв завой. А партньорите от НДСВ енергично се противопоставиха на нашата амбиция програмата на правителството да бъде преработена в посока на по-висока степен на държавно регулиране и държавна подкрепа за социалните системи.

Независимо от трудностите и тактическите маневри, които се наложи да предприемем, **сумяхме да наложим фактически нови приоритети на правителството.** На практика това позволи на кабинета да реализира изключително активна политика на пазара на труда, да реформира системата на заетостта и на социалното подпомагане. Безработицата спадна драстично, без да бъде за сметка на икономическия растеж и финансовата стабилност. Що се отнася до образованието и здравеопазването, усилията за каквото и да е реформиране на тези системи се натъкнаха на организиран отпор и съпротива. Не всичко в действията на ръководствата на тези системи беше правилно преценено и обмислено, но като цяло - вярно ориентирано. За разлика от сега, когато разходите за

социалните системи се режат и съкращават, капиталовложенията в образованието и здравеопазването по наше време се увеличаваха ежегодно, при това далеч не символично. Като че ли към този момент бяхме започнали да постигаме и разбирателство в по-висока степен с нашите коалиционни партньори и изглеждаше, че нещата потръгват. Въпреки че към средата на мандата обществената подкрепа за нови реформи се изчерпваше. На по-късен етап все пак реализирахме същински лъв завой. Към края на миналата година представих пред конгреса отчет на кабинета, въз основа на който направихме извода, че сме реализирали преобладаващата част от предизборните ангажменти от 2005 г., а някои от тях сме изпълнили. Всичко това се случи на по-късен етап.

През 2007 г. ни предстояха **частичните избори за Европейски парламент**, а малко след това и традиционно важните за нашата партия **местни избори**. На терена вече действаше новосформираната партия ГЕРБ, която още от самото начало разви опозиционния си натиск с нетрадиционни средства - главно чрез медиите и от улицата и най-вече с атрактивни и неверни обвинения. Твърде късно, а и не особено ефективно предприехме действия за противопоставяне и сблъсък с тази партия, но в последна сметка изгубихме битката.

Фактически кампанията за евроизборите през 2007 г. мина под знака на корупционен скандал, в който се оказа замесен ключов представител на партията в правителството - др. Румен Овчаров. На по-късен етап нищо от онова, в което бе обвиняван, не се доказа, но общественото мнение до такава степен бе обработено и нагнетено, че се наложи той да се раздели с поста си. Много съществена роля за негативния ефект в случая изиграха не само действията и публичните изяви на опозицията, но и на дейци на нашата партия. Това сложи началото на извеждането на проблема с корупцията на предно място в общественото съзнание, а самият факт, че тезата се поддържаше и продължава да се поддържа от наши дейци, бавно, но неотклонно измести фокуса от другите проблеми. Това обслужва и до ден-дневен основната пропагандна теза, че БСП е корумпирана партия и че това е единственият белег на нашето управление. Лекотата, а, бих казал, и охотата, с която загубихме тази битка, много бързо и ловко бе превърната в главна наша слабост, по която нашият основен политически противник започна да ни атакува методично. Влязохме в спиралата на скандал след скандал - всяка седмица в публичното пространство се лансираха разкрития за злоупотреби с власт и държавни средства. В ръководството на партията започна да се нагнетява мнителност и взаимна подозрителност. Такава е обстановката и в момента.

Коя е моята грешка?

През 2007 г. предложих Изпълнителното бюро да се разпусне и да се свика извънредно заседание на конгреса. Конгресът прати силно послание за промяна, но не получи адекватно продължение след приключването му. Моя е отговорността, че след конгреса не направих очакваните от партията и обществото персонални промени в Изпълнителното бюро и допринесох за създаването на усещане, че партията само говори, а не прави нищо.

Като си дадох сметка, че корупцията и злоупотребите с власт се оформят като главна ос, по която ще бъдем атакувани занапред, инициирах създаването на ДАНС. Това не беше случайно и необмислено хрумване. Беше предшествано от продължително проучва-

не на чуждестранния опит. Предприемането на тази стъпка ни беше подсказано и дори препоръчано от нашите международни партньори. Грешката ми бе, че не предвидих мащаба и дълбочината на съпротивата на самата система срещу реформата, както и това, че не се намесих навреме, когато главният отпор срещу нея дойде от страна на Министерството на вътрешните работи. И ако нося отговорност, тя е, че не поисках веднага оставката на министър Петков, воден от криворазбраното чувство за партийно единство.

В работата на ДАНС имаше немалко грешки, в т. ч. кадрови, но това по мое убеждение беше върната посока за реформирането на службите, защото концентрацията на тази власт на едно място - в МВР, е по-опасна за обществото. За съжаление, днес виждаме възстановяване на предишния модел на силовите структури. Основно обаче действията за дискредитация на управлението се организираха и координираха от политическата опозиция. Тя по своя характер и произход бе плътно свързана с бившите и настоящите служби и използва нашия разнороден изключително ловко за постоянно нагнетяване на обстановката и поддържане на перманентни публични скандали. Те се обърнаха срещу нас по всякакъв начин - и чрез медиите, и чрез класическите методи на конспирацията.

Мотивите ми за освобождаването на Румен Петков бяха същите, както и при случая с другаря Румен Овчаров - създадена нетърпимост на общественото мнение към присъствието му в държавното управление.

Заради спекулациите, заради едва ли не партийно разчистване на сметките се налага да припомня, че управляващата коалиция бе заплашена от разпад, което пролича при вота на недоверие, подкрепен пасивно от НДСВ. Заради неумението ни да организираме и да даваме единен отпор на политическите атаки, опозицията внедри концепция с много устойчива схема - когато имаме проблем или затруднение, да ни прегъва чрез разнороден в собствените ни редици. На всички избори, на които се явихме през изминалия период и по време на предизборните кампании, и непосредствено преди самите избори, формулата бе една и съща - ако няма скандал, той се измисля, за да реши изборите.

Спирам се подробно на тези случаи, защото в последните дни преди настоящия конгрес те се превръщат едва ли не във възела на нашите проблеми. Това не е вярно. Те не са били централен въпрос и на управлението, и са далеч от причините за изборната ни загуба.

ЗАЩО ЗАГУБИХМЕ ИЗБОРИТЕ?

Другарки и другари,

Причините за нашата загуба са и обективни, и субективни. Ще се спра само на субективните. Другите, тъй или иначе, не сме могли да ги предвидим и контролираме, те възникнаха извън нас. Не поради липса на действия на правителството или негово действие, или по вина на левицата и са свързани най-вече с безпрецедентната световна икономическа криза. В проекта за политическа декларация на Националния съвет според мен се съдържа задълбочен и точен анализ на причините за загубата, но бих искал да добавя към анализа нещо и от свое име.

В партията има различни мнения за причините за загубата. Непосредствено след 5 юли най-честото,

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

което чувах, е **предизборната кампания**. Била кон- фронтационна, груба и пр. Сякаш кампанията, водена срещу нас всекидневно през изминалите четири години, е била мека и толерантна. Към днешна дата мнението, че кампанията ни е виновна, не са толкова много, но въпросът не бива да бъде премълчаван. Да, мисля, че кампанията беше конфронтационна. Но духът на конфронтацията не бе предизвикан от нас. Кампанията имаше лице, имаше и обратна страна. Тя мобилизира нашите твърди избиратели. И дори успя да убеди повече хора да гласуват за нас. Имаше го обаче и другото. Тази кампания мобилизира и насре- щен вот, така да се каже, ядосахме други хора. Каквато и кампания да бяхме провели, резултатът нямаше да е много по-различен и вторачването в тази тема е напразно.

Други другари смятат, че лоша шега са ни изиграли **промените в изборното законодателство**. Така е. Може би щяхме да имаме десетина депутати повече, а ГЕРБ – с 5-6 по-малко. Това едва ли щеше да доведе до принципно друго съотношение на силите и до управляващо мнозинство, различно от сегашното. Така или иначе, приетите законодателни промени бяха груба грешка, тъй като формираха в обществото съзнание, образ на БСП като партия, която се стреми към властта с всички средства и на всяка цена, която се опитва да извоюва служебна победа. Отговорността на Изпълнителното бюро и моята лична отговорност е, че в този случай игнорирахме мнението на много експерти, които смятаха това за рисково. И, честно казано, може ли да се говори за мажоритарен избор в България, особено след последния?

Стигам до всички онези причини, които определят главното, обвинението, че **провежданата политика** не е била лява или поне не достатъчно и не последо- вателно лява. Такъв е и духът на проекта за полити- ческа декларация.

Не приемам, няма никога да се съглася с твърде- нието, че политиката е била дясно ориентирана. Съдете ме, ако искате. Имаше компромиси, което е естествено и обяснимо в коалиционен формат. Но като цяло политиката подобри, а не влоши живота на българите. Тя донесе повишаване на жизнения стан- дарт на широки слоеве от населението, но по никакъв начин не пренебрегна грижата за онези, които не могат да се справят сами, без помощта на държавата - пенсионерите, учениците, майките и децата, хората в неравностойно положение. Ако някой продължава да си мисли, че не сме направили достатъчно за социално слабите, нека започне тревожно да се оглежда и да прозира бъдещето, което ни чака при сегашното управление.

И все пак, има нещо, което съм длъжен да приема. **Нашата политика подобри нещата, но не ги про- мени**. Ние останахме в същата проекция на модела, наследен от прехода, който не донесе обществено чувство за справедливост и за възмездие. Огромните обществени богатства, които се натрупаха благодарение на нашата успешна икономическа политика, не бяха разпределени по най-справедливия социален начин.

Към всичко това се добавя и **първоначалният неуспех при усвояване на средствата от европей- ските фондове и натрапчивото усещане за ширещи се корупционни практики**. Корупцията не е измислен проблем и по никакъв начин не можем да кажем, че сме я пресекли или дори намалили. Въпреки че не от нас започна и въпреки че повечето от обвиненията срещу нас са скроени лъжливо, по политически

причини. **БСП не се представи като моралната сила на промяната, а като една от редуващите се на власт партии, които периодически печелят избори, но техните правителства ги губят.**

Има и още една причина. Тя е отбелязана в проекта на политическа декларация. **Нарушената, а бих доба- вил, и често липсващата комуникация както между ръководството на партията и нейните членове и симпатизанти, така и между партията и гражданите**. Слабост в дейността на ръководения от мен кабинет, за което има основание за критика, е това, че **ние не обяснявахме какво правим и по-важното, защо го правим**. Част от безспорните постижения на нашето управление останаха в тайна дори от партий- ните членове и партийните органи.

И знаете ли кое е по-лошото, другарки и другари? Лошото е, че много от констатациите не ги правим за първи път. Това са **проблеми във функционира- нето на партията** - нарушеният диалог, неумението да реагираме бързо, да предлагаме алтернативи, слабото ни организационно състояние. Можем да погледнем конгресните ни решения от лятото на 2007 г., че и от миналогодишното заседание на този конгрес. Там тези проблеми са посочени. Възложено е да се разрешават, посочени са и варианти и пътища за това, и днес ги повтаряме пак. **Какво излиза?** Виждаме проблемите, назоваваме ги, вземаме реше- ния по важните проблеми, а не измислените, и всичко остава на хартия. И тук е време да се опитаме не само да кажем, че е така, а да се опитаме да отговорим **защо става така?**

Трябва да търсим отговора в липсата на екипност, на единна кауза на политическите ръководства, на амбицията да оставят успех след себе си. Може да говорим и за неумение да се интегрират интересите и да се поставя общият интерес над всичко. Дори и за липсата на енергия и амбиция да свършиш повече работа, за която няма да получиш признание или облага, за стремеж всеки да докаже себе си, а не колектива. Стига ни примерът от последните месеци. Станахме свидетели на очевидна нетърпимост между членовете на ръководството и невъзможност за съвме- стна работа. Как тогава да искаме в социологическите проучвания подкрепата за БСП да спре да пада?

Всъщност, според мен, **тези проблеми са в пар- тията от самото начало на прехода**, вече 20 години. Абсолютно се налагат веднага **два извода**, които не се изключват, а се допълват, според мен.

Първият – спешно и наложително имаме нужда от **промени в партийното ръководство**, и то не от утре, а от вчера, което да има обща визия за бъдещето, общи каузи и обща воля за справяне с проблемите.

Вторият - безотговорност е в партията да се правят прибързани експерименти и трябва да сме наясно какви мотиви стоят зад различните проявени претенции. Затова вече казах – в новото ръководство ни трябва хора, които вярват и ще работят за каузата, че **БСП е партията на социалната чувст- вителност, на прогреса и на промените към по- добър живот**, че **БСП не е партия за лична употреба**. Ще се отличават с професионално правене на политика, но и с почтеност, която отстоява пуб- личните интереси и решава проблемите на гражданите. Ще го правят с воля, сила и в екип. И който иска да решава само своите и на близките си проблеми, да си ходи. Ще подготвят и ще дават път на можещите, отговорните, безкористните, на тези, които обичат България, обичат БСП и социалистическите идеи. Които си имат доверие, а не си нанасят удари в гръб.

Политически доклад

Такива постепенно трябва да станат и ръководните екипи на партийните организации по места, там, където ситуацията е сходна с тази на национално ниво.

Другарки и другари,

На 5 юли мнозинството от българите избира партия ГЕРБ. Основни мотиви на това масово гласуване бяха възмездие за всички злини на прехода, здрава ръка и премахване на коалиционното управление. И трябва да признаем, че тези основни очаквания се реализират. За първи път държавата се управлява от дясна популистка партия. Наскоро, при учредяването на Младежкото обединение в БСП, чух следното определение за **популистката политика – обещаване на нереални, но желани неща, и постоянно намиране на външни виновници за несполуките.** За българските условия ще допълня и още една характеристика – **управление чрез медийно присъствие и постоянно безотговорно внушаване на неистини.**

Наближаващите **100 дни на новото правителство** са достатъчно време, за да се забележат основни характеристики на управлението, които вече ясно изкристализират. И до ден-днешен правителството не е представило нито програма, нито действие антикризисен план. В резултат на това, докато светът започва бавно да излиза от кризата, в България тя се задълбочава. Като че ли единствената цел на правителството е да постигне балансиран бюджет. Това, разбира се, е важно. Фактическото замразяване на инвестиционните проекти в страната обаче по същество се превръща в прокризисна мярка. Тази правителствена политика неизбежно води към верижно задълбочаване на фирмената задължнялост, а в перспектива и към масови фалити. Докато в цяла Европа правителствата компенсират ниската икономическа активност с публични инвестиции, новите управляващи у нас ги свиват. Затова нараства опасността цената от кризата да бъде платена от хората на труда и от редовите данъкоплатци. Достатъчно е да погледнем тригодишната бюджетна прогноза, която предвижда замразяване на доходите. Вече избликват и спонтанни стачки и протести на работниците от БДЖ, на млекопроизводители, на други групи хора.

Интересно е, че управляващите кърпят бюджета с пари от държавни дружества, които само преди седмици обявяваха за разграбени от предишното управление. Само от дивидентите на БЕХ, „Информационно обслужване“, летище София, „Булгартабак“, Български пощи и други предприятия събират, при това съмнително от законова гледна точка, 64 милиона лв. Това, според самото правителство, нямало да им се отрази, защото към края на юни били в добро финансово състояние. Е, какво става сега, питам? Нали бяха безогледно източени и докарани до фалит?

Втората черта на новото управление е **непредсказуемостта и управленската безпомощност.** Ежедневно министрите подават взаимно изключващи се сигнали. Само един пример, който стана нарицателен – АЕЦ „Белене“. Цитирам: „Няма да строим втора атомна централа, защото е руски проект.“ „Не, ще го строим, защото е необходим.“ „Ще изграждаме, ако имаме гаранция, че Европейският съюз няма после да ни накара да го спираме.“ Забравили са, че Европейската комисия преди години даде зелена светлина за проекта. „Ще строим, но с частни капитали.“ „Не, и държавата ще участва, но ще продаде част от дела си.“ „Ще поканим французи.“ Впрочем, те участват от самото начало в проекта. Последно, от завчера, май министър Дянков пак заяви, че проектът

е икономически неизгоден.

Имам странното усещане, че е обявено съревнование между новите министри за това кой колко повече прегрешения на предходния кабинет ще измисли. Както и това, че само по това им се отчита работата. Даже си го представям образно. „Днес министър Симеон Дянков откри няколко липсващи милиарда. А министър Николай Младенов – само две розови беembeта. Изоставате, другари!“

Тоталната ревизия достигна своите абсурди в следното действие. Министър, както се твърди, да наеме за дебел хонорари оценители, които да проверят дали картините в кабинета му не са подменени с фалшиви от предшественика! Да не говорим, че г-н Иван Костов от трибуната на парламента директно инструктира Сметната палата как да прави одити и какво да постига като резултат.

Целта на това упражнение, чиято почти единствена мишена е БСП, е ясна. Да се дискредитира трайно, ако може, завинаги социалистическата партия като единствената автентична опозиция. Да липсва алтернатива и да бъде осигурен безпрецедентен комфорт на кабинета, да правят каквото им скимне. Наскоро министър-председателят директно си го каза – от тях искам само едно – да не говорят, да не ме дразнят. Единствената им молба е – мълчете и ни оставете да извадим хората от кризата. Не знам дали би могъл да убеди тези над 2000 души от БДЖ, които се предвижда да бъдат изхвърлени на улицата до Нова година, че с това ги вади от кризата.

В крайна сметка искам да задам един въпрос – коя е тази разграбена държава, която за четири години е увеличила фискалния резерв от 4,5 милиарда лева на над 8 милиарда лева? Точно това са бели пари за черни дни, с които днес, в условията на криза, разполага новата власт. Искрено пожелавам на новия кабинет и да увеличи фискалните резерви по същата прогресия, поне от 8 на 16 милиарда лв., и да намали държавния дълг, с колкото го направихме ние. Тогава ще сравняваме кое управление е било добро за държавата и хората.

Най-меко казано, притеснително, от гледна точка на закона, е намерението на премиера да извади фискалния резерв от БНБ, за да го управлява, което може да създаде корупционна среда за много големи частни интереси. И може ли да говорим за издънен или опоскан бюджет, след като според доклада на Европейската комисия от 14 октомври т. г. за публичните финанси на 27-те страни от Европейския съюз страната ни е класирана в челната петица? Като изрично се казва: „Фискалните позиции на България, Дания, Естония, Финландия и Швеция са сравнително силни и са по-стабилни от тези на повечето от останалите държави-членки.“

Впрочем, има нещо хубаво в почина на ГЕРБ за тотална ревизия. Създава нова традиция за бъдещето и ще е добре след изборите новият кмет на София да осъществи такава ревизия. Лошото е, че новите управляващи живеят с твърдото убеждение, че държавата започва от тях. Вероятно наистина си вярват, че ще управляват 30 години. Но няма да се случи.

Не може да се отрече една силна, но опасна за страната черта на управлението. Последователно се осъществява план за овладяване на **всички лостове на властта за партийна употреба.** Когато става дума за политически нива и кабинети, това е нормална практика. Но когато наред, без професионални мотиви, с директни заплахи, често с погазване на законите се уволняват стотици специалисти от държавната

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

администрация, тогава вече става страшно и за демокрацията. И голяма част от хората се огъват пред директно погаване на техните права. Това се нарича политическа чистка. Тя започна от централната администрация и става повсеместна. Няма да се спирам сега на безбройните конкретни примери, но трябва ясно да формулираме задачата те да бъдат инвентаризирани, обществото да ги знае, да защитим почтените професионалисти и да ги привлечем като експерти на левицата.

При липсата на програма основното, по което можем да преценим намерението на управляващите, са данъчната политика и проектът за бюджет за 2010 г. Впрочем и тук ежедневно се променят позициите. Като че ли само едно е ясно – при криза, когато постъпленията в хазната са непредсказуеми, с два пункта ще бъде намалена осигурителната тежест. Щедър жест към работодателите, които ще намали постъпленията в бюджета с близо 400 милиона лв. Цената обаче очевидно ще бъде платена от лошите данъкоплатци, сред тях пушачите най-вече, с мотива да бъдем средна европейска държава. А хората основателно питат – защо по това, а не по доходи?

Очевидно ни очаква бюджет на затыгане на коланите. Според макрорамката за двата приоритета – здравеопазване и образование, се предвиждат съответно с 400 милиона и с 90 милиона лв. по-малко. За сигурност и полиция намалението е 126 милиона лв., а за отбраната – 176 милиона лв. Така е в проекта. Отменят се облекченията за големите инвеститори и за младите семейства с ипотечни кредити. Предвижданите промени в данъчните закони ще ударят средния българин, хората с ниски доходи, малките фирми. Всички тези инициативи и намерения ясно очертават профила на дясна рестриктивна и социално безотговорна политика.

Уважаеми колеги,

Четири месеца след началото на своята работа Народното събрание не е проработило ефективно. Освен ревизионните решения и разглеждането на отчети на независими институции, общият брой приети законопроекти за този период, ако говорим за реални законопроекти, е 18 в сравнение със 78 за същия период на 2005 г.

Няма как да не направи впечатление високият дял на законопроектите с открито лобистки характер. Промените – в Закона за нотариусите и нотариалната дейност, в Закона за културното наследство, в Закона за лова и опазване на дивеча. Дори тези първи законодателни стъпки вещаят, че ще ни чакат още много опити за прокаране на частни интереси през властта.

Естествено, обаче, основните възможности за това са в изпълнителната власт. И досега не са публикувани декларациите на хората от властта за конфликт на интереси. Случайно ли е това? Интересно как биха реагирали медиите, ако министър от предишното правителство би прокарал през правителството подкрепа за проект за 500 милиона евро, който ще се реализира от фирма, в която е работил до неотдавна? Разбира се, въпросът е риторичен. Сигурно за това вече бе заявена промяна в Закона за конфликт на интереси, тъй като може да се окаже, че 5-6 министри попадат в директен конфликт.

Новите управляващи от ГЕРБ нямат историческа памет за това как се полагаха основите на демокрацията в България. Те не участваха в тези процеси, затова не знаят каква цена платиха хората, за да

извоюват принципа на разделението на властите, основен за всяка демокрация. Затова не уважават този принцип и искат да го подменят с тотален контрол и единовластие.

Аз вярвам обаче, че техните сметки ще излязат криви, защото демокрацията има имунна система и не може да ѝ се сложи намордник. **ГЕРБ се превръща в поредния разрушител на историята.** Това сме го виждали и преди – в бурните първи години на прехода. По-лошото днес е, че **управляващата партия е на път да се превърне в разрушител на демокрацията.** Убеден съм, че времето ще покаже, че това е недопустимо опасен експеримент с предизвестено неуспешен край.

Всичко изброено дотук набелязва очертаващата се характеристика на управлението - **дясно, авторитарно, непредсказуемо и репресивно.** Правейки този анализ, съм наясно, че днес всяка критика се приема като нещо недопустимо и забранено, защото не се вписва в общия хор от хвалебствените дитирамби и ще предизвика реакция не само политическа, а с използването на цялата мощ на властта. Не само явно, а и невидимо.

Всички виждаме какво добро приложение има в България теорията на Гьобелс за голямата лъжа - колкото по-абсурдно е едно твърдение и колкото повече се повтаря, толкова повече хора му вярват. Списването на компромати у нас се превърна във важен инструмент на политическата борба и нов сектор на сивата икономика. Въпреки това обаче и от тази трибуна питам, вече близо три месеца след смяната на властта, кое е това поне едно-единствено обвинение, което беше потвърдено и доказано?

НОВАТА МИСИЯ НА БСП

е да бъде силна, критична и ефективна лява опозиция, да защитим социалните придобивки, доходите и работните места на хората. Да открияме активна социална държава, да се противопоставим на управленските експерименти, да защитаваме обществения интерес, правата на гражданите и принципите на разделението на властите. Ако трябва, ще пазим демокрацията и от новите демократи. Вече успяхме да се противопоставим достатъчно успешно на редица авантюристични и неприемливи идеи на управляващите - да закрият няколко десетки малки общини, да вдигнат пенсионната възраст, да увеличават драстично акциза върху алкохола и много др.

Няма подробно да се спирам какви трябва да бъдат **основните параметри на нашата опозиционност.** Те добре са описани в проектите на политическата декларация и резолюцията на конгреса. За да ги изпълним обаче, е необходимо едно условие - да сме отбор, да се подкрепяме взаимно, а не докато едни критикуват и задават неудобни въпроси, други да тичат за разговори на "Дондуков" 1 или в друг център на новата власт.

Най-лошият за страната сценарий е подчиняването на цялото политическо пространство на едноличната власт и липса на алтернатива. След като десницата бе приласкана и купена с дребни постове тук и там, единствената заплаха е левицата. Идва нейният наред. И ако сред нас надделят личните обиди, амбиции и интереси, няма да е трудно да бъдем разединени и обезличени. Изборът е наш и личен за всеки.

НАКЪДЕ ДА НАСОЧИМ УСИЛИЯТА СИ?

Първо, разбира се, трябва да се научим и да свикнем да превръщаме ценностите от програмата на партията в конкретни идеи, а идеите – в работещи политики, които решават проблеми, а не са голи лозунги. И това важи за всички равнища на правене на политика.

Дължни сме да отстояваме конституционализма, да отстояваме парламентарния характер на републиката. България трябва да остане демократична правова държава. Затова ние сме длъжни да отстояваме практическата реализация на конституционния текст, че е социална държава. Затова е изключително важна нашата активна парламентарна дейност, активната ни политика за развитие на местното самоуправление и на пряката демокрация.

На партията е нужен нов информационен обмен, засилен диалог и с обществото. Социалистическата партия не може да разчита на разширяване на своето влияние, не може да бъде чута сред мнозинството от хората, ако не развие досегашните и не създаде нови работещи партньорства, съвместни проекти и кампании със структурите на гражданското общество. Наложителни са ефективното функциониране на структурите на партията и нов тип кадрова политика.

Другари,

Какво предлагам в чисто организационен план за промяната в партията?

Аз нямам визия за нов ляв проект и нямам намерение да го реализирам върху БСП, нито успоредно на БСП, за разлика от други в тази зала. Според мен е задължително да извършим в собствените си редици няколко неща, ако щете, наречете го платформа, визия, проект, няма никакво значение. Важното е, че промяната е задължителна. **Нужна ни е промяна в начина на изработване и отстояване на политики, на функционирането на партията, активизиране на структурите, нова кадрова политика, подобряване на работата на социалистите на изборни постове и на сътрудниците; нов тип взаимоотношения и засилване на отчетността и отговорността.** Без широкото участие на членовете, съратниците, на симпатизантите на БСП при формиране на опозиционната и управленска политика на партията няма как да разширим и укрепим влиянието си.

КАК ДА СТАНЕ ТОВА?

Народните представители и общинските съветници - лицето на БСП и левицата като опозиция, трябва да обсъждат предварително проектите си за позиции и нормативни актове, всички свои важни инициативи и действия със структурите на партията, с избирателите, граждани и експерти. Те трябва на всеки 6 месеца да информират за дейността си съответните партийни съвети и организации. Всеки народен представител е длъжен да дава отговор на социалистите, отпразли питане към него.

Смятам за необходимо да бъде засилена ролята на комисиите и съветите към Националния съвет на БСП. Аналогично на парламентарната практика, техните становища ще бъдат задължителни при приемане на решения, както и при формиране на позиции на нашите представители в постоянните комисии на парламента и в пленарната зала. Това води неминуемо до реструктуриране на помощните органи на Националния съвет в съответствие със структурите на

властта. Затова Националният съвет на БСП незабавно ще определи говорители по отделните секторни политики, които да огласяват нашите позиции и инициативи.

Неизбежно, наложително е широкото участие на членовете, съратниците, симпатизантите на БСП при издигането на кандидатури за ръководни постове в партията, номинации за народни представители, кметове и общински съветници. За тази цел ще отстоявам да се приложи и уставно регламентираният механизъм за провеждане на вътрешнопартийни избори. Задължително трябва да създадем условия за алтернативност при избор на представители на партията за публични длъжности при национални или местни избори. Предлагането на кадри за различните властови длъжности ще става само след писмена препоръка, за да се знае кой предлага и кой носи отговорност. В кадровото обезпечаване на дейността на партията от днес нататък строго трябва да се спазва приетата от Националния съвет на БСП кадрова система, която да се усъвършенства с текстове за необходимата специализирана политическа подготовка и професионализъм.

До края на годината Националният съвет на БСП трябва да създаде регламентираната в устава Комисия за политическо образование, която да предложи план за политическо образование и обучение на кадрите, в който да залегне и диференцираната система за подготовка на кадрите за организационна дейност, изпълнителна и местна власт.

Неотложно е веднага да заработи и Комисия за защита правата на гражданите и на социалистите срещу политическото преследване.

Още в началото на 2010 г. Националният съвет на БСП трябва да учреди **Националния политически институт**, който да започне да развива дейността и структурата си по предвидените в новия устав задачи.

От догодина е задължително да се изгради и внедри нова система за постоянна комуникация и информационен обмен между организационните структури на партията и отделните партийни членове.

Секретариатът на Националния съвет на БСП трябва да започне да осъществява функциите си на контрол върху изпълненията на решенията на ръководните органи на партията.

Необходимо е час по-скоро да започне изграждането на мрежи, партийни клубове и обновяване на федерациите на професионален признак като обединение на сродни клубове по интереси, които да развиват експертното и гражданското начало в участието на дейността на партията, които да изработят и представят позиции и проекти.

Във всяка община още от следващата година трябва да започнат да функционират политически структури от типа „клуб професионалисти“, включващи социалисти в активна възраст, които да проявяват засилваща се обществена, гражданска и политическа активност.

Още в началото на следващата година общинските партийни съвети трябва да имат работещи планове за оказване на политическа и методическа помощ на основни партийни организации, които да включват и грижи за повишаване на политическата и организационната подготовка на партийния актив, както и планове за партньорство с граждански структури. Общинските съвети на партията ще провеждат свои оперативни заседания преди и след всяко заседание на областните съвети, за да формират становища. Аналогични заседания да провеждат областните съве-

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

ти преди и след заседанията на Националния съвет на БСП.

Дължни сме да започнем незабавно изграждане на **мрежа от национални, регионални и общински интернет-партийни издания**. Те трябва да включват всички съвременни информационни форми.

След конгреса предлагам да започнем **преглед на членството в БСП**, което до края на 2010 г. да приключи със смяна на старите членски карти с електронни.

Строгото **спазване на финансовата дисциплина** и стриктният **контрол на всички нива на партията** трябва да стане задължително поведение. Необходимо е да се осъществи и финансова децентрализация в партията, като част от субсидията, която получаваме за избраните народни представители, да стига до областните и общинските партийни съвети. Трябва да **се повиши и дисциплината при събирането и отчитането на членския внос**, като този въпрос се свърже в т.ч. с валидността на членските карти и правото на членовете да участват в дейността на избраните органи.

До края на годината Националният съвет на БСП, съвместно с Общопартийната контролна комисия, следва да приеме подготовения проект на **Етичен кодекс на членовете, съратниците и симпатизантите на партията**.

Освен всичко останало, трябва ясно да се **регламентира и подкрепи финансово дейността на трите обединения, създадени в БСП - на ветераните, на жените социалисти и на младите социалисти**.

Това е само основна част от моите идеи как да подобрим политическата работа в партията. Разчитам те да срещнат подкрепа и от делегатите на конгреса.

Уважаеми другарки и другари,

Убеден съм, че ние като социалисти трябва да отстояваме три неща и за тях търся последователи.

Първо, БСП е партията на социалната чувствителност, на прогреса, на промените към по-добър живот. БСП не е партия за лична употреба.

Второ, политиката трябва да се прави професионално, но и с почитеност. Който е решил, че БСП му е трамплин да си решава собствените и на близките си проблеми, не е за тук.

Трето, трябва да дадем път на можещите, отговорните, безкористните и това също е част от моето виждане за БСП.

Другарки и другари,

Последните седмици по мой адрес прозвучаха тежки обвинения: че съм лъжесоциалист, момченце, зайче, извадено от ръкава на президента, че съм кукла на конци, която е ръководена едновременно от Ахмед Доган, от "Дондуков" 2, от анонимните съветници, че не съм и биткаджия. Вече ме оприличиха и на Тодор Живков, доколкото си спомням.

Когато поех отговорността да съм председател на най-старата и масова партия в страната, добре осъзнавах, че доверието е дадено в аванс, че имам на много да се уча и да се развивам. Не съм спрял да го правя и до днес. През първите години за мен водещо бе да почувствам и да опозная структурите и хората в партията. Не спирах да пътувам и да разговарям с активна и с редовите социалисти. Благодаря и на тези по-опитни другари, които даваха от своите политически знания и опит, в т.ч. и на онези, които най-яръсто ме атакуват днес.

Втората ми задача бе да създадем условия БСП да спечели парламентарните избори. В този период

БСП се утвърди като партия, която се модернизирала, стана член на Социалистическия интернационал и на Партията на европейските социалисти. Придобила обществена легитимност като сила, която може да претендира за управлението. Установихме системен диалог със синдикатите, неправителствените организации и с широки експертни кръгове.

След изборите през 2005 г. вярвах, че БСП е длъжна да участва в управлението и да докаже своя капацитет за развитие на страната. При включването в правителството на водещи фигури в партията се опирах и на разбирането, че по този начин няма да се повтори драмата от 1996-1997 г., когато наред с обективните причини, вътрешнопартийните спорове и борби разклатиха лодката на управлението. Като съзнавах разнородността на коалицията, създадох Коалиционен съвет, който гарантира стабилността на управлението и се превърна във форум за трудни, но градивни дискусии. Това, което не успях да преодолеея, е общественото усещане, че там, зад затворени врати, се водят неполитически дискусии, альш-вериш, въпреки че съвсем не беше така.

В стремежа си не успях дори очевидни постижения, които бяха наложени на коалицията именно от БСП, да станат ясни на хората като извоювани социални победи за нашата кауза.

Предоверявах се на добрата воля на министрите и на убеждението, че когато сме в един отбор, всеки ще действа съвестно във всичко и така, че да брани общата чест. И не съм се колебал да застана зад всеки, ако смятах позицията му за правилна, както стана по време на учителската стачка.

Давах много втори шансове, дори когато някой човек от управлението бе обект на публични атаки и губеше обществено доверие. Търпах дори когато някой открито работеше срещу идеите, които смятах за важни и необходими.

Като включих всички водещи фигури от Изпълнителното бюро в изпълнителната власт или в ръководството на Народното събрание и Парламентарната група, допуснах партийната работа да бъде изтласкана на втори и на трети план, когато на "Позитано" имаше живот само във вторник, и то горе-долу до 15,00 часа.

Не успяхме да направим партията съпричастна на управлението. Не съумях да неутрализирам възприемането на управлението като феодализирано между отделните партии и не изградих ефективен механизъм за медийна комуникация. Не можах да надприказвам Бойко Борисов, но честно казано, не мисля, че се е родил такъв.

След приемането на новите Програма и Устав на БСП не наложих нужното обновление на листите на партията, въпреки че имах идеята за пряко подреждане на листите за парламентарните избори по региони чрез вътрешнопартийно гласуване от всички членове на партията.

Заедно с повечето другари от ръководството допуснах грешката да приемем красивата идея за мажоритарния елемент и формата на неговото прилагане, която намали броя на нашите депутати. Приех и условието на нашите партньори за 8-процентна бариера за партии. Макар, че ако не беше съмнителното отхвърляне от Конституционния съд на този закон, днес нито „синята“ коалиция, нито РЗС щяха да бъдат в парламента. Още през есента на 2008 г. социологическите данни сочеха, че ГЕРБ води с близо 10% от всички български граждани, които имат право на глас. Тогава избрах да водим активна, настъпателна и дори агресивна кампания срещу популисткото по-

10

10
09

Политически доклад

ведение на нашия опонент. Поведах и лична битка, не като амбиция да се меря по рейтинг, а защото смятах, че е необходима. Впрочем, в ръководството на партията нямаше много желаещи да я водят вместо мен или дори заедно с мен.

Това е сигурно малка част от моите слабости и прегрешения пред партията. Аз съм напълно откровен. Вие имате право да ме съдите за всичко това и за много друго, защото знам, че няма как отговорността да се раздели поравно. Осъзнавам, че за всеки неуспех най-голяма е отговорността на председателя, защото най-много ме боли, когато днес уволняват хора само защото са членове на БСП. Защото знам, че мнозина, виждайки помята, която управляващите изливат върху нас, се разколебават в своята вяра. Но държа да кажа пред вас ясно едно - не се срамувам от работата, която съм свършил, и съм убеден, че доброто, което сме направили за страната и за хората, е много повече от грешките и неуспехите.

Водил съм се от моето разбиране за интересите на страната и на БСП. Уважавал съм позициите на нашите партньори, но не съм капитулирал пред тях. Честно съм водил битки с нашите опоненти. Не съм използвал непочтени методи на политическа борба и компромати срещу тях и никога не ми е минавало през ум да го правя срещу съпартийци.

Това е моята изповед пред вас. Вие решавайте дали имам основание да бъда лидер на партията оттук насетне, дали имам силата, идеите и качествата да продължим заедно срещу опоненти, които нямат задръжки да използват всякакви методи.

Накрая ще кажа още нещо. Независимо какъв ще бъде вашият избор, като председател или като редови член, аз никога няма да престана да работя за БСП, за нейното утвърждаване като модерна европейска социалистическа партия. От тази партия има нужда България!

РЕШЕНИЕ

**НА ЧЕТИРИДЕСЕТ И СЕДМИЯ КОНГРЕС НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
18 ОКТОМВРИ 2009 ГОДИНА**

ПО ПОЛИТИЧЕСКИЯ ДОКЛАД ПРЕД 47-ИЯ КОНГРЕС

**ПРИЕМА ПОЛИТИЧЕСКИЯ ДОКЛАД НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ НА БСП СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ
И ОЦЕНКАТА ЗА УЧАСТИЕТО НА БСП В УПРАВЛЕНИЕТО НА СТРАНАТА.**

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

◀ От стр. 2

докладва, „че от избраните общо 891 делегати на 47-ия конгрес на БСП за участие в настоящото му заседание до момента са се регистрирали по установения ред 845 делегати, представляващи 95% от делегатския състав. От избраните делегати отсъстват общо 46. От тях един е починал в периода между предишното и днешното заседание. Поради болест отсъстват шестима делегати. В чужбина се намират четирима делегати. По други уважителни причини отсъстват 11 делегати. Временно прекъснали членството си поради изискванията на заеманата длъжност – трима делегати. Напуснали партията – 3-ма души. По неизяснени причини отсъстват 18 делегати. Мандатната комисия констатира, че е налице необходимият кворум. Настоящото заседание на 47-ия конгрес е редовно и може да взема решения“.

Деветото заседание бе ръководено от **Димитър Дъбов**. Изказаха се

Калоян Паргов и **Румен Петков**, след което се проведе **изслушване на кандидатите за председател на НС на БСП**. Последователно на трибуната застанаха: **Младен Червеняков**, **Сергей Станишев**, **Татяна Дончева** и **Янаки Стоилов** (виж с.37-42). **Стефан Данаилов** направи предложение, след което делегатите обсъдиха и приеха предложените от **Дора Янкова** **правила за провеждане на избора**.

В почивката между деветото и десетото заседание бе проведен тайният избор за председател на НС на БСП.

Десетото заседание започна с изказване на **Иван Гоголов**. **Атанаска Тенева**, председател на **Комисията по молбите и жалбите и заявленията до конгреса**, представи нейния доклад, който с 584 гласа „за“, без „против“ и един „въздържал се“ бе приет. Дискусията продължи с изказванията на **Галина Асенова**, **Илиана Йотова**, **Захари Захариев**, **Петър Димитров**, **Костадин Паскалев** и **Мирослав Попов**. Председателят на **Комисията по проектите за документи и решения на 47-ия конгрес на БСП** **Сергей Станишев** запозна делегатите с обсъжданията в комисията и с корекциите и допълненията, които се предлагат в проектите на декларацията и резолюцията. След кратка дискусия те бяха приети. Със 126 гласа „за“, 599 „против“ и 61 „въздържали се“ не се прие предложението за прекратяване на мандата на 47-ия конгрес и свикване на извънреден конгрес на

БСП с пълен цикъл отчети и избори. **Дора Янкова**, председател на **Комисията за провеждане на избора за председател на НС на БСП**, докладва резултатите от избора. От общия брой делегати по списък - 894, са гласували - 779, недействителни са 18 бюлетини, а действителните са 761. За другаря **Младен Петров Червеняков** са гласували 78 делегати, за др. **Сергей Дмитриевич Станишев** са гласували 455 делегати, за др. **Татяна Дончева Тотева** са гласували 129 делегати и за др. **Янаки Боянов Стоилов** са гласували 99 делегати. **За председател на Националния съвет на Българската социалистическа партия** бе избран другарят **Сергей Дмитриевич Станишев**. Беше направено и прието предложение да бъдат прекратени разискванията. Думата бе дадена на **Янаки Стоилов**, **Татяна Дончева** и **Младен Червеняков**, които изразиха своето отношение към резултатите от избора на председател на НС на БСП. **Заключително слово** произнесе **Сергей Станишев** (виж с.48).

12

10
09

СЪВРЕМЕНЕН ПОКАЗАТЕЛ

ИЗКАЗВАНИЯ

ИЗКАЗВАНИЯ

**ВЛАДИМИР
ТОПЕНЧАРОВ,
делегат от район
„Оборище“ - София**

Другарки и другари,

С огорчение трябва да кажа, че за трети път заставам пред такъв конгрес, на който е поставена на карта съдбата на партията. Вярно, за разлика от другите два конгреса, имам предвид 40-ия и 42-рия - извънреден, бях без бастун и се качвах по-лесно.

Искам да изкажа мненията и становищата на Движението на ветераните в БСП по създалата се обстановка. То е публикувано по същество в материалите на конгреса, които са ви предоставени, и въпреки това ще се спра на някои от тях.

Първоначалният наш проект, който беше подложен на обсъждане и в Бюрото, и в Съвета на Движението на ветераните, събрал се преди няколко дни, беше във вид по-малко рязък от този, който е при вас. Ние не оценяваме, че това е някаква катастрофална загуба за партията. Това е една битка по пътя. Такива битки нашата партия е издържала много пъти и сигурно ще ни се наложи да ги водим още.

Искам да ви уверя, че макар и съвсем младо, Движението успя да обхване една част, макар и не особено голяма все още, от нашите ветерани. Те се оказаха полезни и, нещо повече, посрещнаха решението на конгреса с голяма благодарност, защото за първи път той най-после осъзна необходимостта да се обърне директно към нашите ветерани, които се считаха едва ли не за отблъснати, отчуждени и т.н.

Искам веднага да напомня няколко неща.

Когато падна от власт Филип Димитров, СДС доста се колебаеше точно по същия начин - да сменя ли председателя, да не го ли сменя. Нашите анализи и тогава в Изпълнителното бюро при Жан Виденов бяха, че може да се случи най-страшното - да се раздоби изцяло СДС и ние да бъдем поставени пред много тежката задача да разберем какво е новото дясно, което ще дойде. Между другото този факт - издъхването по същество на СДС, което протича тези дни - сега се вижда, в края на краищата породило ново дясно. Все едно, в България винаги ще има и трябва да има две партии или две страни на обществения живот - левица и десница. Един път при също такава критична обстановка с Александър Лилев си разговаряхме и аз му казвам: „Сашо, какво сме се умислили и двамата, все едно, с нас или без нас, лява партия или левица в България ще има.“ Той направи една интересна забележка: „Знаеш ли, ти си прав, но по-добре е с нас, защото ние носим историческия опит.“

Две думи за този опит. Ако погледнем френската левица, тя е патила по същия начин - от огъня не толкова на враговете, колкото на своите и на медиите. През 1936 година по този начин е предизвикано самоубийството на Саленгро - вътрешния министър, а 30 или 40 години по-късно се самоубива лицето, което е първи министър на Митеран - Береговоа. Това показва какъв страшен бой има, хвърлен в медиите и чрез медиите срещу нашите кадри. Той е убийствен и ние не можем да не защитим хората си.

Едно предложение имаме към всички вас, които сте тук - защитата на кадрите на управлението, на сегашните кадри на партията. Безобразно поведение на десницата, на дясната преса - тя почти цялата е дясна в този момент. Трябва да бъде отстоявано мястото на нашите леви представители във властта. Тези, които сега са обвинени във всички грехове на света. Нашата партия е била винаги морална партия. Всички приказки, че сме загубили този си облик, са неверни. Погледнете след промените - ние имаме четирима министър-председатели. Срещу нито един от тях не е доказана една стотинка злоупотреба. Случайно стана това, че разговарях един път с бившия главен прокурор Иван Татарчев, който ми каза буквално следното: „Аз лично съм разследвал Жан Виденов. Това е единственият ми-

нистър-председател в България, от както я има като държава, който не е злоупотребил с една стотинка“ (*Ръкопляскания*). Жан беше един добър министър-председател и добър приятел, който се срина много по-зле, отколкото сега падна Сергей Станишев. Ние му дължим - и на Сергей, една сърдечна, другарска подкрепа, защото не му е леко. (*Ръкопляскания*.)

Искам да кажа една дума за посланието на нашите ветерани. Главното е да пазим единството - единство идейно, единство организационно, единство лично на нашите кадри. Който е чел по-раншни устави, знае, че това е първото задължение на члена на партията като средство или като главен елемент на мощта и силата, боеспособността на партията.

Ще завърша с това, което е записано в нашата декларация, така както завършва в трагичната обстановка през 1923 година писмото на Коларов и Димитров към партията, когато още не е изтрита кръвта на загиналите хора: „Горе главата, другари, нашата победа идва и непременно ще дойде!“

**ИЛИЯ БАТАШКИ,
делегат от Пловдив**

Другарки и другари, приятели и приятелки.

Днешното заседание на конгреса е с огромна стойност за развитието на нашата партия. Ние успяхме в този тримесечен период от 5 юли, когато се състоя гигантската битка за управлението на нашата държава да поставим на масата за обсъждане множество въпроси. Да ги обобщим, да се чуем, но едва ли сме се разбрали всички в този тримесечен период.

13

10
09

В този момент докладът е свършен, защото той показва в себе си неща, които всички премълчавахме, неща, които, когато бяхме на власт (аз помня и тогава, когато не бяхме на власт), се опитвахме един друг да се корим и да казваме кой е по-добър и кой е по-лош. Аз помня времето от 1997 година, когато едва се намериха няколко души да станат кандидат-депутати в един район, който обичам и в който съм роден - Втора въстаническа оперативна зона. Аз си спомням и сегашните - преди четири месеца борби, в които всички ние, мисля, без изключение, участвахме. Всеки един от нас се опита по някакъв начин да реализира своя стремеж, не искам да кажа за какво, но сега не се чувстваше липсата на кандидати. Ние бяхме изкарали един сериозен мандат, а тогава - 1997 година бяхме получили огромен и потешък удар от този. И не съм съгласен, и в декларацията ще прозвучи, че ние сме в най-тежкото състояние, в което се намира партията. През 1997 година партията изгуби 75% от депутатите си. Партията изгуби 400 хиляди съмишленици, които обаче повече не се появиха. Днес ние имаме 50% по-малко депутати от това, което имахме, и имаме само 100 хиляди души отстъпление, даже по-малко от тези, които ни подкрепят. Някои ще кажат - да, останали сме само пенсионерите. Не, ако направим разрез на това, което се случи, всички вие знаете, че пенсионерите са 1/3 от тези, които ни подкрепяха. Подкрепят ни младите, подкрепят ни хората с възможности.

Търсим си виновен. Да, и аз съм един от тези, които са виновни, защото партията ми гласува доверие да управлявам 8% от всички средства, които се харчеха за здравеопазване в България. Аз искам да кажа смело пред вас - не се чувствам крадец. Може да съм бил некадърник, може да съм всякакъв, но не се чувствам крадец! Аз знам, че всички вие, които сте тук в залата, не се чувствате такива и не бива да си мисли някой, че когато ни наричат с всякакви епитети, може да ни уплаши.

Бях апострофиран в едно изказване миналата седмица относно бодрячеството. Приятели, аз не съм от тези, които споделят бодряческите виждания. Аз съм от тези, които искат реално партията да заработи пак в ритъма, в който е могла. Кой в момента ще се радва, ако види, че започнем да се разделяме, ако види, че ние, след като се разпръснем, ще трябва да се събираме зрънце по зрънце. Този човек в момента уча-

ства задкулисно в управлението на държавата.

Не си мислете, че аз съм този, който иска единомислието да царства при нас. Напротив, трябва да бъдем единни в размислието си. Трябва да бъдем обаче единни в действията си. Какво става сега? Месията Сергей ще го разпнем или нещо друго? Нима ние сме светците до него? Ние не сме светци, а сме просто един отбор. Отбор, който губи една среща, но отбор, който е шампион. Множество хора, с които се видях преди да дойда на конгреса, казват: ама ето - всички телевизии ще ви предават, вие няма да станете за резил, нали, другарю Баташки? Не, ние няма да станем за резил, защото са чужди на нас котерийните интереси. Президентът стана президент след три огромни удара, които понесоха и партията, и той, болката в сърцата на всички ни тогава беше голяма. Сега, след един удар, ние трябва да легнем, да коленичим, да сложим главите си и някой да ни ги отреже? Няма да ни отрежат главите!

Искам да ви кажа нещо, приятели. Често пъти съм се шегувал - единственото хубаво дясно нещо в света за мен, може би и за много от вас, е моето сърце! Нищо друго дясно няма хубаво в света. Бих казал - нека огън да го гори и вода да го полива, за да цъфти, но само толкоз. Нека да му се радваме.

Левите идеи ще обновят света! Лявата идея ще даде хляба! Лявата идея ще даде възможността нашата партия да тръгне отново с младия си лидер - не с отрязана глава, не със скъсени крака, а с реалности, за да го подкрепяме! Преродени, по-силни, да вървим напред!

ИСКРА ШИПЕВА, делегат от Копривщица

Здравейте, другари.
Привет и от копривщенската пар-

тийна организация. Ако Левски беше казал "Да си кажем кривиците, друже", то днес всички тук се опитват да казват само истината, всеки своята.

Колебаех се дали да се изкажа и реших все пак да ви кажа и аз три истини. Ще ви ги кажа простичко, по народному, ще ви разкажа, без да бъда обстоятелствена, тези три случая от живота ми като партиен секретар. Те са толкова земни, толкова искрени, че ако всички тук правите по толкова, нямаше да се надиграваме днес с истината.

Преди това искам да споделя с вас, че партийната организация на град Копривщица бе удовлетворена от изборите ни за Европейски парламент, както и за местния. Отговорно и с радост бих казала, че повече от 200 членове и симпатизанти се върнаха при нас. За да се случи това, ние месеци наред бяхме при хората. Успяхме да помагаме, успяхме да решаваме проблемите. И в този резултат имат участие трите истини.

В Копривщица съществува държавно лесничейство, в което работят много наши млади членове. Едно лесничейство с традиции и гора - общинска и държавна. Днес тези млади хора не могат да получават заплатите си. Защо? Защото висши наши кадровици, без кракът им да е стъпвал в Копривщица, устремени към своето многогодишно безметежно съществуване и упражнявайки властовите черти на богопомазани висши чиновници, изпратиха за директор един човек, който дори не познава местностите в града ни. Искам тук, от тази трибуна да попитам, чие протече беше този директор и какви интереси обслужва сега? Кой ли вятър го доведе чак от Сливен, за да стане директор и да се пенсионира спокойно? Та той дори никога не е членувал в нашата партия. Кой ще плати днес за неговите некомпетентност и непрофесионализъм? Аз ли, или младите хора, които не могат да получават заплатите си? Как да обясня тези парадокси, когато гледам в очите им болка и разочарование? Така ли реализирахме решението от пленума на 26-и за реформи в горското стопанство?

И следващата истина. Месец преди изборите най-работещото ни предприятие в Копривщица е пред голям проблем. Неизплатени средства по САПАРД ще съкратят над 60 души млади хора. Събвениците потърсиха помощ и съдействие от общината и от Общинския съвет. Написахме писма и тръгнахме да ги носим.

ИЗКАЗВАНИЯ

Съдбата бе благосклонна към нас и на един от нашите политически форуми в Ихтиман ме посъветваха да предам писмото на един младеж. Бил съветник на премиера. Представих се, предадох го и го помолих за адекватна и бърза реакция. И знаете ли? Само два дни след това този човек ме потърси. Бе събудил мнозина и бе тръгнал да ни подаде ръка отговорно и истински. Последваха срещи с колектива, много неспокойни разговори и още съдействие от екипа на госпожа Плугчиева. Деница Златева дойде и се срещна с хората, за да се убеди в перфектността на проекта. За нея съжалявам, че не е в днешния парламент, но другият млад човек е народен представител. Щастлива съм от факта, че в Народното събрание той представлява Софийска област. Такива хора и всички, които помогнаха и спасиха от съкращения, промениха живота на младите хора, а те им благодариха. Повече от 100 души от различни партии подкрепиха листата за народни представители от Коалиция за България. Те подкрепиха и повярваха в нашите депутати. Такива хора върнаха позабравеното доверие.

И третата истина. Млад човек се нуждае от животоспасяващо лекарство. Чака години, отритван и отчаян. Не го познавах лично. Помоли ме негова близка за помощ. И този път един млад наш ръководен кадър помогна. И него не познавах, разговорите ни бяха само по телефона. Но той устоя на думата си и благородният жест стана факт. Младият човек получи шанс за живот и поиска да ни се отблагодари, без да познава другарите. И знаете ли каква бе неговата отплата? Имаше още един съмишленик. В деня на изборите той бе довел семейството и приятелите си - до този момент крайни антикомунисти, и те подкрепиха с гласовете си стойностните и качествени хора от нашата партия.

Та истините ми, другари, бяха за лошото кадрване, за срещите долу с хората - там, откъдето идват гласовете, за високото благородство и човечност.

Е, другари, казах ви истината, за да не обяснявам последствията. Тези думи не са мои. Те принадлежат на човек, от чийто 62-ри рожден ден ни делят часове. Връщам се към поуки-те на историята. Връщам се към онзи конгрес, когато в един по-труден момент от днешния този мъж успя да се справи с воля, мъдрост и вяра.

От тази трибуна ще ви призова и помоля за две неща.

Призовавам ви всички тук като Николай Добрев да изберем съгласи-

ето и разума. Призовавам ви да го направим днес - тук и сега! Моля ви да спрем да се самоизяждаме. Моля ви замалко поне в забързаните си делници да бъдем рицари на добротата и да отидем при хората, при нашите хора, от нашата партия.

НАДКА БАЛЕВА, ДЕЛЕГАТ ОТ СВИШОВ

Уважаеми другарки и другари, Ще започна с това, което се прие като програма в първите две точки.

Оценка на управлението. Личното ми мнение е, а то е и на много хора, че въпреки някои нерешени проблеми, нашето управление беше успешно. И беше успешно затова, защото ние успяхме да наваксаем всички закъснения и станахме пълноправни членове, осигурихме икономическа стабилност, финансова стабилност, подобряване, макар и не в степента, която се искаше, на социалното състояние на хората. Нещо, което се пропусна досега. За съвсем кратки срокове ние постигнахме синхронизиране на нашето законодателство с европейското и България е на едно от първите места в тази област, което означава много работа, много усилия.

Защо обаче въпреки тези добри резултати на това успешно управление, пак повтарям, стигнахме до този резултат? Не само затова, че листите се утвърдиха в последния момент, въпреки приетите срокове с решение на Националния съвет. И нямаме време за преодоляване на разочарованията, на обидите. Не само затова, че в повечето случаи водачите на листи бяха спуснати като парашутисти в други райони, че бяха утвърдени и хора (не всички, разбира се), меко казано, без обществена подкрепа. Не само скъпата и безполезна предизборна кампания. Не зная кой утвърди

клипа с брадвата. Забравихме ли до какво доведе СДС картата с черепите на предходни избори? Това бяха погрешни ходове, но не единствената причина за нашата загуба. За съжаление хората гласуваха не толкова за ГЕРБ, колкото против нас. И защо се стигна до това?

Подреждам ги не по важност, а просто по начин на изброяване.

На първо място аз не съм против коалицията. Тя беше нужна, но истината е, че БСП се обезличи в тройната коалиция. Ще кажа нещо много грубо. В много случаи ние възприехме коалиционната култура като поведение да възприемеш удобната за коалиционния партньор поза. Така беше и с възстановяването на Делян Пеевски като заместник-министър, така беше и с избора на хора, срещу които категорично бяхме против, но посочени от коалиционен партньор в органи, които се избираха от Парламента. Така беше и за царските имоти. Така беше и за приемането на плоския данък с премахване на необлагаемия минимум.

Стигнахме дотам, до този резултат, защото ние не изпълнявахме и собствените си решения. Имаше решение на Изпълнителното бюро предварително, преди внасянето на законопроектите на Министерския съвет, поне изхождащи от наши министри, на министерства, оглавени от наши министри, да се прегледат не като цензура, но да се обсъдят с членове на Парламентарната група в миналия парламент, дори беше направено разпределение по отделните насоки. Това не се изпълни. Внасяха се недотам добре подготвени законопроекти и на групата ѝ се налагаше да ги подкрепи, въпреки изразеното несъгласие. Всеки опит да се каже нещо различно, да се направи промяна, се приемаше като бламиране на партийното ръководство и на правителството. В крайна сметка превърнахме Парламентарната група в предходния парламент в една машина за гласуване, в един придатък на правителството.

За съжаление тази оценка, макар и не косвена за Парламентарната група, чухме и сега. Оказа се, че животът на "Позитано" е приключвал във вторник до 15 часа, т.е. с приключване на заседанието на Изпълнителното бюро. А всеки вторник от 17,00 часа имаше, и то много бурни, заседания на Парламентарната група на Коалиция за България. Значеше ли това, че там не са обсъждани партийни проблеми? Аз не мисля, че беше така.

15

10
09

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

Стигнахме до този резултат, защото нарушихме диалога с хората, дистанцирахме се. Не преодоляхме неумението си да говорим с тях на един разбираем език. И ще кажа нещо с болка. Вижте какво правят управляващите на този етап. Целта на всяка цена да се напълни хазната се обяснява с грижата за здравето на хората. Говоря за бързо вдигнатия неоправдано висок акциз върху тютюневите изделия. Ние като че ли не можехме да говорим с хората така, че те да ни разберат.

Прекосяваме и връзките с общините. Никой не обясняваше кой взема решения, защо се прави това. Аз не от носталгия по миналото, но ще припомня, че навремето имаше поне един вътрешен бюлетин и на закрити партийни събрания се обясняваше защо се сменя този или онзи. Ние не обяснихме на хората, говоря за нашите партийни членове, защо възстановяваме Делян Пеевски на поста, а не възстановяваме нашите отстранени министри и заместник-министри. И у нашите членове остана едно подозрение - абе значи нещо е имало, затова са различни критерият и подходът към тези хора.

По кадровата политика. За съжаление чувството за самостоятелност прозира и сега. Свидетели сме на изявления, че всичко най-опитно, всички експерти и капацитети на партията са в Парламентарната група. За някои съм съгласна, за други бих поспорила. Значи ли това, че само този тесен кръг от хора са единствено добре подготвените и достойни кадри на нашата партия? Познати лица. А дали точно това, че са прекалено много познати, не рефлектира и върху резултатите от изборите. Погледнете, в сегашната ни група от 40 души има 12 бивши министри, 5 заместник-министри, 9 членове на Бюрото. Тоест един затворен кръг на самовъзпроизводство и на самостоятелност.

Говорим за приемственост, за съчетаване опита на старите с ентузиазма на младите. Говорим го, пишем го. Дали наистина мислим така? Каква оценка бихме дали на изявления от рода на: старите кадри в партията са изпята песен? Може би е вярно, но хит, извинете ме за сравнението, става само вече изпята песен, а не нещо, което само е в главите на този етап на някои, които мислят да сътворят някакво музикално произведение.

Чия е вината? На всички. Не мога да приема, че всички сме в

бяло, а един е в черно. Както не мога да приема и това, че всички са в черно, един е в бяло. Безспорно най-голяма е вината на ръководството. Но виновни сме и всички ние, защото мълчахме. Не си говоря на "ние", не съм от тези, които мълчат и са мълчали, но може би недостатъчно съм говорила. Мълчахме в болшинството от случаите в Парламентарната група, изпълнявахме указанията на ръководството да подкрепяме всичко, взето по-отгоре, на всяка цена. Мълчахме срещу начина на избора на Националния съвет, срещу делегираните кадри, не всички, част от тях.

Моля да ме извините, другарки и другари, че просрочвам времето, но ми се струва, че на такъв тежък конгрес, такъв кратък период на изказвания е твърде малък.

Нека да си кажем истината. Какво стана с делегираните? Мълчахме. Та много лидери на областни съвети се уплашиха от прекия избор и предпочетоха да си осигурят място в Националния съвет чрез делегиране. Мълчахме, когато се раздаваха листове от ръководството за правилно гласуване под номерца. И доколкото ми е известно, само двама председатели на областни съвети отказаха да получат тези листове и да се съобразят с тях. Мълчахме и за някои от членовете на новоизбраното Изпълнително бюро, говорихме си само помежду си. Докъде ни доведе това мълчание от криворазбрано чувство за солидарност с ръководството или от страх? Може би и от двете. Предстоеше съставянето на кандидатските листи за парламента.

В заключение - какво трябва да направим?

Промяна в ръководството. Но не само на лидера. Промяна и на пониско ниво. Спазване на Устава и изпълнение на собствените ни решения. И с днешната подкрепа за точка трета в дневния ред ние отново нарушаваме Устава. Чл. 4, буква „в“ казва – „по изключение предложения могат да се правят от делегати на конгреса“. А ние превръщаме изключението в правило.

Нека да спрем приятелския огън, доколкото един огън може да бъде приятелски (*частични ръкопляскания*), самоунищожаването. Нека да не ликвидираме млади кадри, които натрупаха опит и които имаха доблестта не само да оценят грешките си, но и да ги признаят. Партията има сили за това. И аз се надявам, че решенията на това заседание на конгреса ще бъдат наистина потвърждение на това, което мисля.

МЛАДЕН ЧЕРВЕНЯКОВ,
делегат от Самоков

Уважаеми другарки и другари,

Не за първи път провеждаме конгрес, в който въпросите са повече от отговорите. Но може би за първи път провеждаме конгрес, когато се намираме в толкова дълбока и всеобхватна криза. И проблемът не е, че на 5 юли загубихме изборите. Проблемът даже не е в това, че след 5 юли доверието в нашата партия спада драматично. Проблемът е, че на фона на едно сегашно управление, което го виждаме като все по-авторитарно, все по-некомпетентно и обслужващо корпоративни интереси, липсва алтернатива за водената от него политика. Но тази криза, в която ние се намираме, има и определени измерения.

Неслучайно преди този конгрес редица наши другари зададоха въпроса дали и ние ще останем поредната партия на прехода или ще успеем да бъдем партията на бъдещето, партията на европеизма, партията на прогреса.

Тук за мен е големият залог на конгреса. Защото тази криза ни засегна там, където най-много боли. Засегна нашата вяра и надежда. Даже на прословутия 42-ри извънреден конгрес имахме някаква надежда за второ правителство. Засегна ни в трите основи на нашата политика. Първо, че ние сме партия на социалната справедливост, че ние сме лявата алтернатива, че ние сме тези, които в началото на 21 век се противопоставяме на парите като единствената ценност. Бяхме ударени в моралните устои на нашата партия. И както казаха някои наши другари преди конгреса, ако единият ни крак беше ударен през 1996-1997 г., днес удариха и втория крак. Тогава как ще стоим, другари?

Струва ми се, че тази криза може да бъде преодоляна единствено, ако

ИЗКАЗВАНИЯ

днес преодолеем всички онези лични интереси, настроения и чувства, които безспорно ни вълнуват. Струва ми се, че днес трябва да избегнем настроенията на канибализъм, настроенията за даване на сигнал, че нашата партия няма бъдеще.

Оттук нататък следват редица въпроси. Аз взимам думата, защото два дена след изборите призовах за дълбок и откровен разговор в нашата партия. Тогава се каза, че един редовен конгрес ще задълбочи агонията. Видяхме обаче какви са резултатите. Взимам думата, защото на 46-ия и на 47-ия конгрес на две заседания казвам, че проблемът е не, че губим изборите, че губим доверие, а проблемът е в нашата политика, че ние нямаме ясни отговори на въпросите - какво правим, как го правим, с кого и защо го правим, как да защитим нашата автентичност като лява и социалистическа партия?

Разбира се, много може да се говори на този конгрес. За мен две са ключовите думи – промяна и политика. Или дълбока промяна в нашата политика.

Струва ми се, че ние ясно трябва да отговорим на въпросите - какво правим, каква партия сме, кои сме, чии интереси защитаваме? Естествено не можем да го направим днес. Но днес трябва да стартираме този разговор. Да дадем на нашите членове и симпатизанти надежда, че можем да го проведем. Да отговорим каква е нашата визия за България като страна, членка на Европейския съюз. Да изберем един от тези три варианта на политика, за които съм говорил пред вас вече в две заседания на този конгрес и на едно на предишния. И оттам нататък да кажем каква държава е нужна, каква икономика ще развиваме, каква социална политика и колко ще отделяме за духовната сфера.

Основни проблеми имаме в начина на провеждане на политиката. Тук прозвучаха редица думи от устата на Сергей, че ние не сме отбор. Ами не сме отбор, защото няма около какво да се обединим. Няма яснота за тази политика. И тогава влизат в сила редица други критерии – неясните сметки, баланси, тактически съображения. Има опасност и в този конгрес да надделее именно тези язви на нашето развитие. Толкова по въпроса.

За мен има две обяснения. Едното е, че БСП е болна, и тук ние трябва да поставим диагнозите, да намерим симптомите, които да лекуваме. Другото е, че БСП е ранена – от приятелски или от вражески огън. И

тогава трябва да се противопоставим на тези опити, да търсим пак някаква мнима консолидация, отново някакъв баланс. Струва ми се, че този път няма да ни доведе до верните решения.

Бих могъл да говоря за проектите за решения. За мен в политическата декларация правилно се съдържат констатациите, но в резолюцията няма отговор на редица въпроси. Аз бих могъл доста да говоря за конкретни несъответствия между отделни тирета, където едното дублира другото или го отрича, но не това е нашата цел. Аз мисля, че тази резолюция може да бъде само някаква основа за разговор в нашата партия. Разбира се, въпросът е какво е нужно.

Според мен първото, което е необходимо, е БСП да инициира и да създаде група, която да започне да работи по национална стратегия за развитие на България като страна-членка на Европейския съюз. Ние дължим и трябва да дадем този отговор като най-старата и най-отговорна политическа сила в България.

На второ място, трябва да формираме правителство в сянка или експертни групи по отделните секторни политики, които да наблюдават сегашната дейност на управляващите и да предлагат алтернативи. В тази насока трябва незабавно да започнем да готвим документ под фигуративното име „100 дни – 100 лъжи“. Струва ми се, че трябва да създадем група, която да защитава интересите на редица наши другари, неправилно преследвани, уволнявани, съдебно преследвани в този период от време.

Същевременно не трябва да забравяме и организационните реформи в партията. Част от тях ги има, част от тях са и в документите на „Открит форум“ или на Лявото крило, които проведоха обсъждания по тези въпроси. Разбира се, най-важното е да дадем ясен сигнал за промяна.

За мен решението е след днешното развитие избирането на нов председател, временно ръководство, насрочване на следващ редовен конгрес, формулирането поне на 10 ясни тези, които да бъдат дискутирани.

Другарки и другари, днес пред нас стои въпросът дали ще оставим БСП като партия на прехода или ще я ориентираме към бъдещето. Левицата в България е пред сериозно изпитание. Вярвам, че можем и трябва да направим необходимите промени. Затова е нужно днес трезво, без емоции, без самоизяждане да намерим верните решения. Струва ми се, че този опит заслужава нашите усилия.

КРАСИМИР ПЕРМЯНОВ,
делегат от район
„Сердика“ - София

Уважаеми другарки и другари,

За 5 минути не може да се направи достатъчно пространствено, аргументирано изказване. Може да се говори само тезисно. Затова ще си позволя пред вас, разчитайки на факта, че сте имали възможност да се запознаете с дискусията, която е водена след изборите от „Открит форум“ и нашите виждания за промяна, да допълните това, което липсва в моето изказване.

Като член на Националния съвет, след неговото заседание заявих, че ние бяхме избрани като Национален съвет, респективно Изпълнително бюро и председател, с една политическа задача – да спечелим изборите. Това не се случи и затова предложих да си дадем колективно оставката и да върнем властта при вас, да вземете вие решение какво да правим по-нататък, на кого ще възложите да следва новите задачи и курс, които Българската социалистическа партия трябва да поеме. Това предложение не беше прието. Частична негова реализация е инициативата на председателя на Националния съвет другаря Сергей Станишев. И аз смятам, че това е честният отговор на обществените очаквания - да се проведе състезание на кандидати за лидери, които да представят тук пред нас, делегатите, своите виждания и някои от тях, без изключение, да получат съответното доверие, да се върви на чисто и напред.

Голяма част от проблема на БСП е, че тя не може да се идентифицира в своето отношение към миналото. Ние гузно го подминаваме. Кои сме ние? Уважаеми другарки и другари, когато започнаха промените в

17

10
09

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

Българската социалистическа партия, ние заявихме, че сме исторически, политически и юридически правоприемник на предходната партия. Бягството от тази тема, това, че позволяваме други да пишат оценките за 45 години на социалистическо развитие, е голяма наша слабост. Защото днес за младото поколение, в това число и за децата на тези, които са градили и формирали разбирането за социализъм, има само една оценка – това е един черен период за България, това е период, на който се слага кръст. Политическите опоненти и предубедени реваншисти, които не са научили нищо ново, освен да връщат реванша на 9 септември 1944 г. към тази дата, дават несправедливи, необективни оценки на този период. Затова предлагам да се възложи на Националния съвет на Българската социалистическа партия да утвърди авторски колектив от историци и политици, които да изработят оценка за този период на развитие на България.

Второ, днес ние се намираме след поредното участие в управлението. Имаме различни нагласи, повлияни сме от общественото настроение. За да разграничим доброто от грешките, на нас ни трябва мъдър подход въобще по темата за участието на БСП в управлението на страната. Затова предлагам със същата задача да натоварим Националния съвет да формира колектив, който да изработи оценка за 20-годишния период на прехода, и то през призмата на това как БСП участва във властта, какво реши и какви добри успехи постигна. Ако това не бъде направено, ние отново ще станем заложници на предубедени оценки и на тези, които с парите и властта, която са постигнали, доминират в медиите и в общественото мнение. Това е дотук.

Голяма част от проблемите на нашата партия са натрупани в резултат на нейното неефективно функциониране. Другари, години наред много гласове се чуват за това как трябва да функционира партията. Аз винаги съм смятал, и то не на базата на отношение към текущия вариант на ръководството на партията, а като непосредствена необходимост и характеристика за масова и демократична партия, че всички управленски и законодателни решения трябва да идват при социалистите и симпатизантите, за да могат те да си казват мнението, за да намерят място в правенето на политика и в крайна сметка да бъдат извадени от категорията единствено на участни-

ци в правенето на избори, в обслужване на своите началници, слагайки ги в листите и гласувайки за тях.

Смятам, че е дошъл моментът структурите на БСП да станат активен генератор на идеи и участник в управлението на страната. Имаме примера на Лейбъристката партия. Тя всяка година провежда своя годишна конференция. През септември проведеха конференция и не можете да си представите колко сме различни от една партия с традиции като тяхната, която е сложила като мото на конференцията: „Жив или мъртъв лейбъризмъ. Доволни ли сте от управлението? Доволни ли сте от ръководството на партията си? Искате ли смяна на председателя? Кой да бъде този председател?“ И редица въпроси, адресирани директно към членовете на Лейбъристката партия.

Крайно време е, за да бъдем демократична партия и да функционираме като масова партия, която се бори да запази доверието на своите социалисти и симпатизанти и да го разшири извън тази категория, да се върнем към демократичния начин на правене на политиката.

И като критика към Сергей Станишев, наред с всичко това, което сме казали. Кадровата политика, водена от него, търпи сериозни критики. По негово време на ръководни длъжности се издигаха хора, които не само че не произлизаха от партията, а бяха тези, които я бяха напуснали, обругали и се бяха разграничили от нея. (*Ръкопляскания.*) И тъй като има журналисти, не за да крия от тях, те сами могат да си дадат отговор на този въпрос, аз няма да се спра на имена, но те са известни на всички. И не само че бяха номинирани в изпълнителната власт, затова се погрижихме, за разлика от много други, те да намерят и съответните места в Европарламента или да заемат високи посланически постове. Аз смятам, че това е една от причините нашият актив и кадри, без да го обвинявам в клиентелизъм, да имат допълнителна доза демотивация и да разчитат на субективната преценка на ръководството. Ето защо е крайно необходимо кадровата система за издигане на хора, за назначаването им – и в доклада беше казано това – да се върне към своите демократични начала и да се иска не само препоръка, а мнението на професионалните групи и среди, от които даден човек произлиза.

И последната тема, за структурите. Ние останахме с първичните партийни организации, сега основни партийни организации, по местожив-

веене. Извадихме партията с ясното съзнание, че извън производствените структури или структурите, изградени по производствен признак, те няма да бъдат достатъчно деееспособни. Вече 20 години този въпрос не е решен. Предлагам да помислим за сериозна организационна реформа в партията. За да стане това, първо, е необходим мандат от конгреса, второ, необходимо е ново заседание на конгреса или нов, извънреден конгрес на партията. И трето, сериозни промени в Устава и Програмата на партията.

Защо програмата? Тя е добра програма, но аз мисля, че тя се нуждае от реакция на случилото се след нейното приемане, на тенденциите в международното социалистическо движение и може би някакви корективи ще се наложат, не толкова съществени, но допълващи програмата и уточняващи някои нейни съществени постановки, каквато е характеристиката ѝ днес – че тя е народна партия. Това го пише и в документите на Германската социалдемократическа партия, но в друга историческа среда, в други политически традиции. По-скоро за нас това отново е една стъпка по отношение на отказа от същностно идентифициране на партията. И затова смятам, че има място и хляб на поредно заседание на конгреса, което Националният съвет може да насрочи, да продължим нашите усилия, да въведем необходимите поправки в Устава на партията и нужните решения, за да може да се проведе организационната реформа в партията.

И накрая, предлагам в решението да влезе: да открием дискусия за лявата алтернатива на управление на страната, която да се пренесе в основните и общински партийни организации.

Нора Ананиева:

Реплика: Всъщност не реплика, а по-скоро разяснение. Това, което Кр. Преманов предлага за историята, показва колко е лоша комуникацията вътре в партията. Има един проект по „История на социализма в България“, който сме започнали преди две години. Първият том вече излезе и го представихме – „История на социализма до 1944 г.“, с понятието социализъм, както разбирате, в много по-широк смисъл. До края на тази година ще излезе „История на социализма 1944-1989 г.“ И пак до края на тази година започваме дискусиите на тема „20 години БСП в прехода“.

**ГЕОРГИ ПИРИНСКИ,
делегат от Пазарджик**

Уважаеми другарки и другари,
Мотото на днешното заседание на конгреса е „Сила за промяна“. И първият въпрос, който трябва да си зададем, е - промяна за какво, защо? Струва ми се, че отговорът е – за да можем като партия отново да се изправим пред обществото и да заявим, че имаме предложения за управление на страната, за упражняване на властта, които са по-добри от онова, което сега се случва. За да намерим, според мен, верните ориентири на тази политика, която трябва да разработим, ние трябва да решим в каква рамка на разсъждения ще я търсим - дали от гледна точка на нашата самооценка за това, което сме правили, или на оценката на обществото?

В дискусиите в Областния съвет в Пазарджик на един етап прозвуча и такова мнение – дайте да се обединим, да се вкараме, както беше думата, в единна координатна система, да установим единодействие и единомислие по вертикала и да вървим напред. Но аз поставих въпроса – кой в коя координатна система да влиза? Дали БСП е в координатната система на обществото, или очакваме обществото да влезе в нашата координатна система? Защото битуваше едно разбиране, което сега не се изразява толкова често, че БСП е достатъчно реформирана, че ние сме повече или по-малко наред, остава да видим дали България ще ни приеме.

Ами защо свикваме този конгрес? Заради резултатите от изборите на 5 юли. Владимир Топенчаров каза, че това е битка по пътя. Прозвучаха и други подобни оценки. В проекта за декларация се говори, че това е най-тежкото изборно поражение на БСП. Няма защо да се съревноваваме в определения, но

имат основание онези мнения, които обръщат внимание на спадащото доверие след изборите. Преди 20 дена имаше семинар на Парламентарната група, на който социолозите ни представиха техните анализи от края на август и началото на септември. Централната констатация беше, че доброто име на партията в обществото е тежко накърнено, че сме загубили много капитал на доверие към нас. Това, което беше направено като анализ, е, че такава загуба на доверие не се възстановява за кратък период. Нужна е търпелива, много последователна, упорита работа, която да бъде ясно подчинена на точен анализ, точно определени цели и формулиране на задачите за постигането им. Най-общо казано, ни беше напомнено, че „продуктът“ на една партия има най-общо четири измерения: лица, идеи, политика (съответно политики) и стил. Очевидно е, че ние трябва да се занимаем с тези четири компонента на нашата оферта.

Това заседание на конгреса беше решено да се проведе, както беше споменато в началото, преди три месеца с две точки от дневния ред: 1) За политиката на БСП; 2) За организацията на работата на БСП. В началото на днешното заседание беше включена трета точка, която според мен много сериозно промени цялата настройка и фокуса на това заседание. И ние отново участваме в заседание, в което вървят списъци, събират се подписи, вниманието се фокусира върху онова, което предстои като гласуване. Това не е добре, защото ние имаме много сериозни въпроси, свързани с политиката, която водим, и не по-малко сериозни въпроси с това в какво организационно състояние се намира партията.

Загубата, която претърпахме на 5 юли, не беше неочаквана, беше предизвестена. Спомена се за изборите за Европарламент през пролетта на 2007 г. Тогава, другари, ние за първи път се събудихме със съзнанието, че не сме онази първа политическа сила, която сме свикнали да мислим, че сме, че още две партии реализираха горе-долу същия резултат и че ние имаме пред себе си на практика една нова ситуация. Какво направихме? Свикане заседание на 46-ия конгрес в средата на юли 2007 г. и там наистина направихме много тревожни и много сериозни констатации, които днес не прозвучаха със същата яснота. Ето някои от докладите на председателя на Висшия съвет, тогава:

„БСП показа, че не е в кондиция

да води успешни политически съревнования и битки. Причините за тоталното недоверие към политиката се коренят в дълбокото отчуждение на хората от държавността и причината за това е дистанцията, която ние, политиките, сме създали по отношение на хората.“

По-нататък. „Аз – тоест председателят – съм категоричен, че именно БСП е тази политическа формация, която е длъжна да започне истинската промяна в отношенията на политиките и гражданите. Хората нямат усещането за посока, за почтеност и честност, за солидарност. Нямат убеждението за това, че всичко, което се случва, е справедливо по отношение на тях. Вече има масова нетърпимост даже към съмненията за корупция и облагодетелстване във властта. Да не говорим, че корупцията съвсем не е измислен проблем.“

И накрая, „Нужни са нови форми на диалог с цялото общество. Аз имам редица идеи как това да стане и ще направя моите предложения пред правителството.“

Година не, а две след това заседание ние реализираме резултати, които ни доведоха на този конгрес. Един резултат два пъти по-слаб от партията, която победи, и причини за този резултат, които са още по-тревожни, безспорно, от самите числа. В дните след 5 юли, някъде в периода до 10 юли, имаше няколко заседания на Изпълнителното бюро, на които естествено се обсъждаше и какво означават тези резултати, и каква да бъде нашата реакция – да има ли оставки, да няма ли, и т. н. Тогава прозвучаха оценки, които днес отново не чуваме.

Едната е, че победилата партия успя да се легитимира като партия на промяната, на възмездието и на сигурността. На свой ред БСП се оказа без ясна кауза и с две групи причини, свързани с предизборната кампания и поведението през този период, които навярно бяха много тежък фактор за резултата, който получихме. За едната вече се говори – липсата на обяснение какво е направено, как е направено, какви са реалните постижения, които са безспорни по принцип. И втората, че ние не видяхме надигация се накачателен вот между двата избора – за Европарламент и за Народно събрание. Тогава прозвуча и такова мнение, че вместо да го ограничим, да се постареем да го преодолеем, ние останахме в положението от последните месеци може би и година – две, на управлението ни, да засегнем много различни и влиятелни

социални слоеве. И те бяха названи – учители, лекари, фармацевти, фермери, полицаи, млади шофьори, интернет потребители, медийни групи, тежко болни. След като не сме намерили начин да водим диалог и сме създали у тях тежкото огорчение, че не са чути и не са разбрани, естествено е, че наказателният вот направи това, което направи.

На 18 юли, когато се взе решение за провеждане на това заседание, Сергей Станишев заяви, че ни е нужен много сериозен, откровен, критичен разговор за обновлението, развитието и промяна на партията, без забранени територии, и че в периода от 18 юли до конгреса, до днес, ние трябва да направим всичко, да работим изключително интензивно, за да можем да излезем след този конгрес именно с обновена сила. Тогава той заяви, че ще се постарее в работата на комисията, която беше избрана на 18 юли, всички слабости в управлението, в организационното състояние на партията и в много други области, които, както и той спомена, може би не бяха дискутирани изрично на заседанията на Националния съвет, да бъдат дискутирани сериозно в комисията, и да намерят място в материалите, които ще бъдат разглеждани на днешното заседание.

За съжаление, в този тримесечен период нищо подобно не се случи. Комисията заседава само веднъж – на 28 юли. Тогава беше направена заявка от председателя, нещо като разпределение, по три въпроса: по подготовката на политическия доклад – анализ и задачи; по политическа платформа с шест раздела и по организацията на днешното заседание. На това събиране на комисията, на 28 юли, не се стигна до окончателни решения – какъв да бъде профилът на политическия документ, за доклада не се говори. Очевидно беше, че трябваше да се състои второ заседание на тази комисия. Такова така и не беше свикано до последните дни преди конгреса. И затова се оказахме в положение на 10 октомври, т.е. седмица преди днешното заседание, да нямаме достатъчно подготвени документи, които Националният съвет да одобри и да ви ги прати, за да можете да се запознаете с тях, а се случи това, което се случи – да ги получавате в момента. Какво да правим в тази ситуация?

Смятам, че преди всичко трябва да приемем политическата декларация, която е предложена като проект. В нея има горчиви констатации, има много критични оценки. Те бяха

плод на доста сериозен спор, бих казал, между по-категорични записи и не толкова. Да приемем, че това е общоприемливият баланс, но не машинално да я приемем, а да се постареем внимателно да я прочетем. Защото тя ни е нужна и като напомняне как са ни оценили, но не само. Тя ни е нужна и като ориентир оттук нататък и по политиката, и по организацията.

Що се отнася до политиката, там са формулирани доста точно най-болезнените въпроси, които днес са в дневния ред на България, по които ние трябва да сме, както там е казано, силна лява опозиция. И за да не остане това закана, просто да сме силна лява опозиция, трябва много ясно да си дадем сметка, че зад това, че сме против едно или друго, ние трябва да обосновем именно какво оспорваме и кое е доброто решение. Там също е казано, че трябва да обновим енергията на структурите на партията, организационния живот. И това също няма да стане с призови, няма да стане с апели: дайте да затегнем редиците. Трябва да видим на практика как работим. Там има един пасаж, който, малко приглушено за мен, поставя един много базисен въпрос. Той е за финансовите ресурси, за финансовото осигуряване на функционирането на партията. Там е отбелязано, че в редица случаи в живота на партията взеха връх „икономически аргументи“, когато се заемат едни или други постове, или се утвърждават едни или други позиции.

В края на своя доклад Сергей Станишев очерта своята платформа за работата на партията. Той засегна финансовата страна единствено от гледна точка за осигуряване на функционирането на трите обединения – младежкото, на ветераните и на жените. Мисля, че това е крайно недостатъчно. Ако погледнем устава, ще видим, че в неговите текстове има две принципни постановки за това как се финансира партията. Тя се финансира от бюджетни средства и от дарения. Но там е казано, че тя развива своята дейност и финансово осигуряване въз основа на ясен финансов план, на стратегия, която балансира ресурсите, с които разполага и целите, които си поставя. И по-нататък, че председателят на партията е първостепенният разпоредител с бюджетните и другите средства и че структурите по места са негови второстепенни разпоредители. Който иска да помага на БСП с материални средства, да ги внесе в партията. И органите на партията да преценят как те да

бъдат използвани най-рационално. Ние поставихме в нашата програма тезиса, че сме за пазарна икономика, но не за пазарно общество. По никой начин не можем да допуснем да сме напазарена партия.

Вторият въпрос е свързан с основните насоки на по-нататъшната работа. Разбирам, че искате да приключите. Последното, което искам да кажа. Нужен ни е нов конгрес с пълен цикъл на отчетно-изборна кампания, нужно ни е изучаване на програмата и на устава, защото се говори много, без да се е чел. В програмата е определен левият проект, около който трябва да се обединим, това е изграждането на активна социална държава – не покрай партията, не на нейния гръб, а да мобилизираме партията за тази задача.

ЯНАКИ СТОИЛОВ,
делегат от район
„Красна поляна“ – София

Уважаеми делегати и гости, Имам само няколко минути, за да кажа най-важното не само заради регламента, а защото времето ни притиска. Разполагахме с повече от три месеца, за да разберем какво и защо стана.

Преди години, мнозина може би си спомнят, звучеше стихът на Валери Петров: „Не потъва Титаник!“ Има ли някой в тази зала, който да не е усетил, че сега нашият кораб е пробит и бързо се пълни с вода? Част от екипажа се изнесе в парламента, а пътниците от втората класа ги оставихме да се спасяват поединично според циничното правило, че делото по спасяване на давящите си е дело на самите давящи се. Да не говорим за хората от третата класа. А в спасителните лодки не са нито децата и жените, нито старците. Там са тези, които винаги се спасяват. Нещо повече, тези,

ИЗКАЗВАНИЯ

които винаги получават и при предишната, и при по-предишната власт. Те бързо гребат към кораба на Бойко Борисов и отново очакват да заемат места във випалона. Ние от лявата част на палубата дълго предупреждавахме, че надясно ни чакат айсберги. Затова може би си създадохме врагове, но не беше напразно.

Понякога сигурно съм бил рязък и не съм припявал в тон с оркестъра. Но сега не говорим за причините, дори не говорим за тези, които държаха руля. Аз нямам съмнение, че капитанът ще стои на мостика дори потъването да продължава. Дано конгресът не е в ролята на оркестъра. Но въпросът е друг. Може ли корабът да бъде спасен? Да, смятам, че може. Но само ако спешно запустим пробойните и бързо сменим курса. Иначе много от пасажерите ще ни напуснат, защото не ги возим натам, където искат да стигнат. Освен това някои се съмняват, че част от парите за билетите им отиват в чужди джобове. Разбира се, днес е много важно какво ще направим, но по-важен е денят след утрешния ден. Тогава именно ще се разбере дали това, което вършим сега, ще ни даде алтернатива и перспектива.

В доклада на председателя се съдържат редица верни, в някои случаи незавършени, преоценки на досегашната политика и действия. Няма съмнение, че тройната коалиция беше необходима за влизането на България в Европейския съюз. Проблемът е, че след това ние не успяхме достатъчно категорично да заявим и да проведем нашата политика, поставяйки това пред коалиционните партньори дори с риска да приемем и предсрочни избори. До преди година се говореше, че няма да се допускат никакви завои, сега чуваме, че през последния период от управлението ние сме направили ляв завои, но ние претендирахме не за завои, а за смяна на курса. Убеден съм, съдейки по текста на проекта за декларация, че промяна от конгреса ще бъде заявена. Тази декларация в значителна степен изразява идеи, предложения на Лявото крило, но за нас думите са само началото. Въпросът е дали на практика ще стане промяна, или ще е поредната мимикрия и подмяна. Никой няма да ни приеме насериозно, ако едно вършим когато сме на власт, а

друго говорим в опозиция. Не може години наред да се хвалиш с едни от най-високите бюджетни излишъци в Европа, а сега изведнъж, вярно, че сме в условията на криза, да искаш бюджетен дефицит. Не може, докато си на власт да въвеждаш примитивен плосък данък, а в опозиция, без да прецениш политиката си, мимоходом да олевяваш.

Все още е възможно БСП да се запази като първостепенна политическа сила. Възстановяването на доверието задължително преминава през радикална промяна на политиката, на ръководството и начина на функциониране на партията.

Европейската левица като цяло, независимо от няколкото изборни успеха, днес е в криза. И ние няма какво да чакаме отговори на откритите въпроси. Трябва сами да ги намираме и да формираме нова политика. Днес се чуват много гласове за промяна, някои от тях дори кресливи, без това да компенсират дефицита на политическия дебат. Но не всяка промяна е спасителна за БСП.

Ние, левите социалисти, не сме се събудили след изборите. Ние имаме своя открита и последователна позиция, не участваме в никакви задкулисни уговорки и интриги. В първите години на прехода се сблъскахме с идеи и политика. По-късно надделяха рутината и номерата, а вече диктува парата. Поради това борбата сега е преди всичко да възродим политиката в самата БСП. Оттук насетне трябва да се създаде ядро на социалистическата политика. Аз съм за активни действия срещу бедността и корупцията, за модерна и европейска България. За контраанастъпление срещу рецесията, в което няма пак трудът да плаща сметката на капитала, за образование, което не зависи само от меркантилни цели. За здравеопазване, което дава възможност на всеки да се лекува и да живее. За регионална политика за развитие на изостаналите райони, за промяна на ръководството, в което да влязат високо авторитетни, професионално подготвени и последователно отстояващи лява политика личности. БСП има нужда от силни лидери, но тя не е лидерска партия. Време е да скъсаме с т.нар. екипен принцип, с практиката председателят да определя партийното ръководство. Да възста-

новим представителността на ръководството и персоналната отговорност на всеки негов член. Веднага да се въведе в действие текстът от устава, който забранява съвместяването на партийни длъжности.

Сега главният проблем е да върнем доверието в партията и нейната енергия. Достатъчно време преди местните избори трябва да направим следващ конгрес. Затова предлагам сега конгресът да възложи на Националния съвет да избере широко представителна комисия от леви политици, учени, интелектуалци, която да формулира поне дузина важни въпроси за политиката и за БСП. Да се даде възможност на всеки от членовете и симпатизантите на партията, които желаят, да им отговорят. Така ще реабилитираме политиката, ще се очертаят различни платформи и техните автентични изразители. Демокрацията в БСП ще я направи силна, а без силна БСП е под въпрос цялата българска демокрация.

Драги другарки и другари,

В последната минута на моето изказване нека да споделя нещо лично. Като ви казвам всичко това, не го правя, за да ме харесате за председател на БСП, но пропуснатото сега невинаги може да стане по-късно. Изричам го, защото БСП е наша обща съдба и част от историята и настоящето на нашата страна. Единството според мен не се постига нито с примирение, нито с пазарлък. Днес залогът на нашето единство и за бъдещето на партията е да тръгнем в една посока. Какво е стръмното и равното, посоката е главното. Нашият компас сочи наляво. Ако сме убедени, че социализмът не е само история, трябва да извадим неговото знаме от калта и да го изчистим от петната, защото БСП преди всичко трябва да бъде партия на труда, на средните и бедните слоеве, на онеправданите, на загубилите от прехода. Най-важното е решително да се обявим за лява политика, срещу апаратните похвати и финансовите зависимости. Само така лява България ще ни чуе. Само така ще респектираме нашите политически опоненти и ще спрем дясната авторитарна власт в България. Това е алтернативата на разпада и агонията. Не само БСП, а и мнозинството от българските граждани, се нуждаят от обединение и действие под лозунга: „Долу олигархията, свобода на народа!“

21

10
09

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

РОСИЦА ЯНАКИЕВА,
делегат от Перник

Уважаеми другарки и другари, Безусловно днешният ден е сложен и много противоречив. От четири часа говорим за криза в партията. Зад мен стои лозунгът „Сила за промяна!“ Всъщност за какво става дума? Какво трябва да променяме? Идеите, които имаме? Дали наистина трябва да направим рязък завой и да тръгнем с носталгия по миналото да изградим друго общество. Едва ли това е възможно. Може би става дума за промяна в морала, който демонстрирахме по време на управлението на България.

Аз няма да говоря от позицията си на кмет, въпреки че проблемите, които имам, както и проблемите на останалите колеги кметове, които се намират в залата, като проекти, като възможности за развитие на общините сигурно заслужават внимание. Всъщност днешният конгрес има една основна тема, това е темата за вината и за лидерството.

БСП е моята партия. Тя спечели изборите през 2005 г. и управлява България цели четири години. Обективната оценка на това управление, през този нелек период е по-скоро положителна. Защо обаче през последната година упорито, настойчиво и последователно българското общество беше убедено в обратното?

Дали защото като управляващи се държахме доста високомерно, дали защото подценихме и не потърсихме експертното мнение на специалистите? Сега тук прозвучаха призови да търсим експерти. Експертите ни трябваха тогава, когато бяхме в управлението. Сякаш пропуснахме този момент. А много от хората, които работят в научните сфери са наши, ако не членове, то поне симпатизанти.

Дали пък защото често пъти при решаването на важни обществени

проблеми изхождахме от неясни и корпоративни интереси? Дали защото упорито отказвахме да оценим ролята на медиите като четвърта власт? Дали защото грешките на партньорите от тройната коалиция бяха прехвърлени на нас, че дори и ние заприличахме на тях? Дали защото си затваряхме очите пред явните сигнали за корупция? Дали защото управлението на държавата и управлението на партията бяха практически в едни и същи ръце на хора, които по някой път бяха попаднали случайно във висшето ръководство? И нямаше кой да упражнява контрола и да поддържа живата връзка с нашите партийни структури. Или пък защото хората просто очакваха да получат бързо промяна на стандарта на живот? Те 20 години чакат да получат бърза промяна на стандарта си на живот, което ги накара за пореден път да повярват на нереалистичните обещания на опозицията. Сигурно още много подобни въпроси могат да бъдат зададени, да си ги задаваме днес. Лошото е, че една част го правим като странични наблюдатели. Нали всички ние, членовете на пленума, сме тук, нали тук са членовете на Изпълнителното бюро, нали тук са министрите, заместник-министрите, депутатите, шефовете на агенции и т.н., и т.н. - всички онези хора, които реализирахме дадената ни от народа власт. Как очакваме някой друг да е виновен? Всички ние сме виновни. И защо очакваме друг да поеме отговорността?

Защо сега, изморено сякаш, мълчим пред истеричните обвинения за кражби и злоупотреби, и то забележете, не пред някой друг, а пред дирижираните от Иван Костов, хор на клеветата. Май е по-лесно да си гледаме в пъла и да се отдадем на решаването на лидерския проблем в БСП. Така участваме активно в чуждия сценарий, да не забелязваме как четвърти месец вече държавата е на автопилот. В това са убедени може би най-много моите колеги.

За мен в момента в БСП няма лидерски проблем, защото няма значение как ще се казва лидерът на партията, която наричам моя. Проблемът е в хората, които определят политиката на тази партия и в техния морал. Смятам, че така мислят поне по-голямата част от членовете на БСП. Нека всеки да си погледне ръцете и да види дали са съвсем чисти – докато бяхме управляващи кой с кого другарува, чии интереси безкористно защитавахме, кой забравяше, че има един принцип на партийно строителство, който в

този момент удобно беше захвърлен някъде в ъгъла.

Уважаеми другарки и другари, Знаете, че съм от Перник и това, което днес ни се случва, имам чувството, че вече съм го преживяла. Да, преживяхме го в Пернишката партийна организация. Безкрайни лидерски войни, междуособици, обвинения, завери, разцепления. Може би това очакват някои да се случи и днес на нашия конгрес. Воюват няколко партийни величия, а всички останали ставаме техни заложници. В резултат – загубени избори, загубени позиции, срыв на авторитет, на доверие, омаскаряване на всеки, който не е с мен. Не искам отново да преживявам това. В Перник всяка от страните направи по крачка назад – едни по-голяма, други по-малка. Е, имаше и такива, които останаха непреклонни. Отделиха се, отцепиха се като неправителствена организация, но с политически цели. И какъв е резултатът? На последните местни избори те спечелиха скромните 650 гласа.

Ще завърша с тази крачка назад, която смятам, че всеки от нас трябва да направи. Мисля, че я започнахме – открито пред обществото признаваме грешките, които сме направили. Това е стъпка към доверието на хората. Това е възможност за следващи стъпки, които идват след крачката назад. Изборът кой и как ще реши да гласува днес е личен, но нека не забравяме, че нашата отговорност е обща и е пред цялото общество.

ДОРА ЯНКОВА,
делегат от Смолян

Уважаеми другарки и другари, Ще съчета изказването си като член на Бюрото и част от една група, които подадохме оставка непосредствено след изборите, поемайки своята отговорност за резултатите от

ИЗКАЗВАНИЯ

тях и като кмет. Смятам, че участието на БСП в местните избори не може да бъде заобиколено, защото реално сега ние сме тези 108 души, които сме в реалната власт заедно с голямата група общински съветници. И защото според мен от този конгрес трябва да започне дискусиата за това как да преминем първия рубикон за БСП - спечелването на бъдещите местни избори, което трябва да бъде наша основна политическа задача. Тя всъщност ще покаже силата ни, промяната ни и как ние сме настроили партията, за да спечелим и да върнем доверието.

Има няколко неща, по които и конгресът трябва да вземе отношение, и ние чувстваме своите проблеми като кметове и като местна власт. През 2007 г., в нощта на изборите Сергей успя да каже, че има двама кметове от левията избори на първи тур и след това подкрепени и избрани още 108. Тогава ние имахме емоцията от европейското членство, желанието за европейските пари, подкрепата на кабинета, имахме възможностите да работим. Сергей каза в доклада, че действително в тези две години имаше градеж, имаше развитие в общините. Това е факт. Тук няма нито един кмет, а може би и измежду всичките 264, които ще отрекат, че ние бяхме в едно работещо партньорство с правителството по отношение на модернизацията на България, на промяната на качеството на живота на хората, на достигането на социални услуги за хората, които ревностно пазехме и които не бяха малко.

Има нещо, което за нас е много тягостно и тежко като кметове. В средата на 2008 г. много силно започнахме да усещаме кризата. Кризата, която започна да смъква общините надолу като развитие. Това е част от живота на българското общество. В средата на 2009 г. повече от половината общини сме в реален структурен дефицит. Какво означава това? Означава, че след онази емоция, с която ние обещахме, тръгнахме като кметове, ангажирахме се като общински съветници, трябва да пренастроим часовниците и да бъдем много честни с избирателите, да бъдем много честни с хората, които са до нас. Защото в противен случай, ако ние не сме открити, ако ние не кажем, че на този етап с този бюджет, който имаме, с бюджета на държавата, можем да поддържаме само социалните, образователните и публичните услуги. Ще спрем местното развитие, защото бавен и труден е процесът на усвояване на европейските фондове

и защото трябва да се освободим от чувството, че България ще се спаси с еврофондовете. Това е един допълнителен инструмент, който може финансово да модернизира страната, но преди всичко ние трябва да заложим на това какво на този етап можем да правим.

Много са социалните проблеми вече. Само за нашия Смолянски район в последните три месеца ние констатираме един възход от 15% безработица, която беше към 2003 година. Тоест пред вратите на кметовете са много хора, които са без работа, които имат социални проблеми. И тук голямата тема днес на форума - темата на социалистическата партия. В условията на криза виждаме ли човека до нас, който има проблеми. В условия на криза подпомагаме ли се, или се затваряме, обичайки себе си и търсейки онази лична изява - дали в кметството, дали като съветник, дали като парламентарист? В условия на криза партията в опозиция трудно може да подпомага хората. В условия на криза ние трябва първо да проявим усещането си за социална чувствителност. Да направим заедно своите първи стъпки, като организационна реформа в партията, за да постигнем социална чувствителност и близост до хората. Затова според мен ще бъде необходимо заедно с всичко това, което се предлага за реформа в партията, по общински организации ние да пренастроим часовника си към проблемите на местното самоуправление, към задачите да бъдем по-близко до хората и да се променяме заедно с тях. Да бъдем по-открити, да бъдем по-честни.

И нещо друго, от което БСП не може и не бива да бяга. В мандата на това Народно събрание и на това правителство ще трябва да се проведе дискусиа в обществото, заедно естествено с всички български граждани, за визията на страната за периода 2013-2020 година. БСП не може да остане безучастна. Ние трябва активно отсега, чрез общинските програми за развитие, областните планове, националната референтна рамка, да зададем тона в дискусиата за това каква България виждаме. И мисля, че трябва да престанем, да се самонапопваме, че само с европейските фондове ще можем да модернизираме и да променим страната. Ние трябва да формулираме националната си визия за стопанството. Когато се оглеждаме в общините, в районите, ние виждаме стопанство в слединдустриален упадък. Ние виждаме земеделие в разруха. Ние нямаме онези работещи

стопански единици, които да могат да дават качество на живот и да говорим за работническа класа, за селско стопанство. Ето тук имаме нещо, което трябва да свършим заедно и мисля, че конгресът ще излезе от тягостното чувство в момента за дискусиа кой кой е, кой е по-виновен, как да си посипем главите. Просто имаме много работа, нека се огледаме и нека не спираме темпото на живота, защото той отвън си тече.

Пожелавам успех за промяна, работен режим и настройване на социалния часовник към времето на България!

**МАРГАРИТА ПЕТКОВА,
делегат от Ихтиман**

Уважаеми другари,
Днес съм тук пред вас не само като изразител на позицията на Ихтиманската партийна организация, но и като пряк участник в изборите за Народно събрание, като човек, вложил цялата си енергия в предизборната кампания.

След загубата най-лесно е да обвиним гръмко ръководството на партията. Най-лесно е да издигнем лозунг, че ни трябва нов хора и път, по който да ни поведат. Най-лесно е да подредим в емоционален ред всички злини, които се стовариха върху България и да посочим с пръст най-лесния виновник за това. Този, който е най-отпред и се вижда най-добре, най-удобната мишена. Това ли трябва да превръщаме в традиция? Защото, другари, сме го преживявали вече. Спомнете си.

Най-лесно е днес всички вкупом да обвиним за всички смъртни грехове един или няколко от нашите първи сред равните. И какъв сигнал даваме с това, ние, делегатите, към онези стотици хиляди наши хора, които чакат днес в домовете си решенията ни?

Вече цял месец вътрешнопартий-

23

10
09

ните ни конфликти са на първите страници във вестниците и в най-гледаните предавания. Дали някой не си помисли, че правя реклама на БСП по модела на Мадона? Не било важно какво се говори, важно е да не ни сбъркат името. Мисля, че е време това да спре. И не защото аз, Маргарита Петкова, го казвам като член на Националния съвет на БСП, а защото това ми казват всеки ден нашите хора в Ихтиман, партийните другари и привържениците ни.

Допреди по-малко от 100 дни всички ние заедно дадохме положителна оценка на един успешен управленски мандат. И колко се гордеехме с това. Забравихме ли сега това, че допускаме една платена пропаганда на новото правителство да очерня всичко сторено с толкова честен труд? Понякога като следя новините, имам чувството, че говорят за друга България, не за тази, в която живея и съм кмет вече 6 години.

Другари, имаме тежка задача. Ако в безкрайните си задължения понякога се отдалечавахме и не обяснявахме на хората си какво и защо го правим, това вече не бива да се допуска. Зад нас стоят 750 хиляди българи. Те чакат от нас да им дадем ясен знак, че партията ни ще е стабилна и ще стои зад всеки човек, който ѝ е дал доверието си.

ЯВОР ГЕЧЕВ,
делегат от район
„Южен“ - Пловдив

Уважаеми другари, скъпи приятели,

заставам пред вас в качеството си на председател на Младежкото обединение в БСП. Искам да ви информирам, че ние, младите членове на нашата партия, успешно изпълнихме решението на последното заседание на 47-ия конгрес. Младежкото обединение в БСП е вече факт.

На 10-11 октомври над 500 млади делегати от повече от 190 младежки клуба, представители на всички области в страната, учредихме Младежко обединение. Амбицирани сме нашето обединение, носител на младата енергия и хъса за работа да се фокусира върху лявата идеология и мъдростта на идеите, решимостта за промяната на самата БСП.

Скоро чух, че Младежкото обединение разделяло поколенията в БСП. Няма да се съглася с това. Тук пред вас искам да кажа ясно, че ние се обединихме, защото знаем, че за сериозните резултати в политиката е нужно единство. Знаем, че за реализиране на идеите ни трябва подкрепата на по-възрастните ни приятели, защото в крайна сметка всички отстояваме едни и същи ценности, отстояваме едни и същи идеи. Създадохме Младежкото обединение, защото сме активни млади хора, които искат да бъдат част от тази партия, от нейното обновление, от промяната и го искаме тук и сега. Имаме желанието, амбицията и качеството да променим нещата, да участваме в политиката.

Обединението, което създадохме, е резултат от работата на младите хора в БСП през последните няколко години. В това време ние станахме екип, който работеше за БСП. Искаме обаче своя дял и в самото правене на политиката, не само да бъдем елемент от масовите мероприятия на партията. Вярвам, че донякъде постигнахме тази наша цел, но това е самото начало, а вече имаме и други идеи. Трябва да отворим вратата на БСП за младите хора в България.

Откакто се помня, повтаряме като мантра, че всеки млад човек по светоусещане е социалист и е близък на лявата идея. Да, ние имаме 15 000-20 000 членове на тази възраст, но правим ли достатъчно, за да привлечем вниманието към лявата идея, успяваме ли да убедим връстниците си, че лявото не е отвлечено понятие, нито пък е догма или идеология, която никога не зачита и вече не познава? Затова решихме да включим в програмата за действие на Младежкото обединение освен конкретните политики в 11 сектора и нашето разбиране, съвременното разбиране на младите хора какво е ляво. Убедени сме, че то е нашият живот, възможността непрекъснато да се развиваме, усъвършенстваме и доказваме.

Лявото е свобода и състояние на духа, търсещ алтернативата, несъгласие със статуквото. Лявото е солидарност, но не на думи, а във

всекидневния ни живот - в отношенията ни и в държавната политика. През очите на младия човек, който по силата на възрастта си е търсеца, пътешестваща личност, лявото е равен шанс в живота, лявото е творчество, лявото е свобода да пътуваш, да спортуваш, да се забавляваш, да опазваш природата и да се наслаждаваш на нейната естествена красота. Лявото не гледа назад. Лявото, разбира се, ненавижда бездействието. То греши, защото действа, но действа, за да се изправи отново и да върви напред.

За нас, младите хора на XXI век, лявото е демократично. Лявото е патриотично, лявото е от полза за всеки. Лявото е образование, лявото е равенство, лявото е равенството на възможностите, лявото е призвано да защитава труда. Лявото е предприемчивост. Лявото е устойчиво развитие. Лявото е сигурност за гражданите. Лявото е антикорупционно, разбира се. Лявото е самоорганизиране. И накрая, лявото е оптимистично!

Позволих си да изброя пред вас тези, които записахме в нашите документи на учредителната ни конференция. По време на провеждането ѝ чух одобрението на проф. Топенчаров. Споделям го с вас не заради друго, а защото се убедих, че когато има идея, тя не позволява разделителна линия между поколенията.

Разбира се, даваме си сметка, че тези думи звучат красиво, но ще си останат само добри изречения от нашата програма за действие, ако ние с работата си, с политическите си действия, с позициите си, не реализираме тези наши идеи.

Радвам се, че програмата на Младежкото обединение предизвика дебат. С това опровергахме онези, които ни критикуват, че просто събират поредната структура. Истината е, че на нас, младите в БСП, ни се работи. Искаме да сме един добър екип, да сме отбор, който реализира, реагира навреме, предава и знанията си вътре в самата структура, прави реални политики и дава алтернативи. В този смисъл времето за нас, младите, вече тече. Няма да го губим в противоборства и ясно заявяваме нашата позиция за това, че Младежкото обединение трябва да е гарант за равен достъп, равен шанс на всички младежи да участват в работата на БСП. Отстояване на демократичните принципи за вземане на решения, спазване на квотните принципи за участие на младите членове във всички нива на структурите на БСП.

Младежкото обединение трябва да

ИЗКАЗВАНИЯ

създаде и подготви банка кадри на членовете от 18- до 35-годишна възраст. Да провокира тяхното съзнание, да ги подготвя, като изгражда организационния им опит, да подготвя младите говорители, които би трябвало оттук нататък да бъдат една от основите на лицето на БСП. Ще направим и експертни групи, в които ще даваме своите конкретни предложения на ръководството на БСП, и то на всички нива в правенето на политики. Ще ги правим такива, каквито ги разбираме като млади хора, като нашата гледна точка.

Едно последно нещо искам да кажа. Само след няколко седмици БСП ще участва в тежки избори. Не чухме и дума за това в залата. Двама души - млади и кадърни, ще се състезават от името на БСП в София и във Враца. Младежкото обединение и аз като негов председател ще направим всичко, което е по силите ни, за да подпомогнем нашите кандидати в тяхната борба. Мисля, че тези избори трябва да покажат нашето обединение, нашите структури по места, които чакат обновлението на БСП в истинското си лице. Длъжни сме, нямаме опцията да бием отбой. Сега е времето всички заедно, всички поколения, да покажем силата на БСП, защото тя е повече от всеки един от нас. БСП е по-голяма от всеки един от членовете на БСП, а това става само когато сме заедно. И се надявам, че Младежкото обединение ще поведе крак и на конгреса, защото то се обединява, а не се разединява.

**РУМЕН ОВЧАРОВ,
делегат от район
"Лозенец" - София**

Уважаеми другарки и другари,
Аз първо искам да благодаря на председателя на партията другаря Сергей Станишев за това, че голяма част от предложенията, които

обсъждахме на конференцията в София, днес са залегнали в неговата платформа за действие. Имам преди всичко предвид издигането на кадрите и необходимостта от подкрепа от структури, които да ги издигат, реденето на листите, което да се прави с вътрешнопартиен избор, за самия вътрешнопартиен избор, за оргреформата, но преди всичко за финансирането на партията. Радвам се, че идеята, че парите от субсидията не са само за "Позитано" 20, а за цялата партия, вече е стигнала и се приема от ръководството. Даже бих предложил тук, на конгреса, да гласуваме и как да стане това разпределение - 50% да остане в централното ръководство, останалите 50% - в областните и общинските структури (*ръкопляскания*), за да не коментираме впоследствие нещата защо така или иначе са станали.

А сега няколко думи от мен като един от двамата поименно споменати в доклада на председателя и очевидно виновници за състоянието, в което се намираме сега. Всъщност, аз много се надявах, че този конгрес ще бъде друг. Имах тази надежда буквално до снощи, че това ще бъде един конгрес, в който ние ще влезем по един начин и ще излезем по друг - с нови лица, с нова политика, с ново доверие и с нови амбиции. Не беше много трудно. Трябваше просто да видим какво правят наоколо, да видим какво правят в тези европейски държави, към които уж се стремим. И ако не искаме да видим там, можеше да се поучим от собствения си опит - какво стана с нас за тези три месеца. И ако бяхме разбрали, че политическите оценки за управляващата партия се дават на избори, а политическата отговорност се носи в първо лице единствено число. Не стана. Не стана и за тези три месеца ние загубихме повече, отколкото загубихме на изборите.

Ако преди 12 години по времето на Жан Виденов загубихме едната си опора (Младен да ме извини, но той използва моя теза, без да ме цитира, затова аз ще си я кажа - тезата, че Българската социалистическа партия е партията на можещите, на добрите управленци, на знаещите, на професионалистите, т.е. материалната си опора, сега загубихме втората - моралната опора, духовната. И това е опората, че БСП е партия, която работи за другите, партия, която защитава интересите на социално слабите, на бедните, на онеправданите. Ние станахме партия на крадците, на корумпираните. Такива сме в очите на общественото мнение, затова и сега го записваме в резолюцията,

признаваме го. Дали това е вярно или не, вече няма никакво значение. Даже стана още по-лошо, ние станаме неморалната партия. На цялата ни партия беше надянат един дамски атрибут, който оттук нататък ще носим като позор.

А всъщност може би и не беше много трудно да се разбере, че подавайки оставка, лидерът на партията поема отговорност, поема върху себе си негативи, че това е първата стъпка към спасяването на самата партия, че той отнася тези негативи, че поема ударите на реваншизма, но дава възможност на обновената партия да получи ново доверие, нова морална сила и с нови лица и политика да защити и управлението, и хората си. Направихме обратното. Цялата злоба на обществото се съсредоточи върху лидера и управлението ни и оттам - върху цялата партия. Вместо да я спасим от негативите, ние стоварихме всичко върху нея.

Защо говоря за лидера?

Защото, уважаеми другарки и другари, за тези три месеца стана ясно едно - не е възможна промяна в партията, без промяна на върха. Показаха ни го тези три месеца. Инстинктът ни за консолидация на партията в тежки моменти, за единство около лидера и правата линия, наследен с толкова репресии през годините, прави промените много трудни. Този конгрес, уважаеми другарки и другари, не е край. Той е начало. Ние с вас трябва да решим на какво. В единия случай - начало на дълбока промяна и връщане на партията в активния политически живот на страната ни. В другия - на дълга и трудна вътрешнопартийна битка. Как ще завърши днес конгресът, зависи от нас и вас. Как ще завърши битката за промяната също е ясно. Тя ще завърши с промяна. Въпросът е кога и как?

Всъщност събуждането на рефлексите от миналото, уважаеми другарки и другари, прави актуален въпроса наистина ли е съвременна социалистическа партия Българската социалистическа партия, след като отново има пожизнени и несменяеми лидери, около които всички са отговорни - и Изпълнителното бюро, и Министерският съвет, и министрите, но не самите те. И нов 10 ноември ли трябва да чакаме, за да направим промяната? Всъщност 10 ноември приближава.

Аз чух тук оценката и ще потвърдя своето мнение за управлението, без да повтарям, разбира се, това, което каза председателят. Ако има нещо, с което ние можем и трябва да се

25

10
09

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

похвалим, е, че успяхме да направим нещо, което в Българската социалистическа партия досега не беше правено. Ние успяхме да докажем, че сме партия на реалностите, партия на възможното, партия прагматична, не партия, която робува на идеологеми от миналия век. Доказахме способността да правим политика и да решаваме проблемите на хората днес, подобрявайки живота им днес и утре, а не в светлото бъдеще. Да потвърдим и на българска територия любимата поговорка на Дън Сяо Пин. Не е важно какъв цвят има „котката, важното е да лови мишки“ и да покажем, че тази поговорка работи и на българска територия и това е най-големият ни успех в управлението.

Може би трябваше да кажем още някои прости истини за нашата партия. Аз ще си позволя да кажа част от тях, защото съм ги казвал и преди две години и половина. Но първо за партията. Ние досега не сме си отговорили на един важен въпрос - в какво състояние беше БСП, когато управляваше? И още по-назад - в какво състояние бяхме през 2005 г.? Не превърнахме ли Българската социалистическа партия в механичен придатък на правителството? Не заличихме ли нейната способност да реагира като политически инструмент, дори като коректив на властта, с това, че нейният лидер беше и премиер? А основният въпрос е пълноценна партия ли беше БСП във властта, или стана жертва на собствения си клиентелизъм и бюрокрация?

Моята истина е една и аз съм я казал. Първата и най-важната причина е всепроникващата и всеобхватна клиентелщина, обхващаща преди всичко върха на управлението на държавата. Казвам го сега, така, както го казах и преди две години, когато си подадох оставката. Ако някой иска конкретни примери, мога да му ги кажа в личен план, надявам се, че няма да искате да го правя тук пред всички.

Втората са безмълвието и бездействието на грубата злоупотреба с власт от единия от коалиционните ни партньори, бездействия, водещи до срив на международния имидж на страната, до тотален срив на доверието в Българската социалистическа партия вътре в страната.

И третата причина - нескопосаните опити за манипулиране на политическото пространство и политическия живот, изродили се в скандални сценарии за дискредитиране на ключови фигури в партията и държавата, в необмислени политически проекти,

стигнали до използване на информация от службите срещу вътрешнопартийни опоненти. Опити за правене на личен и евтин пиар за сметка на другаря. Всичко това в крайна сметка доведе до лесното внушение, че Българската социалистическа партия е партия на корумпираните. Без да сме продавали БТК на една четвърт от цената ѝ, без да сме правили сделки с външния дълг, довели до милиарди загуби и стотици милиони печалби за тези, които ги направиха, без да сме продавали за жълти стотинки БГА „Балкан“ и „Кремиковци“, ние станахме партия на корумпираните.

Уважаеми другарки и другари, преди месец в България беше Филип Котлър - един от световноизвестните експерти на маркетинга. И той каза една поговорка: „Когато има буря и духа силен вятър, някои строят стени, за да се крият зад тях, други правят вятърни мелници, за да използват енергията.“ Очевидно ръководството на партията и лично председателят е решил, че ние трябва да направим стена и да се скрием зад нея, за да отминем бурята, а ние да се снишим и след това, когато дойде отново махалото на наша страна, ние да го яхнем. Уважаеми другарки и другари, няма такъв филм и не е задължително връщането ни във властта. Съвсем не е обезателно, че ние ще яхнем махалото. Ако не вярвате на мен, погледнете какво става в Полша - тяхната партия на два пъти вече, след като имаше и президент, и правителство, и влезе в Европейския съюз, се бори за влизане в парламента. Нямаме право да се крием зад стени, трябва да впрегнем енергията на този вятър, за да направим необходимите промени в партията - сега, днес. И това зависи само от нас. Българската социалистическа партия има нужда от пречистване, отдолу догоре и няма защо да се крием зад всякакви други приказки и идеологеми, особено пък за единство.

Искам накрая да кажа няколко думи и в личен план. Преди две години и половина, на онзи пленум, на който беше така да се каже обсъждана моята оставка, помолих да прибера кинжалите. Сега мога да ви кажа, че кинжалите не ги прибрах никой. Някои хора си позволиха даже дни след този пленум, на тогавашния конгрес на партията, да злорадстват по мой адрес. Искам да ви кажа сега много ясно и много категорично - Румен Овчаров не играе в никакви лични игри, не прави никакви комплоти, не е член на никакво лоби. Не играе театър с партията си. Подавам

си оставката като председател на Градския съвет на БСП - София, защото мисля, че това е необходимо на Градската организация за отпушването и за движението на хората в тази организация. Поемам своята отговорност така, както я поех преди две години и половина. И много ми се ще този пример да бъде последван и от други. (Ръкопляскания.)

Аз много добре помня разговора, който имах със Сергей в началото на юни 2007 година. Той тогава ми каза така: „Аз знам, че за теб всичко е чисто - макар че никога не го казах публично, - но има създадено обществено настроение.“ Аз сега казвам: аз знам, Сергей, че и за теб няма нищо, но има създадено обществено настроение.

**КАЛОЯН ПАРГОВ,
делегат от район
„Връбница“ - София**

Уважаеми другарки и другари делегати, уважаеми гости,

Бих искал да взема отношение по дискусиата за бъдещето на партията и необходимата промяна от гледна точка на младите в БСП, от гледна точка на Младежкото обединение, което стана факт миналата седмица.

Кризата в БСП след изборите от юли т. г. налага търсенето на нови подходи и форми на политическо взаимодействие и участие в политическия живот на страната. Защото, както е видно, БСП е единствената алтернатива на сегашното популистко управление. За да може БСП да реализира това, партията се нуждае не само от вътрешен консенсус и единство, но и от мобилизиране и активизиране на потенциала си – кадрови и експертен. Убеден съм, че ние, младите хора, сме съществена част от този потенциал. Затова днес трябва да поставим едно ново начало за нашата партия. А за нас, младите

ИЗКАЗВАНИЯ

членове на БСП, е от първостепенна важност да ѝ помогнем в този труден момент да преодолее кризата на доверие. Защото аз вярвам, че ние знаем какво можем, имаме воля и желание да работим. А имаме и възможност да черпим от опита на другарите, градили историята на партията до момента.

Приемствеността, другарки и другари, е като хоросана между тухлите - без тях всяка сграда рухва много скоро. Да дадем възможност заедно да работят опитът на мъдростта и силата на младостта. Нека да съхраним ценностите на партията и започнем да градим политика с повече морал. Нека с авторитета и делата си всеки да докаже, че БСП въпреки над 100-годишнината си история, е партия и на младите, партия, която мисли и работи неуморно за тях. Партия на социалната справедливост и отговорност.

Бих искал да вярвам, че Младежкото обединение, станало факт миналата седмица, няма да сложи началото на нови разделителни линии или няма да създаде регионални вражди и конфликти, че младите хора в БСП ще имат свой самостоятелен живот и позиции, понякога различни и авангардни от основната линия на партията. За съжаление, курсът на събитията през последните месеци и използваните подходи за учредяване на Обединението ме карат да проявявам съмнение по отношение на бъдещото му развитие. Затвореният кръг, в който протече неговата подготовка и тясното му обвързване с конюнктурата в партията предопределят и един порочен начин на неговото съществуване. Разбира се, ако не му се даде възможност за по-голяма самостоятелност. В противен случай, много баби - хилаво дете.

Въпреки това считам, че най-важната задача за нас, младите хора в БСП, е какви отговорности ще поемем и как ще работим за изчистване на моралния облик на партията. Младежкото обединение трябва да направи заявка за по-активно участие в живота на партията, във формирането на нейните политики и тяхната реализация, да участва активно, с позиции по дневния ред на обществото. БСП се нуждае от специална политика за развитие на младите кадри. Младежката политика не бива да остава само на думи или да присъства постоянно в нашите лозунги. Тя трябва да бъде реална, последователна, а резултатите от нея да са

видими. В някои области в страната това вече е факт. София е пример за това. Всеки млад партиен кадър трябва да има достъп до политически обучения, обогатяващи познанията и опита. Ние, младите, имаме нужда от сериозна подготовка и подкрепа, за да можем да печелим политическите битки, за да се развива и да разширява своето влияние партията. И не бива да очакваме някой друг да свърши работата, която трябва да бъде свършена от нас самите.

И накрая, вярвам, че днешният конгрес ще бъде крайъгълен камък за радикална промяна в стила и политиката на БСП, за един нов и модерен начин на взаимодействие с обществото, за един нов модел на поведение.

Уважаеми другарки и другари, нека да започнем начисто, да излезем отук по-обединени и по-силни!

**РУМЕН ПЕТКОВ,
делегат от Плевен**

Уважаеми другарки и другари, аз първо ще си позволя – Янаки говори за „Титаник“ – да кажа един анекдот, а и малко все пак да ободрим атмосферата, преди изслушването на кандидатите за председател на Националния партиен съвет. С цялата ми почит и обич към нашите приятели, в това число и коалиционни партньори от „Рома“, от „Евророма“. „Айше и Асан гледат телевизия и започва филмът „Титаник“. „Титаник“ потъва и двамата плачат. Асан се усетил и казал: Абе, Айше, ти защо плачеш? Ами виж бе, Асан, каква любов, каква драма, каква трагедия. Асан рекъл: Абе, каква любов, каква драма, ти гледай що желязо замина бадява.“ Много е важно в този дебат да не иде нашата партия бадява (напразно).

По повод на това, че бях вторият споменат поименно в материала на

другаря Станишев, бих искал да внеса две уточнения и, разбира се, да кажа в самото начало, че няма да си позволявам сега да коментирам ефективността от работата на Държавната агенция за национална сигурност. Мисля, че това е един прекалено сложен въпрос и по него трябва да си позволяваме коментари тогава, когато имаме и определена информация. А без информация да хвърляме твърдения – този беше против и по тази причина трябваше да го отстраня, мисля, че не е съвсем коректно, меко казано. Още повече че всъщност аз съм информирал и господин президента, и господин министър-председателя тогава, Сергей Станишев, за намерението ми да се оттегля по много причини, една част от които са агресията срещу Вътрешното министерство и очевидното създаване на проблеми за правителството като цяло. Друг е въпросът, че в тази агресия сигурно и наши другари не бяха съвсем безучастни.

По конкретните въпроси, които стоят на нашето внимание днес.

Първо, според мен, в различие с някои от изказалите се, не стои въпросът защо провеждаме заседанието на 47-ия конгрес. Уставно изискване е всяка година ние да провеждаме такива заседания. Днес виждаме какво е настроението, но и при победа също така знаем какво щеше да бъде настроението.

Вторият главен въпрос, защо ни е нужен конгрес? Той ни би бил нужен и полезен само ако честно, с болка, но и със загриженост отговорим на три въпроса: първо - защо претърпяхме тази изборна катастрофа, второ, каква е оценката за действията ни след изборите, и трето, какви са основните цели и задачи, които си поставяме до следващия хоризонт – изборите за местни органи на самоуправление, президентските избори? И трябва да бъдем много внимателни в анализа на преценката си, дали всъщност няма да имаме три избора – и избори за следващо Народно събрание.

Отговорът на първия въпрос далеч не се изчерпва само с изборната кампания. Впрочем първата политически безотговорна кампания на нашата партия – Изпълнителното бюро не се събра нито веднъж по време на кампанията за Народно събрание, въпреки острите реакции на редица безумни идеи, които бяха за съжаление реализирани.

Големият ни проблем е цялостната ни организация, структурите, въобще как работим и как работихме.

Също бих искал да кажа, че не

участвам, независимо от всички внушения, които се правят в продължение на близо двадесетина години в различни лобистки кръгове на влиятелни в партията и в обществото фигури, нито имам такъв собствен кръг. Но въпросът как работихме приключи. И дотолкова, доколкото тук се казва за отстраняване или освобождаване, аз по време на тези събития, драматични и притеснителни в една или друга степен, информирах другаря Станишев, че негова най-близка сътрудничка води коментари на не най-подходящи места как точно ще бъдат дискредитирани този Румен и другият Румен, каква ще бъде тяхната съдба след 2 и след 5 месеца и какво ще се случи с тях на предстоящите партийни форуми. Така че въпросът как работихме, как работим сега и как трябва да работим, според мен стои пред всички нас, но с цялата си сила и тежест и пред едно бъдещо заседание.

Висшият съвет като цяло не участва във формирането, още по-малко в реализирането и в разясняването на политиката на Министерския съвет или най-малкото на представителите на социалистическата партия в изпълнителната власт. Парламентарната група не бе ангажирана по най-подходящия начин и при формирането, но и при разясняването на политиката на правителството. Много показателно е, че за 8 години, като изключим изборни кампании, и то главно като заслушвания, нямаме нито едно работно оперативно съвещание с председателите на областните ни партийни съвети. Ако греша, моля да бъде коригиран и, разбира се, ще помоля за извинение. Но това е показателно за усещането за самодостатъчност на ръководството, но и усещането, което то внушава в областните ни партийни структури, което се пренася, за едно капсулиране и липсата на достатъчно ефективен и последователен диалог. Това доведе до откъснатост на дейността на изпълнителната власт не само от обществото, но и от партията и оттук липса на чуваемост, задълбочаващо се впечатление за неуспешност, за провал, за арогантност и пр. Разбира се, че в едно такова изказване далеч не всичко може да се каже.

Каква е оценката за действията ни след изборите или по-точно за бездействията? Абсолютно безотговорни и абсолютно безхаберни. Това е най-тежката ни катастрофа, разбира се. Но в никакъв случай не губим избори за първи път. Никога не сме били толкова хаотични, толкова безпомощни, толкова отсъстващи. Ще го илюстрирам само с два примера.

Ние днес говорим за необходимостта от нова кадрова политика, при положение че преди месеци Националният партийен съвет одобри специален материал, засягащ кадревата ни политика. Ние днес говорим за необходимостта от формиране на Комисия за защита на кадрите, при положение че преди три месеца формирахме такава комисия. Или не знаем какво правим, или това, което сме го правили, се е оказало пълен провал, но и в двата случая изводът не може да бъде различен от необходимостта за радикална промяна, в това число и на върха. Допуснахме да се внуши на обществото, че мандатът е провален, а това далеч не е така. Това са най-силните години в икономиката ни като инвестиции, ръст на brutния вътрешен продукт, ръст на експорта ни, в социалната сфера, за местните органи на самоуправление, което казаха и повечето от кметовете, които взеха отношение днес. Години, в които за пръв път бяха ударени цели организирани престъпни групи, корупция по високите етажи на властта, корупция в магистратурата, след близо 15 години започна техническа модернизация в звената за сигурност като цяло.

Допуснахме внушението, че това е най-корумпираното управление, без да извадим разумни, силни, не просто верни, а разбираеми аргументи против клеветите и лъжите. По-ярка демонстрация на липса на характер, на воля за живот, ако щете, на воля за съхранение на доверие и влияние не е възможна. С такъв тип поведение ние рискуваме не просто да обезверим нашите членове и симпатизанти, а да станем ненужни в обществото.

Знам, че квалификациите са тежки и сигурно не харесват на всички. Но тези неща трябва да ги изговорим днес, за да сме със съзнанието, че новото ни ръководство е с очи, отворени към реалностите. Казвам го с лекотата на човек, който преди провеждането на сегашните парламентарни избори е обявил пред Висшия партийен съвет, че за сектора, за който отговарям, след изборите ще търсим друго решение.

Даже не съумяхме да покажем, че се радваме на победите, които постигнахме и за които стана дума и в материала на председателя. Под наш натиск беше снета идеята за твърде импровизираното, да не кажа, авантюристично закриване на общини, което щеше да удари десетки хиляди хора – и като административно обслужване, и като териториална ангажираност, и като здравеопазване, и като образование, и като ця-

лостно обслужване. Под наш натиск беше преосмислена крайно неразумната и безотговорна акцизна политика и ние не съумяхме на достатъчно чуваем и разбираем език да представим тези си успехи не просто пред партията, те са успехи на партията пред обществото.

Всичко това налага радикална промяна на върха в Българската социалистическа партия. На базата на политика, а не самоцелна промяна. Промяна, съчетаваща опит, знания, умения, регионално влияние, промяна, отразяваща възрастово богатство. Промяна, показваща и мъжка мощ, но и женска сила, ярка проява на промяна за политика.

Основните ни цели и задачи.

Днес – съхраняване доверието на тези 750 000 български граждани, гласували с разум, енергия и воля, с отговорност пред род и родина, което впрочем досега така и не съумяхме да им го кажем. Не просто да им го кажем, а да им го кажем така, че да го чуят и да разберат нашия глас.

Формиране на политика, водеща до разширяване на влиянието – това е истинският въпрос. Способни ли сме да се доказваме като истинската, съдържателна лява партия и алтернатива, твърдо защитаваща интересите на стотиците хиляди хора, живеещи от труда си, на изпадналите в бедност, отхвърлените от обществото? И тук ще дам примери с елементарни на пръв поглед въпроси. Какво направихме за Деня на възрастните хора, за социалната адаптация? Примери, които ярко илюстрират следизборното ни състояние и безсилие.

Третият въпрос е свързан с укрепването на самата партия и извеждането ѝ от състоянието, в което се намира. И за да бъде откровен докрай – от състоянието, до което я доведохме. Още един аргумент в подкрепа на радикалната промяна и възможност с по-голяма адекватност и сила да обясним и грешките си, но и постиженията на този много тежък, във всички случаи успешен от гледна точка на обществото мандат, независимо от внушенията, които се правят достатъчно методично и неаргументирано днес.

Какво имам предвид?

Загубихме позиции и влияние на село и в малките и средните общини. Страшно е, че загубихме влияние в работническите среди, сред интелигенцията. Пагубно е, че загубихме влияние сред младите хора. И това много ясно се каза от социолозите след вота. Лява партия, която няма влияние и подкрепя сред младите

ИЗКАЗВАНИЯ

хора, няма бъдеще. И е видно, че младият лидер не означава автоматична подкрепа за партията от младите хора. В нашия случай по-скоро е обратното. И това прави предизвикателството и задачата пред Младежкото обединение още по-тежка и още по-отговорна.

Изключително важно е най-после да имаме стратегическо планиране на политическата дейност на Българската социалистическа партия. България се развива в съответствие с европейските изисквания, по стратегически планове и програми. И това нашите кметове, областните ни управители и министри добре знаят. Обратно, нашата партия продължава оперативното планиране на работата на ръководните си органи. За да изпълним тази задача, на нас ни е нужен съвет, в който да бъдат привлечени обществени авторитети, каквито при формирането и провеждането на политиката ни напоследък като че ли липсват.

Правенето на лява, на социална политика трябва да е общо, да не кажа обществено дело. Не само за да бъдем чути и разбрани, а за да предложим наистина нужния на обществото продукт и на тази база да разширяваме подкрепата за нашите действия.

Разбира се, че днес можем да развием и други тези. Няма да бягаме от отговорност. Трябва да съхраним в общественото пространство усещането и разбирането за успех на изтеклия мандат. Но това ще е най-малкото липса на морал и на воля за промяна. Вероятно ще съхраним себе си, но едва ли Българската социалистическа партия е такава, каквато ни я дадоха предходниците ни, такава, каквато я искаме, и такава, каквато я искаме за бъдещето на майка България.

**ИВАН ГОРОЛОМОВ,
делегат от Казанлък**

Уважаеми другарки и другари, Малко е трудно и не знам доколко има смисъл да се говори пред полупразна зала и след като една голяма част от нещата вече бяха казани. Все пак в хода на дискусиата ми се струва, че отидохме малко в по-друга посока - в лидерски дебат, а лично на мен ми се искаше да говорим повече за политика. Много малко бяха думите, които се казаха по документите, които обсъждаме на конгреса.

Много от нещата, които мислех да споделя пред вас, бяха казани преди това от колегите. И все пак ми се иска да ви кажа, че докладът, който чухме от нашия председател, беше не само емоционален, но и изключително откровен със своите лични изживявания, тревоги, грешки. Може би за първи път, не толкова често чуваме ръководител, председател на партията от този ранг, да признава собствени грешки. И може би това е върнатата посока.

Сигурно онова, което чухме, трябва да стане малко по-рано и все пак е добре, че стана, защото то дава път отук нататък на нас, които работим в общинските партийни организации, още по-уверено и още по-смело да променяме партията. Защото вие си спомняте, че на Бузлуджа, когато аз откривах митинга, първите думи бяха, че ние имаме сила за промяна. И съм сигурен, че всички, които сме тук заедно, имаме тази воля.

Но ми се ще да кажа още няколку неща. Аз бях член на парламентарната група в предишния мандат - една парламентарна група, която беше интересна по своя професионален и политически състав и най-честно и откровенно сме се мъчили да работим и да променяме страната, да изпълняваме нашите предизборни ангажменти. В същото време беше права Надка Балева, че определени решения ние вземахме, да не кажа, може би е силна думата, под натиск, но се съобразявахме с решението на партийното ръководство.

Няма да се връщам назад по изборни закони. Дискутирали сме много къде са грешките, каза се достатъчно много. Важното е да гледаме напред, да приключим с личните нападки и обидни квалификации. Другари, не знам как е във вашите партийни организации, но по това, което става вътре в нашата партия, по-скоро на ниво ръководство, ние не изглеждаме никак добре в очите на основните партийни организации. И ако мислим, че партията е в клинична смърт, както някои казаха, аз категорично опонирам на

това твърдение. Защото партията е жива, тя си има своите основни партийни организации, те дискутират и се вълнуват, но се вълнуват, че малко ги чуваме. Ето това ми се струва, че трябва да променим отук нататък.

И още нещо. Най-тревожното според мен и не само според мен, а според моята партийна организация, е възрастовият състав на партията. Ние много говорим къде са младите. Младите са тук. Младите с много труд, с много упоритост през тези години ги привлякохме. Направихме младежка организация. Но иска още много работа, иска вяра в тях. Така че нека отук нататък да приключим с вътрешнопартийните си противоречия, защото те са, пак повтарям, в ръководството на партията, а не в общинските и в основните организации.

Аз съм сигурен, че ще преодолеем тези неща, защото предстоят местни избори, другарки и другари! Това е най-близката ни задача и въпреки че има две години дотогава, те ще дойдат като утре. Ето там е мястото да докажем физиономия на променена и на ангажирана с проблемите на хората партия!

**ГАЛИНА АСЕНОВА,
делегат от Перник**

Уважаеми другарки и другари, Разбирам, че настроението в залата да се слушат изказванията вече е миньорно, но въпреки това ще изложа пред вас това, което съм подготвила.

В БСП влязох запалена от идея, направих я свое убеждение, а останах и достатъчно дълго в нея, за да приемам с болка и емоция това, което се случва днес. На 34 години съм и част от процесите познавам от книгите и старите вестници. Но това не означава, че не търся обяснение на случващото се днес и в тях. По повод и на творческите изяви на

изгубилите избора днес – това, което каза другарят Стефан Данаилов - не искам да възраждаме известните от миналото формули от типа „лошият лидер и неговото обкръжение“. По този начин точно преди 20 години се залага разделение на партията, в което Тодор Живков и половината от членовете на Политбюро стават лоши, а другата половина, начело с Петър Младенов – добри. За съжаление, моделът на добрите и лошите покъсно спохожда и много видни другари, включително и част от тези, които са от добрите през 1989 г.

За това какво се е случило през годините мога само да чета и да си задавам въпроси. Каква беше политическата съдба на Луканов и Виденов? Каква съдба замалко не достигна и днешния президент Георги Първанов? Каква е тази ситуация с едни хора – обкръжават лидера си, генерират идеи, участват във взимането на решения, заемат високи политически постове, трупат съответните позитиви и негативи, а при първото поражение и при първия удобен момент отиват на отсрещния бряг и се превръщат във вътрешнопартийна опозиция? Какъв е критерият, по който едните стават лоши, а другите добри? (*Ръкопляскания.*)

Струва ми се, че ситуацията до голяма степен прилича на тази от 1996 г. и 1997 г., но тогава БСП бързо разбра, че единството е пътят за връщане на доверието. Дано и сега да го разберем. Болно ми е, че вместо да вложим цялата си сила и енергия в преразглеждане на целите и смисъла на съществуването си, в промяна на езика и посланията, защото хората наистина не ни разбират, в заздравяване на структурите, ние се впускаме в междупличностни борби, които не са истинските проблеми на БСП. Тези изкуствено насаждани разделения само и единствено целят да ни отслабят по начин, по който нашите опоненти дори не са и мечтали.

Младите хора в БСП отправихме своето ясно послание, че само обединени и с общи цели можем да тръгнем напред - такова послание, каквото е нашето младежко обединение. Именно в този тежък момент най-добрата подкрепа идва от младите хора и те показаха, че не се страхуват да се заявят като част от своята партия именно в този момент. За съжаление, изглежда, по този въпрос не останахме единни. И това обединение на младите събуди неясна ревност, подозрения, коментари. А нали всички ние работим за нашата партия? В нея има място за всички ни. Има работа за целия

китайски народ. Искам да стане ясно, ние не се борим за постове. Не се делим на академици, родени за началници и черноработници. Не сме калпави младежи, нито карьеристи, нито сме младежите на някой лидер. Искаме всички членове в нашата партия да имат равни шансове да покажат своите възможности, да реализират своите идеи, да партнират на всяко ниво в партийната сфера. Сред нас има организатори и експерти в различни сфери, хора идеолози и хора практики, администратори и заети в частния бизнес, общински съветници и кметове. Ето този потенциал искаме да обединим и да впрегнем с всички сили в работата за развитието на БСП и страната дългосрочно, но и с поглед към предстоящите избори.

И накрая, искам да поздравя нашите другари Георги Кадиев и Цветелина Дамяновска, които не се уплашиха от ГЕРБ и застанаха достойно в надпреварата за кмет на София и Враца. Израз на специалното ми уважение към другаря Димитър Гъндев, който оттегли своята кандидатура и даде път на младата Цвети. Искрено вярвам, че това е пътят на нашата промяна.

ИЛИЯНА ЙОТОВА,
делегат от район
“Възраждане” - София

Уважаеми другарки и другари, Много от вас по време на почивката и на гласуването казаха, че днешният конгрес е свършил и че няма смисъл да продължаваме тази дискусия. Моето виждане обаче е различно - има смисъл да продължим тази дискусия, защото, увлечени в препирните за лидерския пост, като че ли позабравихме, че на днешен ред имаме два сериозни документа. Два документа, които само преди една седмица възпламениха много спорове в Националния съвет, бяха

върнати за преработка и днес са на вашето внимание. Затова ми позволете да кажа няколко думи по отношение на тези документи, и по-точно на Декларацията, която ние с вас ще трябва да гласуваме.

Преди всичко обаче сигурно си заслужава днес, в тази зала, да си отговорим на един въпрос. Какво се случи за 329 дни - от 23 ноември миналата година досега, когато всички заедно с въодушевление аплодирахме думите, че “силата на БСП е в нашата сплотеност и убеденост, че подходът ни е по-добрият за страната, че партията е в състояние да спечели следващите парламентарни избори”? Кога бяхме искрени - тогава или сега, след като чухме днешната дискусия? Когато днес определено се направиха опити да зачеркнем собствената си биография през последните 4 години на управление и с особено, извинявайте за израза, мазохистично задоволство да повтаряме, че това били години на нищонаправеност.

Не ни ли наказаха хората в крайна сметка точно за тези двойни стандарти? Точно заради това лицемерие, продиктувано от собствената ни понякога меркантилност, защото тогава - 23 ноември м.г. - предстояха избори, предстоеше редене на листите?

Днес всички ние искаме да чуем кои бяхме в управлението. Искаме да чуем верни ли са фактите за корупционните схеми, с които ни заливат от всеки ъгъл. Действително ли става дума само за загуба на избори, което е една нормална демократична практика, или за нещо много по-тежко - разпад на ценности и липса на кауза, която да ни прави отбор без перспектива? Какво направихме през трите месеца след изборите, за да падаме все по-надолу? Очевидно все въпроси, които търсят своя отговор и чиито послания утре трябва да чуят хората точно от тази зала.

Голямата тема за корупцията - сочи се в нашите документи за основната причина за загубата на изборите. Трябва да си признаем обаче, че още докато бяхме във властта, ние загубихме войната на интерпретациите. Определението, че “периодът на Станишев е най-крадливото и корумпирано управление”, получи доминираща обществена популярност. Тъкмо масовият образ на корупцията доведе до моралния срив. В тази черна кампания основополагаща роля имаха хора точно от нашата партия и аз очаквах днес председателят на Националния съвет на БСП да ги назове, защото мисля, че сме стигнали докрай и трябва да

ИЗКАЗВАНИЯ

си кажем нещата в очите. Да, той каза: "Ловко ни измъкнаха тази тема от страна на ГЕРБ". Но аз задавам въпрос, защо е странно мълчанието на тези, които знаеха истината, които трябваше да знаят истината, а оставиха обществените нагласи да си "свършат" своята работа? Няма ли най-накрая откровено да поговорим и за еврофондовете? Между другото, доста бегло маркирано в Политическия доклад. Защото и това сме посочили в декларацията, че е една от основните причини за загубата на изборите. И не днес да отчетем колко пъти сме прелетели до Брюксел, колко срещи сме имали с някой комисар, колко чужди експерти сме направили консултанти или сме открили съответната пътна отсечка.

Няма как да докажем днес, че сме се справили с тази тема. Искам да ви припомня, че точно от устата на наш министър, на хора от властта, казвахме, че първите две години от управлението на собственото ни управление са пропилены по отношение на еврофондовете. Когато казвахме, че хората, които отговарят за тази част в министерствата са или корумпирани, или некадърници. И няма как да бъде успешна тази политика, след като нашето собствено управление на еврофондовете получи истерични нотки в публичното пространство и между другото, уверявам ви, беше много интересно четиво за нашите европейски партньори.

Може би тук си заслужава да чуем европейски опит, с една мъдра и разумна политика, без излишни емоции, без излишен шум, с признаване и на успехите, и на грешките. Резултатите там, уверявам ви, са подобри. Едновременно с това обаче какво се получаваше? Оставаше някак скрито как действаша старите схеми по отношение на предприемаческите фондове. Нима беше тайна за всеки един от нас, когато ходехме в общините - кметовете, собствените ни другари, казваха, че за да мине един проект в съответното министерство, трябва да потърсиш точния човек. Защо оставихме старите схеми, изградени още от предишното, преди нашето правителство, да продължават? Защо се задоволихме с уволненията и преместванията на чиновниците в министерствата, които бяха пряко отговорни за тази политика, а направихме "коалиция" с тези, които бяха най-отговорни? Резултатите от тези грешки са ясни.

Три месеца след изборите обаче, за съжаление, не сме мръднали на сантиметър в собствената си защита на тази политика, защото тя действително

беше успешна политика. Оставихме политическите ни опоненти да превърнат четиригодишното управление в криминална хроника всяка вечер. Произведена бе огромна вълна за морално дискредитиране на БСП. Питам аз, ние ли източихме държавата и я оставихме без пари? Ние ли направихме най-скъпите ремонти, ние ли разхищавахме и грабехме, както това ни се внушава от всеки ъгъл? Срецу това не се намери ясно и ефективно противодействие както като говорене, така и като поведение, като кадрова оценка, като ясни знаци за самоочистване, ако има аргументи за това. Какво направиха нашите опоненти? Заставиха ни в собствения ни политически документ, в собствената ни политическа декларация да запишем, че сме знаели за корупцията, но не сме се разграничили от нея. Аз настоявам този текст от декларацията да отпадне. Защото в противен случай, ако това е верният текст, има много хора в тази зала, които могат да кажат и да говорят с конкретни данни за корупция. Всичко останало за мен е клевета.

Трябва да има справедливост и за набедените, и за тези, които чакат отговорите, защото ние утре ще разкажем за лидерското състезание, тогава когато отидем при нашите партийни организации, но отново няма какво да кажем на хората в отговор на обвинението, които се посипаха върху нас.

Настоявам като партия много честно, много откровено, с всички сили и лостове, които все още имаме, да настояваме прокуратурата част по-скоро да си свърши работата там, където има повдигнати обвинения, а не да се точат безкрайни дела и ние непрекъснато да се съмняваме в един или в друг. За да няма повече съмнения, за да няма повече спекулации, за да няма повече слухове, интриги между нас, нормално е всеки да даде публична информация за своето имотно състояние. И тук не трябва да има разлика нито в министър, нито в съветника, нито в депутатите, нито в политическите кабинети.

Загубата на тези избори поставя с острота отново въпроса за идеята ни идентичност. Няма да прикавам на тази тема. Трябва да признаем обаче, че очевидно не сме намерили „ваксата“ между поколенията. Каквото и да си говорим, чудесно е, че направихме няколко обединения в партията, но голямата част, голямата маса от традиционните избиратели на БСП са все още онези избиратели отпреди 1989 г. С малки изключения,

така и не успяхме да провокираме хората на средната възраст - работещите, амбициозните, които да виждат собствената си кариера чрез политиката, които да я припознават, да я харесват, да я правят. Вместо това от едно известно време насам се правят груби опити за сблъсък между поколенията, сякаш в една партия членовете ѝ се назначават и след това се пенсионираат. Не подмяната на решението, а способността да говорим и предлагаме решения, които дават и решенията на хората как да бъдем различните, как да бъдем алтернативата, каква да бъде нашата политика в следващите месеци, в които се очакват най-сериозните последици от кризата, и то по отношение на най-бедните, най-уязвимите хора. Имаме ли продължение на нашия план за изход от кризата, който всички ние харесвахме, одобрявахме, рекламирахме?

И накрая, позволете ми, не като нещо лично, но като нещо, за което съм работила дълги години в партията, и което е и моя професия. Напоследък много говорим за това какъв трябва да е езикът на хората, които говорят от името и за БСП. От тази гледна точка сегашното политическо състояние на партийно самозатваряне обрича БСП на неразпознаваемост и разнороден политически език, на разнопосочни и противоречиви послания. Трябва да изградим образа на различната партия, на партия, която има кауза. Аз не приемам едно изказване съвсем наскоро чуто от един другар по радиото, че БСП, видите ли, е в такава криза, защото вече няма кауза. Кауза имаме. Трябва да намерим начина, по който да я кажем така, че хората да ни разберат.

Да, приветствам това, което каза другарят Станишев, че трябва да има говорители по всичко. Но приветствам и едно друго предложение, което ни се направи от страна на социологическата мисъл в България. Социалистите ни казаха: "Първо проверете вътре в партията и вън в обществото кой като говори от името на БСП, има доверие и кой, когато го виждат хората, затварят телевизора." Аз предлагам такова проучване да бъде направено час по-скоро. Наред с това политическа отговорност трябва да се потърси за това, че след един пълен мандат – първият и успешният мандат в най-новата ни история, днес ние с вас в тази зала нямаме нито една медия, нито една телевизия и нито едно радио, на което да можем да се опрем. Партийните пресцентрове и печат не стигат да се обезпечи модерното

говорене. Нашата медийна политика продължава да бъде статична, без способност да се изработват изпреварващи послания, както това се случваше във в. "Дума" от началото на 90-те години. Час по-скоро след този конгрес цялата тази схема, целият този механизъм трябва да бъде преговорен и очевидно преструктуриран.

И накрая, готови ли сме всички ние за предизвикателствата през следващите месеци? Според мен трябва да излезем от защитата, да излезем от нахлупения корупционен образ. Радикулно да променим поведението и говоренето, за да покажем, че сме единствената политическа сила, която може да бъде алтернативата на този тотален монопол, който в момента продава нашите политически опоненти. Само така ще успеем. Не кой ще бъде лидерът, а дали хората ще ни вярват, е въпросът, който трябва да решим. Нека всички да бъдем заедно. Това е моята молба, това е моят зов към всички вас. Пътят на СДС не е път на Българската социалистическа партия.

ЗАХАРИ ЗАХАРИЕВ,
делегат от район
„Панчарево“ - София

Уважаеми другарки и другари, Много неща бяха казани и много противоречиви мнения се чува в тази зала. От тази гледна точка, за да избегнем каквото и да е повторение, бих искал да се спра само на няколко конкретни момента, които не бяха засегнати и които са свързани както с Политическия доклад на председателя, така и с някои от изказванията, които чухме сега.

В Политическия доклад се говори за успешното управление на БСП и за обективно съществуващите трудности и фактори, предвид коалиционното управление, които са прече-

ли то да получи необходимото признание сред нашето общество. Обаче, ако се обърнем към практиката, трябва да отчетем две неща. Когато ти приемаш да влезеш в една коалиция, ти приемаш и поемаш и цялата отговорност да се идентифицираш с политиката, която ще води тя. Не можеш постфактум, както, разбира се, това става и сега, ти да прокараш разграничителните линии между доброто и лошото в онова, което се пише като управление през тези четири години. Ако се обърнем към фактите, какво показват те? Като изключим социалната сфера, където има действително с какво да бъдем горди, където действително има множество решения, които отговарят на една лява политика, на една социалистическа политика, трудно можем това нещо да го отнесем по отношение на другите сфери на управление на страната и на обществото.

Нека да погледнем сферата на културата и на духовната сфера. Какви средства се отделяха за този сектор, с какви ресурсни възможности разполагаше министърът на културата примерно, за да извърши необходимия прелом в тази сфера? Или да погледнем онова, което бяхме издигнали като стълб, като лост в своята заявка за управлението на страната, а именно - ръка за помощ на малкия и средния бизнес - един от стълбовете за прелом в икономическия и стопанския възход на нашата страна. С какво се обляскахме? Точно с обратното - силно монетаристичен подход в бюджетната сфера, във финансовата сфера. Достатъчно е само да си припомним т.нар. плосък данък. Аз дори смело мога да заявя, че няма особена разлика в подхода на т.нар. наш министър на финансите, защото беше от квотата на БСП, дори не на коалиционен партньор, и подхода, макар и доста неумел, често пъти тромав като слон в стъкларски магазин, на сегашния министър Дянков. Защото те са от една и съща икономическа школа, защото те отстояват едни и същи принципи на бюджетна политика и на управление на финансовата сфера. Дайте да наричаме нещата такива, каквито са. Мога да дам още много примери, свързани с управлението през тези четири години, които не носят никакви позитиви на нашата партия.

И другото също - функционираше ли партията? Аз съм много доволен от онова, което др. Станишев каза в своя доклад по отношение на необходимите мерки, които трябва да бъдат взети, за да може отново

да се възстанови пряката и обратна връзка в живота на партията, за да може нейните водещи органи действително да функционират пълноценно. Той говори за ролята и мястото на комисиите в рамките на Националния съвет на БСП, за ролята на Националния съвет, на парламентарната група. Но какво пречеше на др. Станишев, който беше наш председател през 8-те години, да се вслуша в гласовете на Националния съвет на БСП, на всички онези членове на нашето ръководство, на всички структури на областно и общинско ниво, които отстояваха тези искания през тези 8 години и не се промени абсолютно нищо? Така че не може да се очаква, ще ме извините, може би за опашатия виц и леко нецензурен, „да направиш нов бардак със стари курви“. Това нещо просто не става. Ето защо партията днес има нужда от дълбока същностна промяна, истинска промяна, а не мимикрия за промяна. А за жалост съществуват твърде много хора, които се опитват да тласнат нашата работа точно в тази посока.

Разбира се, искам да кажа нещо и в защита на нашия председател на Националния съвет на БСП. За жалост той наследи изключително тежко наследство. Много неща могат да бъдат казани по отношение на това наследство, корените на което трябва да се търсят още в периода след ноември 1989 г. Едно от тях е примерно това, че заговорихме за лидера на партията, забравяйки, че ние избираме председател на Националния съвет на БСП, а не избираме председател на партията, и че БСП не е и не бива да бъде партия от лидерски тип. За жалост обаче това се повтаряше толкова дълго и се възприе като подход още във втората половина от управлението на Жан Виденов, преминахме през Георги Първанов, за да добие сегашните вече, бих казал, опасни измерения при новото председателство на другаря Станишев. Оттук, разбира се, и тази сбъркана предизборна кампания, която се водеше за партия от лидерски тип - нещо, което отблъсна хората от нас, защото те не го приемат.

Или да кажем другото. Много се говори за идейната идентичност на нашата партия, но в момента, скъпи другари, ако ние честно, разбира се, това си го кажем, в БСП съществуват най-малко две партии. И това е едно опасно състояние, бих казал, на раздвоение на личността, вътре в самата партия, което лекарите ще ни кажат, че се нарича шизофрения, шизофрено състояние, което не

ИЗКАЗВАНИЯ

може да ни изведе нито до успех, нито до някакъв успешен ход по отношение на бъдещето. Ето защо на тази база ние сме с единия крак в миналото, с другия крак в днешния ден, без, обаче, да имаме визия въобще за утрешния ден.

И оттук, няколко напълно конкретни предложения какво трябва да се направи според мен.

Първо, който и да бъде избран за нов председател на Националния съвет на БСП, трябва да приеме не принципа на екипността и лидерски тип на отношение към кадрите в Националния съвет, а да състави действително колективен тип ръководство, което да отрази абсолютно всички тенденции, които съществуват в живота на нашата партия и очакванията на наличните кръгове в нея.

Второ, трябва да се вземе решение за подготовка на извънреден конгрес на партията - с пълен цикъл изборност от горе до долу, като стриктно се спазват и изискванията на чл. 21, който ние приехме, както си спомняте, в устава. Тоест несъвместимост на длъжностите в партията, на няколко ръководни длъжности в партията.

И трето, отивайки към този извънреден конгрес, трябва много внимателно отново да обсъдим въпроса как се формира Националният съвет на БСП като изразител на волята на партията. Редно ли е да има толкова много делегирани членове в него? Редно ли е да се налага на квотният принцип за неговата изборност? Не ни ли пречи той на демократизма в партията? И, разбира се, от колко души трябва да бъде този Национален партиен съвет, който днес не е нищо повече освен удобен параван, за жалост, за съществуващите и действащите принципи на т.нар. демократически централизъм, но от най-уродлив сталински тип. Ако не се откажем от това, ние нямаме воля за промяна, тази промяна няма да настъпи и БСП я очаква съдбата на снежния човек през април. И на следващите избори фактически ние ще се сблъскаме с онова, което е реалността на СДС. И като че ли има истина в това, което се казва, че ние сме като сиамски близнаци. Когато СДС го тресе треска, нас ни мъчи дълбока кашлица.

Така че нека да помислим върху всичко това и да излезем с потрезви решения, ако искаме да запазим тази соцпартия. А идеята, лявата идея в България ще я има и ако не сме ние, ще има друга партия!

ПЕТЪР ДИМИТРОВ, делегат от Варна

Уважаеми другарки и другари,

Аз мисля, че всичко е казано, макар че след последното изказване действително не съм сигурен, че присъстваме всички на един и същи конгрес, а не сме на два конгреса. *(Ръкопляскания.)*

Не мога да не го кажа, тъй като отговарях за икономиката през последните две години. Ако сегашното правителство в края на мандата си достигне нивото на 2007-2008 г., аз ще има кажа ашколсун. Новата прогноза е, че до края на годината икономическото развитие ще падне с 6,3% - 6,5%. На полугодieto е 4,2%. Вие разбирате, че за да стане 6,5%, спадът през второто тримесечие трябва да е над 8%. Това е ужасна примка около врата на българите и на България. Става все по-зле. И от тази гледна точка, аз поне, с неразбиране слушам самоохулането как уж сме били добре, но на практика и в икономическата сфера, и в социалната сфера сме били зле. Да стигнат това ниво на преки чуждестранни инвестиции, ниво на безработица, при което имаше недостиг не от квалифицирана, а от неквалифицирана работна ръка. Знаете, че доходите на практика се удвоиха за този период. И ясно е, че на българина каквото и да му дадеш, му е малко - ние сме държавата на Вуте, така че от тази гледна точка всички тези критики са ясни, когато ги прави политическият опонент. Но да го прави конгресът на БСП, аз не се отнасям с разбиране. Мисля си, че ще мине време и икономическите историци ще отчетат, че това е бил действително златен период в развитието на българската икономика.

Две думи за успешен-неуспешен мандат. Не знам защо, но прескочихме все пак сравненията. Срав-

ненията с правителството на Луканов, сравненията с правителството на Виденов, където имаме еднопартийно управление на БСП. В документите, които ще приемем след малко, ударението се слага върху това, че в тройната коалиция, когато наш партньор беше бившият „цар“, наш партньор беше ДПС, който стартира с анти-БСП позиции в съвременни условия, ние в рамките на тази тройна коалиция трябва да прокараме автентичен социалистически модел. Значи предишните наши автентични правителства не прокараха този модел, а ние в рамките на тази тройна коалиция трябва да го прокараме. Нещо, с което не съм съгласен, председателят на няколко пъти каза „ние спечелихме изборите.“ Ние не спечелихме миналите избори. Ние не можехме да направим правителство на малцинството по никакъв начин. Затова се опитахме да направим правителство, пак на малцинството, с участието на ДПС. Минахме през гласуване, то пак не стана. И накрая големият компромис беше правителство с НДСВ.

Аз си мисля, че в тази зала са част от философите на тази схема 5:3:8, на участието на ДПС във властта. Тези хора сега си мълчат. Можеше да има друга схема, схемата БСП и НДСВ. Още тогава я имаше „Атака“, не беше трудно да се направи една прогноза за четири години с участието на ДПС какво ще ни се случи. Такава прогноза не беше направена. Защо? Сега от някои от същите хора, които ратуваха обезателно да участваме в такъв формат, аз чувам други изказвания. Ако нещо трябва да е ясно, в миналия мандат ние вкарахме ДПС в управлението. Без нас те нямаше да бъдат в управлението. Тепърва трябва да си задаваме въпроса защо през цялото време НДСВ ги държахме, ние ги държахме до голяма степен, в положението на полуопозиция вътре в коалицията. Мисля, че точно историците трябва да кажат каква е ролята и на Симеон Сакскобурготски, тъй като ако не беше Симеон Сакскобурготски, коалицията нямаше да изкара 4 години, тя щеше да се разпадне.

Ние тук си скубем косите и казваме: абе, как може такова нещо? Това правителство, в този формат не провеждаше автентична истинска лява политика. Във връзка с това аз лично не разбирам и един друг извод, който се прави. Победи десницата и ние правим извода, че сме изгубили, понеже не сме били

33

10
09

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

достатъчно наляво, затова дайте сега, да извием кормилото наляво и като го извием наляво, ще се окажем във властта. Простете ми, аз се занимавам с наука, такъв извод не виждам как се прави. Куца нещо в левите ценности, куца нещо в левите идеи, но ние с това почти не се занимавахме. Ние се занимавахме с личностите в лявото пространство.

Още един мит, който според мен не е верен - че на изборите ни би ГЕРБ. Това просто не е вярно. На изборите ни би лицето Бойко Борисов. Това е едноличен бой срещу нас. Подценихме го на първите кметски избори. Казахме: „абе, той победи случайно, това не е закономерно, той няма качества. Така между другото се промъкна и стана кмет. Би ни втори път. Казахме: абе, БСП в София очевидно е слаба, няма традиции, тук е син град и не знам какво си, затова ни би. Сега ни би трети и ни би жестоко. Или ние ще седнем да направим анализ на тази личност, каквато и да е тя, дали ни харесва, дали не ни харесва - това е друг въпрос, или ние ще продължим да се отнасяме така несериозно към него. Тук др. Ивелин Николов каза, че е смешник, да, но този смешник след тези избори ни направи за смях. Една 100-годишна партия, която не се стресна от Цанков, която не се стресна от Хитлер, на практика този човек го направи. И от тази гледна точка аз много очаквах да направим такъв анализ кой е той като феномен, тъй като има и други такива феномени в историята, в т.ч. и на България, и да видим как може да решим този политически проблем.

Немалко се каза за грешките, които допусна председателят на партията. Аз искам да потвърдя някои от тях и съвсем накратко да кажа и някои различия. Една много важна грешка, която беше направена - съветниците на другаря Станишев, пиарите до дясната и лявата ръка го съветваха, че на Балканите, в България виреят само партии от лидерски тип. Партия тип „Доган“, партия тип „Бойко Борисов“, партия тип „Иван Костов“. Бяха хвърлени огромни усилия БСП да се превърне също в лидерска партия. Нямахме говорител на Министерския съвет. Отговорите на въпросите в парламента ги поемеше преди всичко Сергей Станишев. Тоест огромни усилия бяха хвърлени без същите тези пиар специалисти да направят една проста преценка и да кажат две неща: БСП винаги е била ко-

лода от карти, дори в най-тежките тоталитарни години ние не сме свеждали партията до едно име. БСП е имала много имена, имала е много личности. И от тази гледна точка това не биваше да се прави.

И второто много важно нещо. Явно е, че в популярността на всеки човек има предел. И тогава, когато свеждаш всичко до едно лице, то този предел бързо се достига. В един момент трябваше да се смени пиар кампанията. Един Стефан Данаилов знае ли какво чудо направи преди няколко години за Българската социалистическа партия? Но това беше съзнателна кампания на пиар специалистите. Аз мисля, че беше грешна кампания.

Председателят спомена за изоставяне на ръководството на БСП за сметка на Министерския съвет. Категорично партията беше оставена на втори план.

Мажоритарният избор - тотална грешка. Тук председателят спомена 5-6 допълнителни мандата за ГЕРБ. Ами, сметнете го като проценти - не са 5-6. 20 човека са подарък за ГЕРБ заради тази мажоритарна система. Извадете ги от техния резултат и ще видите, че сега той нямаше да ходи с такова самочувствие. Ние му направихме този подарък. Защо го направихме, в името на какво? Това беше предсказуемо и в средите на ръководството на партията една голяма част от хората твърдяха, че това е грешка, към която не биваше да се отива.

Другото внушение, че ние отиваме на изборите едва ли не заедно с ДПС. Дори на някои места намерихме: те ще гласуват за наш мажоритарен кандидат и по такъв начин ние ще имаме повече мажоритарни кандидати. Всички негативи, които се свързваха с ДПС, се качиха върху гърба ни. Защо реализирахме тази политика? Защо не заявихме поне ясно, че искаме да управляваме сами, без ДПС. Дайте ни властта. При нас звучеше, че каквото и да стане, ние неразделно ще управляваме с тях.

Закъснението с водачите на листи. Кой готви един избор за 20 дни? Абсурдна ситуация! Ние 20 дни преди изборите казахме кои са водачите на листите. Нищо не може да се направи. Да не говорим за безсмислената въртележка на водачи - ти тук, аз тук и ще пътуваме по различните краища на България.

Беше спомената негативната предизборна кампания и непресичането на срамната вътрешно-

партийна битка.

И още един недостатък - подборът в Българската социалистическа партия. Вижте какво направи Саксбургготски. Дойде отникъде, никой, без партия. Който си хареса, него си включи в НДСВ. Сега подобна схема реализира Бойко Борисов. Тоест там подборът е обратен: този ми трябва, този ми трябва, този ми трябва - ще дойде ли при мен, като ти предлагам това, това и това? Ние чакаме някой да стане член на БСП. И като стане член на БСП, тогава каним някой независим, без изобщо да го обвързваме с БСП. Дайте да сменим подхода. Един футболен отбор, когато се селектира, решаващ кои играчи искаш да имаш, а не абстрактно кой ще ти дойде и каквото ти дойде - с това да си решаващ проблемите. Смятам, че това е изключително важно и по места.

Две думи за опасността, която стои пред БСП, тъй като е действително важно. Няколко неща се правят в момента. Създава ни се имидж на престъпна партия. Няма СИК, няма ВИС, няма бандити, бандитите са в бившето правителство и гонейки бившето правителство, ние гоним организираната престъпност. Има ли един хванат бос на организираната престъпност през този период, а през миналия период, когато Б. Борисов беше главен секретар на МВР? Тоест тук изместваме субекта на престъпността и това се хвърля върху БСП, за да накажем БСП и да я изкараме от полето, без да закачаме истинските престъпници.

И второто - крадливата партия, минаха всякакви граници. Пианото на Лора Каравелова - у министър Масларова. Това би трябвало да взриви нормалната порядъчност на нормалните българи. Смятам, че реакциите за такива неща трябва да са много остри.

И главният удар, който се насочва към нас: смешна партия. Правят се изключително сериозни декларации в парламента. На тях се реагира със смях. Няма по-силно оръжие от смяха. И аз тук подкрепям тези, които казаха: че интелигенцията, най-добрите сатирици, най-добрите майстори на карикатурата са били с БСП през всичките тези години. Къде са сега тези хора? Това също е по отношение подбора на хората. Не може да затваряме всички изъвия със себе си. Трябва да пуснем дейци на културата, дейци на науката, да говорят от името на БСП, а не непрекъснато, ние, политиците да разбираме от всичко, да

ИЗКАЗВАНИЯ

омръзваме на хората и в общи линии да ги дразним.

И завършвам с четири неща, които смятам, че трябва да правим в създалата се ситуация. Безспорно - да си стегнем партията. Радвам се, че днес се решава проблемът с председателя. Дано да сме го решили, дано да затворим устите, тъй като разбирате, че още тази вечер можем да започваме да приказваме нещо друго. Ново ръководство, ново Изпълнително бюро. Ако направим анкета между делегатите на конгреса, колко от тях ще разпознаят всички членове на Изпълнителното бюро? Това е абсурдна ситуация. Лицата на БСП трябва да са в Изпълнителното бюро, особено тогава, когато са против, когато не са съгласни. Че като минеш веднъж през мелачката на Татяна Дончева, нито една медия не ти е страшна, това е реалността. (*Ръкопляскания.*) Капацитетът на партията трябва да е в Изпълнителното бюро.

Парламентарната група трябва да премине в непрекъснатата атака. Казвам го с болка, но изключително тежки месеци ни чакат точно заради кризата. И в тази ситуация нямаме друг инструмент освен парламентарната група. Трябва да има непрекъснато „горещи столове“ за министрите, трябва да разберат, че геймът с изборите свърши. Сега те са на „горещия стол“, не сме ние. А продължава да се разиграва обратната сценка - ние сме обект на атака.

Местните избори в София, във Враца, на други места - страшно важни са за нас. Ако ние се сринем на изборите в София, това ще стане огромен провал. Аз се страхувам, че това ще раздвижи някои мисловни процеси и мераци в главата на Бойко Борисов. Мисля си, че е добре, че Кадиев не изглежда чисто партийна кандидатура. Обратното, по този начин той може да привлече хора, които иначе не биха гласували за БСП.

Но скъпи другари, дайте от сблъска да правим конкуренция на партията. Погледнете Барак Обама какво направи с конкурентката си, с която сега ходят подръка. От тази вътрешнопартийна конкуренция ние да печелим, да ставаме по-популярни с тезите си, с идеите си, а не кой какво, къде се е родил, чие момченце бил и не знам какво си. Така че аз си мисля, че изборите в София в момента са задача номер едно на БСП, а не провеждането на друг конгрес. Ако ние продължаваме да се залъгваме с конгреси, ще

проспим най-важните избори.

И много е важно да се върнем при хората за социалните протести. Ще се окаже, че железничарите по-добре май разбират що е това лява политика, отколкото конгресът на БСП. Това е. Ще ми се да сме там, където хората ги боли. Тогава ще има и хора с нас, тогава ще ни подкрепят.

И завършвам с едно детско стихотворение за откраднатото слънце на Корней Чуковски, където крокодилът глътнал слънцето и голямата стара мечка реве и го призовава: „Стъдно старому реветь.“ Дайте да спрем да плачем срещу себе си, срещу партията си, срещу това, което ни се е случило и действително да си поемем функциите на лява партия, която е необходима на България и от тази гледна точка България сама ще ни хареса и ще ни ползва като водеща партия.

**КОСТАДИН ПАСКАЛЕВ,
делегат от Благоевград**

Искам да използвам възможността да ви направя една тежка реплика. Когато слънцето е изгряло, значи Бойко Борисов се е събудил и е пожелал това.

Уважаеми колеги, скъпи приятели, ще ми се да кажа следното. Другарят Димитров започна една тема, която е много важна според мен, но целият конгрес досега не се занимава с нея. Всеки от изказващите се казваше по няколко думи, обаче дайте да обединим всичко това и да кажем за какво става дума. Имаме управление, в което имаше сериозни успехи, имаше и сериозни проблеми. Нека назовем нещата с истинските им имена.

Прав е другарят Станишев като казва, че това правителство сега ще трябва да се бори, за да постигне резултатите в социална-

та област на онова, в което участвахме ние. И трябва да си го признаем, че е така. И трябва да се гордеем с това. Само че нас ни е срам да си го кажем. Отделно от това, аз се чудя, когато един настоящ финансов министър твърди, че него не го интересувало какво ще стане с цената на цигарите, защото щял да увеличи акциза не с 15%, а с 30%. Този човек има ли акъл и дава ли си сметката, че това означава закриване на цели сектори в икономиката? (*Ръкопляскания.*) Къде са нашите парламентарно представени другари? Къде са лицата на БСП, които би следвало категорично да застанат на съответната позиция и фактически да защитят икономиката на държавата и управлението?

И сега ще кажа това, за което поисках думата. Смисълът на съществуването на една политическа партия, на един политически субект е да прави живота на хората по-добър. Инструментите, с които го прави: когато е в управление – управленската програма и лицата, личностите, с които го прави, когато е в опозиция – да критикува недомислията и простотиите на правителството.

Нека си кажем каква е нашата цел в момента - да излезем по-силни от този конгрес. Щяхме да излезем по-силни, ако другарят Станишев беше казал следното: другарки и другари, няма лидерски проблем, след шест месеца правим конгрес – пълни избори в общинските партийни структури, но аз искам да ви обещавам следното - всеки председател на общинска партийна организация, на когото му предстои да се яви на следващите местни избори, ако ги загуби, да е с оставката си в джоба. Това е принципната позиция. Това е поведението.

Искам да кажа още нещо. В момента ние можем да направим три неща. Първо, да обявим политическата си цел на предстоящите местни избори. Второ, да обявим политическата си цел на предстоящите президентски избори. Трето, да кажем как ще се държим с това управляващо малцинство. И четвърто, да вземем съответните политически решения днес и тук. И смятам, че трябва да престанем да се занимаваме единствено и само със себе си, да гледаме в пъпа си, а да погледнем извън тази зала, защото онова, което наричаме омраза в обществото, е омраза и в тази зала. Да се

35

10
09

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

отървем от нея, тогава ще ни заобичат хората.

Петър Димитров:

Аз не мисля, че ще направя само реплика. Съгласен съм с по-голямата част от казаното. Едно не споделям - че сега трябва да влезем в пълен цикъл на отчети и избори. Сега трябва да влезем в победи на няколко местни избора и да се готвим за следващите местни избори. А ако сега тръгнем да си режем главите на по-ниски равнища и вкараме това, което става в националните медии, в местните медии, ние ще бъдем загубени.

И второто, за което съм изцяло съгласен - какво искаме да се случи в Парламента? Сега се появяват гласове дори на личностно ниво: страним от ДПС, дайте да отидем да седнем отзад, да покажем, че не сме с тях.

Скъпи, мили, има правителство на малцинството, което много лесно може да бъде съборено. Трябва всички да се обединим срещу ГЕРБ, всички, и сега е моментът да правим мостове, а ние сега се готвим да се скараме с някои - абсурдна ситуация. И РЗС трябва да го дундуркаме. Видяхте, че според нас „Атака“ не може да се допуска до властта, но се оказва, че може. И сините трябва да ги търсим при Иван Костов. Тоест те трябва да знаят, че са правителство на малцинството и във всеки момент висят и че до голяма степен от нас зависи да срежем това, на което висят.

Това мисля, че са двете главни задачи в момента.

МИРОСЛАВ ПОПОВ,
делегат от Бяла Слатина

Другари, основният въпрос, по който конгресът трябва да се произнесе, според мен, не е избор-

ният въпрос. Него ще го решим. Основният въпрос е, да сравним 7,5 милиона българи как са живели през лятото на 2005 и лятото на 2009 г., какъв е балансът? Няма съмнение, че този баланс е положителен и това е първата основа да имаме лице пред българския народ за следващи и последващи избори. Спекулациите оттук нататък колко са ни паднали гласовете, колко са ни паднали процентите, са дълга тема, тя изисква и много професионален разговор.

Ние сме опозиция. Честито, опозиция! Да бъдеш опозиция на това правителство, е гордост. Така че нещата не са толкова мрачни. Силата на една опозиция, както Костадин Паскалев добре обясни, е внимателно следване на всяка управленска отстъпка и точна, ясна отмерена реакция, така е по цял свят.

Аз искам да се спра накратко на четири въпроса.

Първият въпрос е за това, за което Европейският съюз, както се каза, може би ни напердаши - т.нар. еврофондове и парите от тях. Този въпрос Илиана Йотова го постави, искам да добавя три неща към него. Става дума за много специфични операции, много специфичен сектор на управление, по който в България се занимават 700-800 души. Голям пропуск на БСП досега е, че тези конкретни структури и конкретни хора не са излезли в публичното пространство, не искат и няма да излязат. Огромната част от тези хора не са политически овластени, това е несменяема държавна администрация. Не говоря срещу нея, тя е необходима и полезна, но когато тези хора са при един или два, или при три парламента все на едни и същи добри позиции във властта, тогава се изграждат такива мрежи. Досега ние не смеехме да кажем, че тези мрежи съществуват. Те са вътре в администрацията. И докато не се даде гласност и публичност на отчетите по реализирани проекти, на наблюдение, контрол, надзор върху това, което става с еврофондовете, ще витаят всякакви спекулации.

Вторият въпрос е за съдебната власт. Българската съдебна система стана общоевропейски проблем. Един път променихме конституцията, втори път, трети път, четвърти път - все Глава шеста. В края на краищата БСП по този въпрос трябва да излезе с много ясна

позиция. Готов съм много смели решения тук да подкрепя, но трябва да е ясно, че причините, поради които в България правосъдието е такова, каквото е, не са политическите факти. Експериментирахме различни версии, различни модели на реформа. Тези модели очевидно не са постигнали ефект. Този разговор сме длъжни да го водим с цялото общество, без да се чувстваме притеснени по какъвто и да било начин за сегашното състояние, защото съдебната власт все пак е самоуправляваща се.

Третият въпрос. Ако нещо се е променило в страната след 5 юли, то е тоталният медиен контрол. Тотален контрол на публичността. Това не е демократична практика и ако не я осъзнаят и партньорите ни отвън, и огромната част от българското общество тук до няколко седмици, не е добре. Но мисля, че стоте дни са добър повод да теглим чертата.

И последното, което сигурно е и някак най-важното. Силата на лявата партия е и в парламента. Но тя в много по-голяма степен е в обществото. Една опозиционна партия, ако не е в състояние на постоянен диалог с всяка протестираща обществена група, с всяко съсловие, с всеки, извинете, стачен комитет, не изпълнява пълноценно функцията си. Ние сме били и друг път в опозиция и това не сме успявали да го постигнем. Дано сега да го постигнем.

ИЗСЛУШВАНЕ НА КАНДИДАТИТЕ ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НС НА БСП

МЛАДЕН ЧЕРВЕНЯКОВ

Другарки и другари,

Първо бих желал да благодаря на всички онези, които са издигнали и подкрепили моята кандидатура. Честно да ви кажа, в изминалите месеци неколкократно този въпрос е поставян пред мен, срещал съм го и по медиите, но днес до 10,00 часа моето категорично решение беше да не участвам в този избор. Ситуацията обаче, която се създава, и мотото на нашия конгрес обусловиха моето решение да приема предложението да се кандидатирам за председател на Българската социалистическа партия.

Неколкократно беше споменато, че девизът на нашия конгрес е „Сила за промяна“. И въпросът, който се поставя в този избор, е кой и как може да спомогне да реализираме този девиз на конгреса.

Първото, което искам да кажа, е, че в цялостната си дейност досега аз винаги съм бил радетел за тази промяна. Три конгреса последователно изтъквам моите виждания за политиката на БСП, за нейното съдържание, за начина на нейното провеждане, за необходимата коалиционна политика. Поставям въпроса, може ли ние да платим цената за участие в управлението със загуба на идентичност? Проблем, който между другото стои не само пред нас, но и пред цялата европейска левица. Поставял съм въпроса за избор на политика между три варианта като страна-членка на Европейския съюз. Същевременно в рамките на този мандат на управление винаги лоялно съм защитавал позициите на нашата партия, даже в случаи, когато не съм бил съгласен с някои

от тях.

Не мога да се съглася с това, което направихме в сферата на съдебната реформа, въпреки че неколкократно съм разяснявал колко много е направено в тази насока. Така съм разбирал задълженията си, така съм ги вършил. Същевременно и в парламентарната група, и в партийните органи съм поставял редица въпроси, които са налагали корекция на нашата политика. За съжаление не съм срещал, досега поне, отговор на голяма част от тях.

Въпросът е за промяната и аз бих казал, че не приемам и някои от оценките, които чухме в политическия доклад. Не мога да приема, че основните причини за състоянието, в което се намираме, са коалиционното управление, грешките в медийната политика, как сме ядосали някои хора, това, че не сме приели адекватни изборителни закони и т. н. За мен нещата са много по-сериозни. И тук неслучайно беше припомняно какво сме говорили на предишни конгреси, какви ангажменти за промяна са поемани. За съжаление, аз не виждам тази промяна; за съжаление, след изборите не виждам и адекватни действия, които да доведат до необходимата промяна.

Искам ясно да заявя, че в този период след изборите не съм участвал в никакви заговори, в никакво лобирание, по никакъв начин не съм създавал структури или не съм ходил да търся подкрепа, независимо от всичко това, което се изписа в пресата.

Какво бих желал да кажа съвсем ясно за моята кандидатура?

Първо, ако гласувате за мен, трябва да бъдете пределно наясно, че гласувате за следващ конгрес. Аз виждам моето място като председател единствено като човек, който може да подготви провеждането на следващия конгрес на нашата партия и по никакъв друг начин. Заявявам го достатъчно ясно и достатъчно категорично пред вас.

Второто, този председател трябва да реши няколко въпроса за този конгрес. Вече имах възможност в своето изказване да кажа, че за мен най-важното е да започне незабавно работа по оценка на стотен дни управление на сегашното правителство и разработването на алтернативи на това, което става у нас.

Третото, което е много по-ефек-

тивно, не знам какво е вършила тази комисия досега, да защитим всички онези наши другари, които несправедливо, по един или по друг начин, са преследвани съдебно или административно. Съжалявам, че не чухме от някои от бившите министри какво е състоянието в техните ведомства. Другари, ние такава чистка не сме имали по времето на СДС (1997-2001 г.), каквато имаме сега. Специални наказателни състави действат във ведомствата за извършване на чистки на хора, които по един или по друг начин са били свързани с нас.

На четвърто място, виждам задачата за съставяне на едно, грубо казано, правителство в сянка или на експертни групи по четири групи въпроси - въпросите за държавността, за икономиката, за социалната политика, за духовната сфера, които да следят, от една страна, действията на сегашното правителство, убедително да го критикуват и от друга страна, да разработят своите алтернативи.

На пето място, виждам задачата на едно такова ръководство в това да подготви онази база от въпроси, които следва да бъдат дискутирани във всички равнища на нашата партия, за да дадат яснота кои сме ние, какво искаме и как ще го направим.

Не на последно място, бих направил така, че онези хора, които не се ползват с доверието вътре в партията, в обществото, нямат необходимите качества, да нямат място в ръководството и подготовката на бъдещия конгрес.

Считам, че моят живот е публичен. Болшинството от вас знаят какъв управленски, политически и човешки житейски опит имам. Мисля, че трудно бих могъл да добавя каквото и да било в тази насока. Струва ми се, че бих могъл да направя така, че следващият конгрес да бъде проведен в друга обстановка. Не в обстановка, в която отново се лутаме, няма надежда, няма вяра. Обстановка, в която ще дискутираме, ще сме достигнали до решенията и ще знаем как да ги реализираме. Обстановка, която ще позволи на нашата партия отново, с вдигната глава, да претендира да играе водеща роля в страната.

Това е, което имам да ви кажа. Благодаря.

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ

Уважаеми другарки и другари, Ще се постарая да не отнема много време на конгреса. Основните неща ги казах в политическия доклад – и за анализа на управлението, в което участвахме, и за сегашната ситуация в страната, и за това какво смятам да правя, ако бъда подкрепен за председател на Националния съвет на Българската социалистическа партия. Също така споделих и моя анализ за моите собствени грешки по време на управлението и като министър-председател, и като председател на Националния съвет на БСП.

Дължа все пак на конгреса и няколко обяснения, които прозвучаха и в самото начало на работата на форума във връзка с точката, в рамките на която днес провеждаме тази дискусия между кандидатите за председател на Националния съвет.

Първо, защо не подадох оставка след изборите? Защото смятам, че това би било самооценка и оценка за работата - и моя, и на правителството, при това негативна. Да, ние не успяхме да спечелим изборите. Напротив, тежко ги загубихме. Причините са и системни, и в кампанията, и в състоянието на БСП. Но смятам, че дължа това на партията - не да напусна поста си, не да престана да бъда председател на Националния съвет, а това, което съм вършил, да продължа да го правя и там, където съм сгрешил, да го поправам. Не смятам, че е правилна удобната поза да се дръпна и по този начин, според мен, да избягам от отговорност.

Второ, защо поисках не вот на доверие, а избор на председател на Националния съвет? И между

другото, искам да отговоря на тези, които в началото процедурно опонираха на тази точка. Първо, това предложение беше направено от Националния съвет и беше гласувано от Националния съвет. Така че никой не би трябвало да се изненадва, че то е направено отново. Второ, гласуването на вот на доверие е своего рода гласуване за статуквото, за запазване на това, което е. Гласуване избор за председател на Националния съвет - дава мандат. Мандат да направя това, което съм представил пред вас в моя политически доклад и в моето виждане за развитието на БСП – и в организационен план, и от гледна точка на нашето опозиционно поведение. Затова търся такава подкрепа от делегатите на конгреса. Защото трябва да е ясно с каква подкрепа разполага председателят на Националния съвет.

Трето, искам ясно да заявя, че ако получа доверието на конгреса, ще направя всичко възможно тази програма или платформа, наречете я както искате, да бъде изпълнена в рамките на една година. И на следващото заседание на конгреса да представя отчет пред най-висшия форум на Българската социалистическа партия.

Четвърто. Аз смятам, че ако сега преминем към пълен цикъл на отчети и избори, само ще задълбочим състоянието, в което се намираме. И за това има достатъчно доказателства в начина, по който ние самите се държим в общественото пространство, в медиите. Ако направите един анализ на това за какво говорим ние, наши видни представители, основно ще разберете, че говорим за себе си, за нашите проблеми, за нашите противоречия. Преминаването в този момент към пълен цикъл отчети и избори би било политическа грешка. Вместо да работим за това БСП да бъде силна алтернативна лява опозиция, която да защитава социалните придобивки, работните места, да защитава обществения интерес, правата на гражданите, просто ще потънем в нашите собствени проблеми. Това е моето виждане и го заявявам ясно пред най-висшия форум на Българската социалистическа партия.

Това са основните неща, които исках да споделя с вас. Сигурен съм, че който и да получи вашата подкрепа, ще се изисква много сериозна работа. Времето действително е изключително малко. Ние не разполагаме с никакъв лукс. В опозиция сме към едно

управление, което е авторитарно, което е изключително враждебно към БСП, което се стреми буквално да смачка партията за много дълго време, ако не завинаги. И е необходима много сила, много решимост, за да можем тази битка, която предстои, да я водим. Искам да заявя, че независимо от вашето гласуване, от резултатите от конгреса, аз винаги ще участвам в тази битка, защото съм бил, съм и ще бъда част от Българската социалистическа партия.

И последно - за това, че ние, видите ли, нищо не правим и не защитаваме резултатите от управлението. Не мога да се съглася с това твърдение. Лично за себе си - полагам усилия, при това според мен немалки. Знам, че трябва да полагам още повече усилия, но това важи за всички наши другари, в т.ч. за тези, които най-много критикуват днес. Тъй като това трябва да бъде колективно усилие - на всички нас и на бившите министри и заместник-министри и депутати, на всеки член на Националния съвет, на всеки социалист в изявиите, в медиите.

И съвсем на последно място. През последните месец и половина проведох действително много широк кръг от срещи с активна на партията, далеч не само с делегатите на конгреса, защото смятам, че в тази ситуация първото нещо, което трябва да направи председателят на Националния съвет и се старая да го правя, е да проведе откровен разговор с нашите активисти, с хората, които носят на гърба си всички наши кампании, цялата организационна дейност на партията, правят го безкористно, в продължение на години. И не смятам това за предконгресна дейност, защото тези хора, тези социалисти имаха и имат нужда от разговор очи в очи с председателя на Националния съвет, аз имах нужда да получа от тях и препоръки, и критики, да чуя тяхното мнение и предложение и се постарях да го направя.

ТАТЯНА ДОНЧЕВА

Уважаеми другари и другарки делегати,

Чух, че този конгрес бил конгресът на битката, на кървавите битки помежду ни за лидерския пост. Не вярвам обаче някой сериозен човек да смята, че последните 7-8% одобрение към нашата партия със 118-годишна история са нещо, за което може да се води битка. Както и да завърши тази битка, ако не намерим изход за бъдещето на партията, пропадането ще продължи.

Не е вярно, че през 1997 година сме били в по-тежко положение. Партията наистина беше в много разглобено състояние, но имаше хоризонт, беше ясно, че след февруари и сдаването на властта следват парламентарни избори, няма време за отпускане. Трябва да се направи нужното, да се създаде организация, да се напишат онези плакати "Силата на разума" върху амбалажна хартия, но хората бяха стегнати, убедени, че няма път за отстъпление назад. Аз тогава не съм чула съмнения, че няма кой да ни води.

В тези три месеца след 5 юли се случи това. Изборите и техният резултат не са най-страшното нещо, защото човек живее с надеждата до изборите. Дори тези, които смятаха, че сигурно ще загубим, не са предвиждали мащаба на поражението. По-тежкото стана след това, защото излезе, че БСП отстъпва като армия - всеки за себе си и всеки някъде се спасява. Това е по-тежкото, отколкото да загубиш - усещането, че няма лидер.

Второто нещо, което беше много тежко - обвиненията към всеки партиен член, на които той не можеше да даде отговор. Не е достатъчно да кажем, че ние харе-

сваме нашето управление и му слагаме висока оценка и че ще го повтаряме до края на света. Ние го повтаряхме две години преди да свърши, повтаряхме го по време на изборите, сега продължаваме да го повтаряме. Имате ли усещане, че доверието към нас расте? Защо дойдохте разтревожени тази сутрин? Защо направихте тези конференции или партийни събрания по места? Какъв е вашият проблем, като излезете от вкъщи? Какво ви питат вашите съграждани? Имате ли отговори? Защо се чувствате засрамени? Намерихте ли отговори досега?

Политиката е състезание, състезание не по брутен вътрешен продукт, даже не по отворени работни места, не по увеличение на пенсиите. Политиката е състезание по доверие и харесване. Кажете, харесват ли ни и доверяват ли ни се хората? Отговорът е - не. А защо?

Ние имаме най-добрите документи, не отсега, от 20 години. Ние сме единствената партия, която пропагандира, че е за справедливост и солидарност. Защо не ни вярват хората? Давам ви само един ескиз, защото този преход 20 години беше несправедлив за трудовите хора на България и защото те смятат, че нашата партия има участие в него. Не можем да им дадем обратен отговор. Защото те очакваха от нас, независимо от всичко, което е било, идвайки на власт през 2005 година, да направим нещо за малко възстановяване на справедливостта. И затова те докараха Бойко Борисов, стоварвайки върху него, заслужено или не, своите надежди за възмездие за цялата тази несправедливост, която им се случи.

Как да избягаме от това? Естествено, че не може само със смяна на ръководството, нито само със смяна на лидера, нито на Национален съвет, нито на Изпълнително бюро, нито по места на всичките ни регионални председатели. Това ще бъде дълга работа за печелене на доверие. А как да спечелим харесването? Харесват ли ни? Кого харесват? Кого не харесват? Защо?

Хората имат няколко прости изисквания към политическите лидери. Те искат да не се говори едно пред хората, а друго - вътре. И смятат, че нашата партия едно си говори в своите зали, а друго навън, поради което те се отнасят към нас подозрително. А не бива. Смятам, че това да уеднакви критериите си за добро и за лошо, да наричаме нещата такива, каквито са, да проявяваме известна принципност и

последователност, когато твърдим, че сме справедливи и солидарни, е нещо резонно като изискване към нас. И аз мисля, че ако ние постигнем това, ще напреднем много. БСП не може да бъде партия на солидарността и справедливостта, ако е участвала в процеса на тотално разслояване на обществото и да се ангажира с отстояване на интереси на едрия бизнес. Няма да се повтарям тук пред конгреса. Другарите от предишния Висш съвет знаят, че многократно съм говорила и с примери, включително за това нашата зависимост към определени бизнескръгове до какви проекции води по отношение на местни избори, на листи за депутати. Проблемът с финансиране на партията не е вече лек и не е само въпросът кой носи пари и кой ги завежда в партийната каса и кой решава да се разпределят ли и как. Партийното финансиране през държавата дава възможност да се реши задоволително този въпрос. Но, извинете ме, какви пари и какво финансиране ни бяха проблем, когато бяхме на власт и превъртахме милиони през комуникационна стратегия, имяхме израелски PR-консултанти, всеки министър имаше кабинет и служител, който отговаря за това, само рекламите във вестниците погледнете.

Какво да направим оттук нататък в ситуацията, в която сме, със 7-8% одобрение, с всичката неприязън, която е върху нас, и със сегашното си организационно и кадрово състояние?

Мисля, че първо трябва да разбием стената към обществото. Това е абсолютно задължително. Ако не сме разбрали защо обществото слага стената на предубеждението, ние никога няма да имаме контакт с обществото, което може да ни даде възможност да обясним каквито и да било политики, дори и най-добрите идеи. Затова се налага смяна на лидерския екип. Смятам, че не само на лидера, а и на останалите екипи. Когато се е водила една битка между Сергей Станишев - Бойко Борисов в течение на две години, последните две години на нашето управление, по време на предизборната борба и след това, ние всички имаме визуална представа за резултата дори. Той се увеличава не в наша полза. Смятате ли, че ако си дадем още време, разликата ще се съкрати? Ако отговорите "да", преизберете Сергей Станишев.

БСП е партия на трудовите хора, но това изисква БСП да се грижи за тях не само чрез макрополити-

ката. БСП трябва да се грижи за тях като елемент на дейност на самите ни регионални структури и дори основни партийни организации и клубове. Това е практика навсякъде в Западна Европа. У нас това не е така. Нашите ОПО-та се занимават със събрания по организационни и международни въпроси. От 20 години нашата партия няма такава практика. Без това не можете да получите визуално впечатление от хората, че проявявате грижа към тях. Всеки селски кмет ще ви каже кога той получава повече доверие - когато е обиколил къщите в селото и е видял всяка бабичка и всеки старец, или когато им говори много учено, много абстрактно и много начетено? Сами си отговорете. Тя трябва да има грижата за тях и да го вкара в практическата си политика. Това означава да сменим конструкцията на дейност на нашите основни организации и регионални структури, след като, разбира се, направим преглед на членския състав. Няма нужда да се лъжем повече с надписани партийни членове за бройки делегати. Делегатите могат да бъдат на двама - един, на пет - един, на десет - един, на колкото трябва. Но това трябва да го изчистим.

В тази тежка ситуация БСП трябва не просто да говори за единство, защото това е безсмислено. Ако ние просто сме единни, за да потъваме заедно с цялата котва, кому е нужно това? БСП трябва да бъде единен организъм, защото е ангажирала всичките си членове в своята дейност. Защото всеки има конкретна отговорност, защото партията му дава възможност да я направи. Защото партията поощрява.

Какво правим ние? Организационни упражнения с три обединения и всяко от тях твърди, че иска да представя пред партията своите искания. Значи Младежкото обединение отстоява интересите си пред Обединението на ветераните, пред Обединението на жените. Задачата на нашите младежи трябва да бъде да търсят съмишленици и ръководството трябва да даде поръчение и отговорност на тези младежки лидери и не само на тях. Тя трябва да има една много детайлна младежка политика, особено в университетските градове. Ако ние успеем сега, за 2-3 години работа, да постигнем трайно присъствие в университетите и в последните класове на гимназиите, ние ще решим въпрос за много години напред с присъствието на ключови

места, особено в малките общини, където всеки, завършил висше образование, е специален човек. Той е важен фактор на населеното място.

В трудна ситуация е много важно да можем да съберем целия си интелектуален потенциал и е майсторлък на всеки ръководител да вземе от всеки това, което е полезно. Това означава не да се възприемаме като врагове, защото мислим различно по някакъв въпрос, а да стимулираме всеки партийен член и активист да мисли. И когато смята, че грешим, да има възможност да се обади лично на председателя и на кабинета и да каже какво мисли, какво не мисли, какво смята за събрано и какво за вярно. Не да го е страх, че някой ще го брои за враг, за незачитащ авторитета. Това са едни отношения, от които нашата партия се нуждае изключително. Този климат ражда единството и доверието в собствените ни редици. Оценката на всеки активист, че неговият труд е зачетен, че неговото представяне на изборите е добро, ръководството е забелязало и поощрило, дори с похвала, е важно нещо. Иначе една малка група ще продължи да публикува нещо, но без значение за обществото, а партията ще стои като статист. Няма ефект, нито чувство, че сме единни, нито, че сме много. БСП трябва да бъде дом, дом за своите членове, в който всеки един не ходи по задължение на събрание и да гласува, а си намира активност, защото влиянието на партията е ключ, той е всичко!

Имаме сериозен проблем с деинтелектуализацията на партията. Ако в началото на прехода партията имаше целия интелектуален потенциал и позволяваше организационно да се направят федерации по професии, където могат да бъдат извадени добри управленски продукти, сега не сме в тази ситуация. Ние сме неатрактивни. Ние трябва да се върнем към времето, когато партията се бореше да събира нови членове, а не гонеше своите. Особено хора, които са ключови в общините. На колко места ние вече не сме в състояние да издигнем наш кмет с партийна бюлетина? В Старозагорски регион - ключ за партията, не може да се издигне в Раднево, в Гълъбово, в Чирпан. В Ямболския край - да ме извинят другарите, булевардите ви се казват "Комунистически манифест", още не са сменени, а партията губи избор след избор. Наши хора се кандидатирали в други формации и

ние казваме: щом те са изневерили на партията, значи не стават. Добре, ама ние ставаме все по-малко. Защо ни е нужно това? Защо? В един силен отбор трябва да има силни играчи. Ако има силни играчи, има високи цели, има постижения, има победа, има място за всеки и не само като градация на едни избори, дори в битов план.

Имаме хоризонт след две години за местни избори. Дотогава трябва да сме стъпили на крака и община по община, без никой да проявява ревност, без да мисли, че е партийен началник, понеже му дошъл редът, трябва да видим кой от нашите симпатизанти, които са във от организационните структури, да бъде привлечен и на когото да бъде заложено.

Защо говорим, че ни е нужен нов лъв проект? Защото ние много сме свикнали на организационните си схеми. Защото наистина имаме организационна инфраструктура, но тя е настроена на друга дейност. Понякога е по-лесно да изкорениш лоши навици, отколкото отново да създадеш други умения. А трябва да проявим воля и трябва да вложим сърце в това.

Защо и успоредно на партията? Защото в условията, в които се намираме сега - на тотална преса, няма да имаме възможност просто да записваме ключови хора в партията и да им казваме работи за партията. Особено що се отнася до измисляне на практическите решения - опозиционни или бъдещи управленски. Това означава мрежа от неправителствени организации, където хора външно, независимо от нас, да могат да работят върху проекти, да бъдат техни говорители, да могат да го налагат в обществото. Да не излиза, че ние, в някакъв тесен кръг нещо работим. Това ще даде на обществото усещането, че сме креативна партия. Не просто, че имаме лява риторика, а че сме готови с решения за левите хора, и то професионални, организационно обмислени, ситуирани във времето, в икономическата криза, във финансовата ситуация на държавата. Не е необходимо просто лява риторика, защото тя ни праща като партия по влияние много вляво. Целият сектор от ляво до центъра е свободен. На кого го оставяме?

Ние не сме в ситуацията преди 100 години, когато пернишките железничари или миньори са целите опъргани и в кръпки. Ние имаме друга структура на работническата класа. Имаме млада генерация, които не искат да са наемници, нито искат да бъдат

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

други. Искат, примерно, да имат свободни професии, да имат собствен бизнес, макар и дребен. Къде оставяме тези хора? Обещавайки работно място на нашите симпатизанти, нали то трябва да бъде прицелено във възможността работодателите да откриват тези работни места? Балансът на интереси е тънък, но никога не трябва да забравяме, че ние сме защитници на трудовите хора и че когато обещаем нещо на тези трудови хора, трябва да го изпълняваме.

Привличането на интелектуалния капацитет на нацията ще създаде усещането, че ние сме партия на бъдещето, а не на миналото. А това е ключ за това да имаме тепърва битка за доверието!

Защо изоставихме думата авангард на обществото? Когато обществото смята, че ние сме силни, че при нас е най-доброто, че ние имаме най-добрия отбор, това е друго чувство. Това, което ни липсва най-много (*Ръкопляскания*),

е, че БСП трябва да бъде партията на победата. Стига с това примиренчество, което години наред някой тъпчеше в главите на партийните членове, че ние сме само в коалиция и само в коалиция, и само в коалиция! И ние само с едни независими, подкрепени от... БСП трябва да има шампионско самочувствие на базата на колектив от хора, за които единство е единство на душата за партията, ясни цели и битка за победа с всички сили!

ЯНАКИ СТОИЛОВ

Уважаеми другарки и другари, аз вече имах възможност да говоря, а и като последен в поименното подреждане, се очаква да говоря най-кратко и това ще се опитам да направя.

Смятам, че за изминалите години сте имали възможност да разберете както моето виждане за посоката, в която да се движи нашата партия, така и по важни елементи от нейната политика.

Когато днес всеки прави своя избор, мисля, че трябва да отговори на няколко въпроса. Как ще се възприеме този избор от обществото? Как ще се отрази той на голяма част от нашите избиратели и на значителна част от партията? Тоест, надявам се, че това, което залата ще формира като своя воля, ще бъде съобразено точно с тези очаквания, които кореспондират на това, което в много по-широки предели са Българската социалистическа партия и България. Това дори ще се отрази в някаква степен и на резултатите от предстоящите частични кметски избори. Но залогът е много по-важен. Той е това, което ще става със самите нас и със страната през следващите години.

Добре е, че днес има конкуренция, която включва различни личности и изразявам моето уважение към всеки един, който намира сили да се включи в нея. Проблемът е, че самата партия не беше привлечена към тази дискусия, която ние сега трябва да проведем сравнително бързо и също толкова бързо да приключим. Защото в партията през тези месеци трябваше по-ясно да бъдат поставени общите въпроси, по които да се чуят и оформят различните позиции и те да намерят своето представителство. За да не бъдат нашите действия продукт на елитарност, а за да отразяват тази широка представителност, за която претендираме. И аз съм сигурен, че нашият глас в обществото ще бъде още по-силен, когато не просто ние оценяваме резултатите от нашето управление, а когато учителите и учените кажат какво приемат и не приемат от това, което беше направено през миналите години. Когато лекарите, медицинските сестри и пациентите също изразят тази своя позиция; земеделските производители също и т.н.

Тук, докато говорех преди обяд, чух един глас от залата, който ме попита, защо преди 18 години не станах председател, а този въпрос се поставя сега? Мисля, че този въпрос заслужава отговор. Защото продължавам да съм убеден, че човек трябва да притежава значителна професионална компетентност, да притежава значителен политически опит, а не на последно място - да се чувства и достатъчно самостоятелен, за да може да взема решения. Тогава сигурно мнозина от по-зрелите и възрастните си спомнят, че аз имах категоричната подкрепа на тогавашния председател и, надявам се, щях да получа подкрепата на мнозинството от делегатите. Ето това са причините, поради които тогава съм отклонил тази

възможност.

По-късно, през 1997 г., аз бях единственият, който предупреди, че независимо от желанието ми да излъчим второ правителство на Демократичната левица, партията вече е твърде закъсняла и обстановката в страната е много тежка, така че това може би няма да стане. Тогава мнозинството подкрепи тези, които дадоха исканите обещания.

За изминалите 20 години, междувпрочем това са и годините на прехода, в които ние правим поцялостна равносметка, и годините на нашата политическа биография, аз съм получил една облага от участието си в политиката и тя е вашето доверие, доверието на мнозинството от хората, с които съм се срещал. И това за мен е най-ценното в политиката, което, ако пропилиеш, няма защо да продължаваш да участваш в нея. Това изразява моето разбиране за политиката преди всичко или за властта като отговорност пред хората, които те подкрепят, и отстояване на позициите, които си заявявал достатъчно последователно, категорично и аргументирано. Така че аз участвам в този избор не защото искам да бъда председател, а защото няма как да не участвам в този избор. И надявам се, повечето от вас ще го признаят. Защото трябва да има достоверен застъпник и представител на категорична и последователна лява политика на този курс, който съм сигурен, че ще изведе партията отново в нейната водеща позиция. За БСП, която няма да е параван или алиби за политика, която вие или поне повечето от вас не приемат. Защото част от най-облагодетелстваните, не само през изминалите четири години, а през всички години на прехода, отново са се запътили към новите управляващи, за да продължат да извличат основните

41

10
09

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

облаги за сметка на повечето български граждани. Затова днес тези, които искат да променим тази действителност, могат да го направят.

Аз искам да благодаря и на Сергей Станишев, независимо от резултата, който ще се получи, защото в по-

следните години той беше начело на БСП и той премина през трудното управление на партията.

За БСП, която да водим наляво, която да бъде демократична, която да бъде европейска. Това може да стане чрез промяна в икономическата и социалната политика, чрез

демократия на участието и аз няма да говоря какво би станало в един или в друг случай, но съм убеден, че най-способните и авторитетни личности на партията трябва да бъдат и в нейното изпълнително ръководство, така че в БСП да победят политиката и достойнството!

**РЕШЕНИЕ
НА ЧЕТИРИДЕСЕТ И СЕДМИЯ КОНГРЕС
НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
18 ОКТОМВРИ 2009 ГОДИНА
ЗА ИЗБОР НА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ
НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
ИЗБИРА СЕРГЕЙ ДМИТРИЕВИЧ СТАНИШЕВ ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
С 455 ГЛАСА ОТ 779 ГЛАСУВАЛИ.**

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

42

10
09

Другари,

Аз се извинявам, че се намесвам в този момент. Може би по-рано трябваше да вземем едно решение или някаква уговорка.

Моят въпрос към четиримата кандидати, т.нар. нови лица на партията (*ръкопляскания*), е следният. Тези уважаеми другари, които ще загубят избора, ще започнат ли своите творчески анализи в медиите още на другия ден, или ще запазят хладнокръвие и ще се готвят да усъвършенстват себе си и лидерските си качества за следващите избори за нов председател? Това е моят въпрос.

Искам да кажа нещо, скъпи другари. Истината е, че аз се погледнах в огледалото, тук, отвън, има една изложба на огледала, и видях в себе си също ново лице.

Хукнах да се кандидатирам, обаче не бях поддържан, нямах 50 граждани и патриоти, членове на партията, които да поддържат кандидатурата ми за лидер. Нека да има и малко шега, но работата е много по-сериозна.

Скъпи мои, оттук нататък продължават изказвания, след като направим, разбира се, избора. Вечера се опитах с няколко изречения да напомня, че все пак работата опира до морал, защото не партията прави хората, а хората правят партията. Аз съм също от тези хора, които сме „возили Титаника“. Търся решението и дали съм натискал руля наляво, или съм го натискал надясно. Аз своята отговорност знам каква е и ще си я поема. Но от преждеговорещите не чувах някой да поеме своята отговорност. *Своята отговорност! (Ръкопляскания.)*

Моите предложения обикновено са крайни. Но смятам, че не бива да тормозим изтормозените членове на партията и наистина тези, които се возят 20 години на „Титаника“, някои 10 години, някои 16, някои 12, да не ги вадя поред, наистина достойно да преоценим себе си и своите велики качества и да се оттеглим от постовете, които сме заемали до този момент. (*Ръкопляскания.*) Мисля, че това е морално право на всеки един от нас, в т.ч. министри в 20-те години, излъчени от БСП, в т.ч. депутати, в т.ч. ръководство, последно - Изпълнително бюро. Защото това, убеден съм, е начинът, хората, за които ние сме дошли тук и пред-

ставяваме, да чуят и да разберат. Защото от днес за утре - легнах нормален, събудих се лидер, е много трудно. Защото и малкото, което ни е останало, както каза Таня, може да си отиде от нас малко по-бързо, докато укрепим в тези две години нашите редици.

И все пак, струва ми се, че едно нещо поне трябва да решим. Колко време ще дадем мандат на новия председател? Някой ще каже уставът определя. Аз не съм убеден, че трябва да гледаме само устава за цяло и не цяло. Ние тук сме 800 делегати, които пред очите на гостите, нашите другари и тези, които ни гледат по телевизията, трябва да упълномощим новия председател и ръководството, което той ще излъчи - пак съм краен, аз бих предложил тук ние да изберем и Изпълнителното бюро на новия председател, марка че ще кажете - това е от 1990 г. Да посочим и времето, когато отново ще се съберем и окончателно ще изберем нашия председател. В смисъл окончателно - новия или стария. Никой не е вечен. Партията може без всеки. Много от тези другари, с които през тези осем години съм работил, аз съм уважавал, безпределно съм им вярвал. Днес аз, на тези години, нямам доверие. Аз нямам доверие. И затова съм първият, който тук пред вас съобщавам, че се отдръпвам назад и ще гледам и ще помагам на партията като редови член, който ще стои на опашката, когато трябва да гласува.

ЗА ОБСТАНОВКАТА В СТРАНАТА СЛЕД ИЗБОРИТЕ ЗА 41-ВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ И ДЕЙНОСТТА НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ В ОПОЗИЦИЯ

ПОЛИТИЧЕСКА ДЕКЛАРАЦИЯ ПРИЕТА НА ЗАСЕДАНИЕТО НА 47-ИЯ КОНГРЕС НА БСП НА 18 ОКТОМВРИ 2009 Г.

Партията претърпя най-тежкото си изборно поражение. Въпросът не е само в броя загубени гласове. Най-тревожното е, че и след изборите доверието към БСП спада критично.

Ние разбираме, че за да заявим нашите политически позиции за състоянието на страната, за сегашното управление и за нашите намерения, преди това трябва да докажем на хората, че сме разбрали урока от 5 юли.

Главната причина за загубата на доверие към БСП е, че коалиционното управление създаде и затвърди впечатлението, както и при предишните управления, че се обслужват преди всичко интересите на тесен кръг лица и групи. Дефицитът на морал в българския политически живот отслаби доверието в БСП като партия, която е традиционен носител на високи нравствени ценности.

Проблемът е, че останахме в рамките на досегашния десен модел, наследен от предходните управления, независимо от предприетите действия и постигнатите резултати.

В същото време конгресът се противопоставя на спекулации и отхвърля опитите на днешните управляващи да очернят изцяло участието ни в предишното правителство, да наложат в обществото мнение, че по-лошо управление страната не е имала.

Ние и днес потвърждаваме оценката, че през последните четири години България постигна икономическо и социално развитие, каквото не познава през годините на прехода. Доказахме, че след разрухата може отново да се гради и инвестира в бъдещето. Реален приоритет станаха капиталовложенията в образованието, здравеопазването и местното самоуправление, както и инвестициите в научните изследвания. През последните две години направихме немало, за да подобрим живота на тези, които разчитат на социална защита. Разработихме и стартирахме големи национални и международни проекти в енергетиката.

В условия на коалиция, обаче, БСП не открии ясно облика си на лява партия и не съумя да покаже и успешно да защити цялостна лява алтернатива, която да отстоява интересите на стотиците хиляди хора на труда, на всеки, изпаднал в бедност, на десетките хиляди, опитващи се да развият малък и среден бизнес. Не успяхме да осигурим качествено нови шансове както на младите, така и достойни старини на повечето хора от третата възраст. Не гарантирахме достъпно и качествено здравеопазване, не защитихме достатъчно добре интересите на земеделските производители, нееднозначно се възприема реформата в образованието. Не беше постигнат нужният напредък в усъвършенстването и оптимизирането на административното управление.

Резултатите от икономическия растеж не се разпределиха по начин, който да се почувства от мнозинството от хората, ножицата между бедни и богати продължи да се разтваря. Това изостри чувството за социална несправедливост. Към него се добави и липсата на прелом в борбата срещу корупцията, включително и нашата неспособност да се разграничим от това явление в собствените ни редици.

Бяха разкрити случаи на злоупотреба със средства от европейските фондове, последвани от оценка на Европейската комисия. Това силно намали ефекта от безспорния успех на приемането на България в Европейския съюз. Трябва да се подчертае обаче, че през последната година на управлението се взеха решителни мерки за координация, контрол и комуникация в работата с европейските фондове, които доведоха до конкретни позитивни резултати в тяхното усвояване.

По време на управлението БСП не използва предимството си на масова и демократична партия на участието, опираща се на широки обществени слоеве при формиране на политиката. Влошена бе комуникацията не само с гражданите, а дори и с членовете на партията. Формираха се сфери на икономическо влияние чрез заемането на постове и длъжности както в държавното управление, така и в партията. Ръководството на БСП не успя ефективно да противодейства на тези прояви.

Организационният живот продължи да се влошава, концентрацията на партийна власт да се увеличава, а ръководството в центъра и по места да се затваря главно сред актива.

БСП не за първи път е в криза, но този път нейният характер и дълбочина са такива, че могат да станат необратими. Сега се решава въпросът дали БСП ще успее да се запази и утвърди като първостепенна партия не само в преходни условия, а и в бъдеще.

Дясна авторитарна и популистка партия спечели управлението на страната без конкретен проект за развитието на България. За първи път в ядрото на управляващото страната ни мнозинство е крайно дясната и ксенофобска партия „Атака“. Докато светът постепенно започва да излиза от рецесията, в България кризата се задълбочава. Опасността е отново цената за кризата да бъде платена от хората на труда, от възрастните и социално слабите. Докато „разследват“ предишното правителство, управляващите нямат адекватен план за подкрепа на българската икономика, защитен на работните места, доходите и социалните придобивки на хората. Всекидневно си менят позициите по въпросите на икономическото и социалното развитие.

Нещо повече – тази партия се опитва да наложи

Заседания на 47-ия конгрес на БСП

своя авторитарен модел и върху държавното управление. Застрашени са демократичните завоевания, основните права и свободи на българските граждани, конституционният ред. Последователно се осъществяват действия за овладяване на всички лостове на властта. Ярък пример за това са политически мотивираните и професионално необоснованите уволнения и назначения. БСП ще се противопостави на политическите чистки, насаждането на страх в обществото и на оклеветяването на наши представители в предишното управление.

Отговорността на БСП пред българското общество е да бъде същинска лява и силна опозиция. Доказваме способността си да бъдем такава и се противопоставяме ефективно срещу намеренията на управляващите за драстично вдигане на акцизите, за закриване на десетки малки общини и за повишаване възрастта при пенсиониране. В същото време е необходима промяна на самата БСП – на нейната политика, на нейното ръководство, на начина на нейното функциониране. Партията трябва да се опре на все по-широк кръг личности с обществен авторитет, с професионална подготовка и с ясно заявени политически позиции.

Ние сме за активни икономически мерки за смекчаване на ефекта от кризата върху българските граждани и фирми. За по-бързото ѝ преодоляване и за защита на работните места.

Ние сме против намаляване на достигнатите равнища на доходи и оряването на социални придобивки.

Ние сме за държавна подкрепа за кредитиране на малкия и средния бизнес. Както и за държавни схеми за подпомагане на гражданите, затруднени от кризата да обслужват кредитите си.

Ние сме против увеличение на данъчното бреме върху гражданите, в това число на акцизите, когато не е европейско изискване.

Ние сме против ограничаването на достъпа до медицинска помощ и здравни услуги, срещу свиването на пакета от гарантирани здравни услуги и прякото доплащане от пациента и срещу задължителното осигуряване в частни здравни фондове и каси.

Ние сме против съкращаването на разходите за наука, образование и здравеопазване.

Против сме и приватизацията на държавни активи в условията на криза на занижени цени.

Ние сме против премахването на преференции за кредитиране на младите семейства.

Ние сме за устойчивост на местното самоуправление, разширяване и задълбочаване на процесите на децентрализация и гарантиране на финансовата жизнениост на общините. БСП е за национална регионална политика, ориентирана към стимулиране и подпомагане на изостаналите региони и общини.

Като част от семейството на европейските социалисти, БСП ще работи за ефективна интеграция и догонващо развитие на страната ни в рамките на ЕС. Във връзка с това Националният съвет на БСП ще изработи позиция на партията по стратегическите документи за развитието на България през следващия планов период 2014-2020 година, която да представи на следващото заседание на 47-ия конгрес

В своята нова програма ние предложихме политиката и пътя за развитие на страната именно като активна и социална държава. Предстои ни през следващите няколко години да я отстояваме и провеждаме в условията на опозиция.

Важно е да възстановим ефективното функциониране на структурите на БСП. Да засилим вътрешнопартийния диалог. Да се въведат отговорност и дисциплина и да повишим работоспособността в партията. Да укрепим партийните организации и клубове. Да подобрим уменията си да създаваме и реализираме политики. Да задействаме системата за оценка, реализация и съхранение на партийните кадри.

Никакво подценяване не търпи необходимостта от осъждане и практическо пресичане на опитите за използване на партията за корисни цели. Наложително е също така да се приложи принципът за оценка и персонална отговорност на всеки деец от националното ръководство и по места.

Необходимо е да поставим на нова основа взаимодействието си със синдикатите, които са наши приоритетни партньори в защита правата на хората в условията на дясно управление. Нужно е да осмислим отново коалиционната си политика, да развием уменията си да съдействаме за формирането и успешното функциониране на политически и управленски коалиции за нуждата на общините и страната лява социална алтернатива. Приоритетно за нас остава партньорството със структурите на гражданското общество.

В сегашния момент нов акцент придобива един основен принцип в дейността на партията – единството и приемствеността между поколенията. На успех занапред можем да разчитаме, ако съумеем да съчетаем богатия опит и политическа зрялост на по-възрастните с ентузиазма и енергията на по-младите. Затова сме решени да отхвърлим всеки опит за разделение на поколенческа основа.

Такава е категоричната ни воля за промяна, която 47-ият конгрес на БСП заявява, на която подчиняваме по-нататъшната си работа и в партията, и в обществото. За да защитим достойнството и доверието в БСП, за да осигурим по-добрата перспектива за България.

44

10
09

**РЕШЕНИЕ
НА ЧЕТИРИДЕСЕТ И СЕДМЯ КОНГРЕС
НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
18 ОКТОМВРИ 2009 ГОДИНА
ПО ПОЛИТИЧЕСКАТА ДЕКЛАРАЦИЯ
ПРИЕМА ПОЛИТИЧЕСКА ДЕКЛАРАЦИЯ
„ЗА ОБСТАНОВКАТА В СТРАНАТА СЛЕД
ИЗБОРИТЕ ЗА 41-ВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
И ДЕЙНОСТТА НА БСП В ОПОЗИЦИЯ“.**

РЕВОЛЮЦИЯ НА ЗАСЕДАНИЕТО НА 47-ИЯ КОНГРЕС НА БСП НА 18 ОКТОМВРИ 2009 Г.

В навечерието на двадесетгодишнината от Десети ноември българското общество се намира пред предизвикателството да намери верния ориентир за понататъшното развитие на България в новата глобална ера, да възприеме нов модел за налагащите се реформи.

Промяната на Десети ноември осигури принципните предпоставки за развитието на България като демократична, правова и социална държава, закрепени в конституцията, приета от Седмото Велико народно събрание. С дълбоките реформи, проведени по инициатива и с решаващото участие на Българската социалистическа партия, бе осигурен мирният характер на дълбоките процеси на промяна в обществото.

Но както подчертахме в своята Програма, преходът в България доведе до дълбоко социално разслоение, което поражда новите социални конфликти. Бедността и безработицата, престъпността, неграмотността и болестите се превръщат в остри проблеми с дълготрайни последици. Първопричината за тези язви е неолибералната доктрина за промените, която се наложи в страната през последните две десетилетия.

Днес хората все по-остро започват да осъзнават жизнената необходимост от смяна на модела, от разкриването на нова перспектива за страната.

Затова без отлагане сме длъжни да набележим най-неотложните действия, които следва да предприемем. Но за да стигнем до хората, сме длъжни да започнем с всеобхватна промяна на начините, по които работим и се развиваме като съвременна социалистическа партия на XXI век.

Съобразявайки се с това, 47-ият конгрес на Българската социалистическа партия утвърждава следните

ОСНОВНИ НАСОКИ ЗА ДЕЙНОСТТА НА БСП:

1. ОТ ПРОГРАМА КЪМ ПОЛИТИКА

● Задача номер едно за страната на сегашния етап е изграждането на модерна европейска държава, способна успешно да съчетава обществен интерес и правата на гражданите, да работи за тях - срещу което да изисква спазване на закона и солидарно поведение:

- държава на активните, инициативните, предприемчивите и образованите;

- която може да създаде условия за намаляване на бедността и неравенството, за подкрепа на най-засегнатите слоеве, за едно по-справедливо и по-солидарно общество;

- да преодолява социалната поляризация, да изкоренява мизерията и изолацията, да осигурява равни шансове на всички граждани, особено на децата и младите, равнопоставеност на жените и мъжете, да отхвърля всякакъв род дискриминация и да разгръща потенциала на нацията и на всяка отделна човешка личност;

т.е. – **активна социална държава!**

● Нужна ни е алтернативна политика:

- за развитието на активна социална държава по европейските модели съобразно българските условия;

- за осигуряване на достъпно и качествено образование и здравеопазване; на доходи и осигуровки за достоен живот за всеки български гражданин;

- като път към осъществяване на основополагащите ценности на демократическия социализъм – свобода, справедливост и солидарност; равенство, мир и труд; хуманизъм, хармония с природата и родолюбие;

т.е. – **политика за човешко развитие!**

2. КОНСТИТУЦИОНАЛИЗЪМ, ПАРЛАМЕНТАРНА ДЕЙНОСТ, МЕСТНО САМО- УПРАВЛЕНИЕ И РАЗВИТИЕ НА ПРЯКАТА ДЕМОКРАЦИЯ

● Отстояване на позицията на БСП:

○ Конституцията на Република България отговаря в настоящия момент на степента на развитие на обществените отношения и на интересите на държавата и обществото;

○ Не са необходими промени в прокламираните основни принципи за устройство на държавата, статута на органите на властта и управлението, както и правата на гражданите;

○ Конституцията обаче не е догма, затворена система и затова не изключва анализ, дебати и промени, преди всичко по регламентиране на променени обществени отношения.

● В парламентарната си дейност Парламентарната група на Коалиция за България:

○ да се води от интересите на нашите избиратели, от поетите предизборни ангажименти в съответствие с националните интереси. Да бъде силна, активна, последователна и компетентна опозиция;

○ да търси надпартиен консенсус в името на европейската интеграция;

○ да подкрепя инициативите за привличане на инвестиции в България и усвояване на европейските фондове. Да се противопоставя на самоцелните експерименти в работата с европейските фондове.

○ да подкрепи ускоряването на съдебната реформа и всяко действие на властта за постигане на висок стандарт на живот, доходи и социална защитеност. Да съдейства за развитие и укрепване на българските общини;

○ да работи за запазване на финансовата стабилност и валутните резерви на страната;

○ да се противопостави на обезценяването и разпродажбата на държавната собственост. Да се противопостави на замразяването на важни инфраструктурни проекти за икономическото развитие на България;

○ да съдейства за отстраняване и наказание на корумпирани лица по етажите на властта и в обществото. Атакуване на реални, а не на набедени носители на корупционни практики без политическа вендета или поръчка.

● Законодателна дейност на Парламентарната група на Коалиция за България:

○ да се формира на основата на заявените политики на БСП като парламентарна, социална партия и да отразява политика на защита на националните интереси;

○ да отразява преди всичко защита интересите на хората на труда, на рисковите социални групи и правата на гражданите.

● Парламентарният контрол да бъде системен и

насочен към:

- о заявените от БСП ангажименти и собствени политики;

- о към критиките, слабостите и злоупотребите в управлението.

- В избирателните райони народните представители социалисти да:

- о укрепват връзката избирател – народен представител като фактор за развитието на представителната демокрация, на парламентаризма;

- о осигурят възможност за участието на гражданите във формиране на политики и изразяване на отношение по тях;

- о превърнат работата си в политика, насочена към различни социални и професионални групи и слоеве.

- В местното самоуправление сме за:

- о спазване на европейската харта и гарантиране традициите на местното самоуправление и регионалната политика;

- о продължаване на дискусията по създаване и развитие на второ ниво на самоуправление;

- о развитие на процесите на финансова и функционална децентрализация;

- о актуализация на стратегиите и плановете за регионално и местно развитие;

- о укрепване на административния капацитет на общините;

- о разширяване на собствената приходна база на общините;

- о задълбочаване на междуобщинското сътрудничество;

- о подготовка, защита и управление на успешни проекти;

- о усъвършенстване на формите на публично-частното партньорство.

- За развитието на пряката демокрация сме за:

- о разширяване на инициативата и възможностите за пряко участие на гражданите при вземането на решения за управлението, развитието и просперитета на общините и отделните населени места;

- о допитване до гражданите за изпълнението на стратегически обекти на територията на общината.

- Националният съвет на БСП да организира дискусия за изработване на лява управленска алтернатива.

3. НОВ ИНФОРМАЦИОНЕН ОБМЕН

- Бърза и адекватна комуникация, която реагира моментално на промени в средата.

- Насищане на публичното пространство с идеи и събития, които представят нашата визия за света.

- Участие в определянето на дневния ред на обществото, посредством ясни идеи и агресивни послания.

- Подобрена вътрешна комуникация в партията чрез създаване и внедряване на единен механизъм за вътрешнопартийна комуникация, който включва:

- о промяна на начина на функциониране на партията и на начина на работа на сътрудниците на Националния съвет и по места, като се оптимизира именно информационната функция;

- о развитие и засилване на отговорностите на експертните звена в партийната администрация и правилното им обвързване в информационния обмен на партията;

- о засилване и управление на информационния поток към и от общинските партийни съвети;

- о активна работа на всички нива, а не да разчитаме само на няколко звена, които да продуцират публични политики. Произвеждане на политически продукт по цялата територия на страната и лансирането му в медиите;

- о изработване на механизъм, позволяващ едновременно медийни действия по територията на цялата страна и на тази основа - развиване на медийни кампании.

- Бързо и точно формулираме на проблемите в нашата работа.

- По-разбираемо и адекватно публично говорене.

- Разширяване на кръга на говорителите от името на партията и привличане на повече авторитети извън партията в защита на тезите ни.

4. ДИАЛОГЪТ С ОБЩЕСТВОТО. ПАРТНЬОРСТВА, ПРОЕКТИ, КАМПАНИИ

- Разширяване на съвместните действия с политически партии, задълбочаване на взаимодействието със синдикатите и истинско отваряне към потенциала на структурите на гражданското общество чрез набиеляване на конкретни, значими и разбираеми приоритети и каузи, съвместни проекти и кампании, отличаващи се с равнопоставеност и с реална взаимопомощ.

- Сътрудничество основно с партиите от лявата, с партии и движения на еколози и правозащитници, с родолюбиви и патриотични партии, дори с националноотговорни десни партии за отстояване на демократичния и парламентарен характер на републиката. За създаване на демократичен единен фронт срещу зараждащия се авторитаризъм и евентуалната диктатура.

- Поставяне на нова основа взаимодействието със синдикатите и изработване на общи позиции и действия като отпор на прилаганите десни и крайно десни концепции в управлението от настоящото правителство.

- Особено внимание по укрепването и защитата на кооперативното движение, особено в селските райони, където подпомаганата от настоящото правителство активност на едрите земевладелци и монополните изкупвачи на продукцията водят до обедняване на хората.

- Активно сътрудничество с работещите структури на гражданското общество и поддържане на мрежата за взаимодействие и разширяване в посока на сътрудничество с набиращите скорост екологични и интернет общности.

- **Три основни приоритета за партньорство, които предлагаме:**

- о отстояване на конституционните права на гражданите, парламентарния характер на републиката, плурализма, свободата на словото. Защита от репресии;

- о защита и подобряване на условията на труд. Добра професионална и жизнена реализация. Повишаване на стандарта на живот. Социална сигурност и справедливо разпределение на ресурси. В същото време - създаване на благоприятни условия за инвестиции и подпомагане на дребния и средния бизнес. Държавно регулиране, контрол и правила, които важат за всички;

- о на базата на горните два приоритета - участие в демократичния политически процес и участие в политически и предизборни кампании.

- Предлагаме сътрудничество и съвместни кам-

Решения

пани за реализация на три основни социални проекта за:

- о отстояване на гражданските права и постигане на висок жизнен стандарт;
 - о съвременна жизнена среда. Екология на природата и на човешкия дух;
 - о хуманна ценностна система, човеколюбие, обществена ангажираност и стремеж към реализация и усъвършенстване.
- Развитие на интернационалните ни контакти чрез участието си в инициативите на ПЕС на европейско равнище със съответните европейски мрежи на нашите национални партньори - сътрудничество на ПЕС с Европейската конфедерация на профсъюзите, в която членуват и двата български синдиката – КТ „Подкрепа” и КНСБ.

- Участие в европейски и глобални инициативи, които могат да бъдат интегрирани в националния дневен ред на партията и така да допринасят за изграждането на нейния модерен, европейски образ – например екологията и борбата с климатичните промени, реформите на финансовите пазари, идейната дискусия за бъдещето на социалдемокрацията и др.

- Работа за разширяване на политическото ни влияние в региони от особен интерес за България – най-общо Югоизточна Европа и Черноморския регион. Чрез ПЕС, СИ и на двустранна основа, а също и по линия на Европейската фондация за прогресивни изследвания и мрежата на фондациите на партиите-членки на ПЕС.

- Изграждане на предвидения в Устава на партията Национален политически институт и гарантиране на минимална финансова подкрепа за неговата дейност и на национално, и на международно равнище.

5. ЕФЕКТИВНОТО ФУНКЦИОНИРАНЕ НА СТРУКТУРИТЕ НА ПАРТИЯТА

- Ангажиране на широк кръг от социалисти и партийни структури в обсъждането и разработването на политики и законодателни инициативи, което да става в условията на непрекъснат вътрешнопартийен диалог.

- Националният съвет да формира широко представителна комисия, която да формулира основни въпроси за политиката на БСП и те да бъдат представяни на основните организации и на местните структури за обсъждане.

- Запазване и засилване на доверието на социалистите и симпатизантите, на ляво ориентираните граждани в партията.

- **Стимулиране на подем на вътрешнопартийния живот чрез:**

- о планово създаване на партийни структури във всички населени места с избирателни секции;

- о наред със създаването на младежки клубове, създаване на клубове за електронно участие;

- о продължаване на създаването на клубове по професионални интереси, в т.ч. и по местоработата (или в браншови сектори) с включване и на симпатизанти;

- о развитие на инициативата за обединение на ОПО по интереси, на клубовете по професионални интереси във федерации, в общински, областен и национален мащаб.

- Продължаване на работата на местните партийни органи за изграждане на хоризонтални структури на партията.

- Специални грижи към новоприетите социалисти, в т.ч. обучение и предоставяне на възможности

за тяхната политическа, обществена и професионална изява.

- Конкретни инициативи на партийните организации за работа със симпатизанти с цел последващото им приемане за членове на партията.

- Националният съвет да изработи и утвърди критерии и методика за предоставяне на част от държавната субсидия към местните структури на БСП.

- Преодоляване на тенденцията на безконтролност пред партийните органи и организации на социалисти с ръководни функции в партията, в изборни органи на местното самоуправление, на национално ниво и др.

- Определяне на краен срок от НС за довършване на единния електронен регистър на кадровия състав, въз основа на който да стане смяната на членските карти.

6. КАДРОВАТА ПОЛИТИКА

- Ускоряване въвеждането на Системата за подбор, подготовка и развитие на кадрите в практическата работа на централно и местно ниво, като се създадат необходимите условия за това.

- Продължаване работата за постигане на висока степен на подготвеност на кадрите на БСП, като се усъвършенства съществуващият процес на обучение.

- Разширяване на наличния кадрови ресурс, като се работи за привличане на авторитетни политически и управленски кадри от професионални среди и от средите на гражданското общество.

- Създаване на работещи механизми за реализацията на кадри в управлението на всички нива, при засилване на контрола и отчетността.

- Създаване на условия за съхранение и защита на кадрите на партията от политически преследвания и професионално необосновани уволнения.

- Въвеждане и спазване на принципа на постепенно израстване в кариерното развитие на кадрите.

* * *

На България днес е нужна промяна. Тя не може да дойде по пътя на репресията, наказанието, съкращението и все по-високите данъци. Нужни са нов модел, нова обществена подкрепа и нова енергия.

В своята нова програма ние предложихме пътищата и политиката за развитието на страната ни именно като активната и социална държава. Предстои ни през следващите няколко години да я отстояваме и провеждаме в условията на опозиция.

Промяната, която ни предстои, не е еднократен акт. Първите стъпки, които сме длъжни незабавно да предприемем, се съдържат в тези насоки. На тях ние подчиняваме работата си през следващите седмици и месеци.

**РЕШЕНИЕ
НА ЧЕТИРИДЕСЕТ И СЕДМИЯ КОНГРЕС
НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
18 ОКТОМВРИ 2009 ГОДИНА
ПО РЕЗОЛЮЦИЯТА
ПРИЕМА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЗАСЕДАНИЕТО
НА 47-ИЯ КОНГРЕС НА БСП
НА 18 ОКТОМВРИ 2009 ГОДИНА**

47

10
09

Заключително слово

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ

Уважаеми другарки и другари,
Искам първо да благодаря на всички делегати на конгреса, които подкрепиха моята кандидатура. Искам да благодаря на всички участници в състезанието. Със сигурност всеки един от тях е човек със силни политически качества, със свой опит, със свои достойнства, със свои възможности. От тази гледна точка, разбира се, този избор за мен е най-вече отговорност.

Спомням си няколко избора, през които минах. Първият – през 2001 г., беше действително в немалка степен залагане на тъмно от страна на делегатите на конгреса. Защото ситуацията не беше стандартна – току-що лидерът на партията беше спечелил президентските избори и без позицията на Георги Първанов едва ли някой би подкрепил сериозно моята кандидатура. Другите избори, в които участвах, бяха в различни ситуации – като лидер на партия, която е във възход, която се очаква да спечели следващите парламентарни избори, като министър-председател на току-що спечелила изборите партия, министър-председател в едно трудно, но вярвам, успешно управление.

Този избор, разбира се, натоварва и мен като председател на Националния съвет на БСП с много тежка отговорност. Много добре я осъзнавам. Сигурно в личен план за мен би било по-лесно да се оттегля, но смятам, че в този много тежък момент за БСП това би било по-скоро бягство, без да има яснота какво се случва и как се реализира тази промяна в нашата партия, за която всички говорим, по която имаме и различия, по която имаме и много общи позиции и виждания. Защото всички осъзнаваме, че ситуацията е критична.

От нашата обща воля, не само на делегатите на конгреса, на всички членове на партията, на целия актив, разбира се, и на ключовите фигури и авторитети в БСП, зависи как ще се развият нещата оттук нататък. През последните месеци и особено седмици, както вече споделих, се чува немалко неласкави, критични оценки по мой адрес. Аз съм далеч от мисълта, че съм съвършен, че не съм допускал грешки, че във всичко съм бил прав. И естествено за тежката загуба, през която минахме, която всеки един от нас преживява и денем, и нощем, и аз правя своя анализ.

Казах и в моето представяне като кандидат за председател на Националния съвет на БСП, че ще се постарая да реализирам в максимална степен тази програма, защото това е по-скоро програма с конкретни действия, отколкото само платформа, до следващото заседание на 47-ия конгрес и да се отчете пред конгреса за това какво аз и националното ръководство сме успели да свършим, какво не сме успели да свършим. Но амбицията ми е в максимална степен да я реализираме, защото това е пътят БСП да издържи на безпрецедентната и безскрупулна атака, да се държи като адекватна, силна лява опозиция, да възстановява доверието, което е загубено, в партията. И това не може да бъде задача или мисия само на един човек, било то и председател на Националния съвет.

Затова аз внимателно слушах и критиките, които бяха отправени към ръководството като цяло, и към мен. Ще се постарая в много кратко време да представя пред Националния съвет на БСП и нов състав на Изпълнителното бюро, но нещата не опират само дотам. Много е важно действително какъв дух, каква атмосфера ще успеем всички заедно да създадем или няма да успеем да създадем в БСП през следващите седмици и месеци. Имаме ли алтернативата да продължим да се занимаваме със себе си, с нашите вътрешни противоречия, раздори, лични конфликти, какво ли не, или имаме алтернативата да се опитаме действително да си извлечем поуки – и от изборната загуба, и от това, което се случва през последните месеци, също така от дискусиата днес, на заседанието на конгреса? Аз не разглеждам никого от тези, които отправиха критика към мен, в немалка част сигурно справедливи, като мой враг с партиен билет.

И искам да споделя с вас една притча. Двама приятели вървели из пустинята, в някакъв момент се скарали и единият ударил другия. Тогава другият написал на пясъка: “Днес, в този ден, вървахме през пустинята и моят приятел ме удари. И много ме заболя, не само физически.” След това стигнали до оазис и същият този човек влязъл да плува във водоема и замалко да се удави. И тогава същият приятел скочил и го извадил и му спасил живота. Тогава той седнал до камък и на него издълбал надпис: “Днес моят приятел спаси моя живот.” Тогава другият попитал: “Защо единият надпис направил върху пясъка, а другият върху камък?” Човекът отговорил: “Защото времето, вятърът, ще забрави прошката, ще изтрие тази обида, която ми нанесе моят приятел, когато ме удари, но когато е изписано върху камък, това е много по-траен спомен от това какво направи за мен и спаси моя живот.”

Действително в наши ръце, на всички нас, е това дали БСП ще успее да запази това влияние, което постигнахме на изборите, да възстанови общественото доверие, да го разшири в перспектива, защото неизбежно, рано или късно, ще започне да настъпва разочарование от сегашното управление. Няма още 100 дни, а виждаме толкова сериозни слабости и пороци на управлението, бих казал. И това е само началото. И от нас се очаква, от нашите избиратели се очаква, ние да бъдем силна опозиция. И всеки може да допринесе за това, ако има желание да го свършим. Още повече че днес, след дискусията на нашия конгрес, след анализа, който правихме, в т.ч. и аз, за управлението, за неговия характер, за неговата непредсказуемост, тенденцията към авторитарност и нарушаването на основни демократични принципи, за неговия десен характер, веднага следва, както ви казах, отговор от министър-председателя, който звучи по следния начин: “БСП ни дърпа назад. Грешка е, че не е забранена.” Ние минахме вече през този период в началото на 90-те години. Затова действително са важни единството, консолидацията на партията да бъдат не формални, а да бъдат реални.

Разбира се, днес ние приехме важни документи, които ще предизвикат и трябва да предизвикат сериозно обсъждане и дискусия в областните, в общинските партийни съвети и в основните партийни организации, за да дадем на хората, на нашите членове, симпатизанти, мотив за сериозно действие. Но, разбира се, най-голяма отговорност оттук нататък лежи върху председателя на Националния съвет на БСП, Националния съвет, всички делегати на конгреса.

Нека всички се държим и работим през следващата година така, че на следващото заседание на нашия конгрес да можем да бъдем в по-различна среда, с повече оптимизъм, с повече самочувствие, да сме преодолели тази много сериозна, тежка криза за БСП.

Пожелавам на всички и здраве, и лично щастие, и другарство помежду ни. И успехи за БСП!

**СЪВРЕМЕНЕН ПОКАЗАТЕЛ -
Информационен бюлетин
на НС на БСП, 2009 г.**

ISSN 1312-5168

Главен редактор **Емил Бехар**
Редактор **Мая Буковска**
Отг. секретар **Игнат Тасев**
Снимки в броя **Иван Стоименов**
Василка Балеvsка

Предпечатна подготовка -
„ДУМА 2008“
Печат

Разпространява се безплатно
София 1000, ул. “Позитано” 20,
НС на БСП,
тел.: 8107 330, 8107 270

www.bsp.bg,
e-mail: bspbulletin@bsp.bg